

Regulament 883 din 30-04-2004

Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 166 din 30-04-2004

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

B REGULAMENTUL (CE) NR. 883/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 29 aprilie 2004

privind coordonarea sistemelor de securitate socială

(Text cu relevanță pentru SEE și pentru Elveția)

(JO L 166 30.4.2004, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagin a	Data
<u>1</u>	<u>M</u> REGULAMENTUL (CE) NR. 988/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 16 septembrie 2009	L 28 4	43	30.10.2009
<u>2</u>	<u>M</u> REGULAMENTUL (UE) NR. 1244/2010 AL COMISIEI din 9 decembrie 2010	L 33 8	35	22.12.2010
<u>3</u>	<u>M</u> REGULAMENTUL (UE) NR. 465/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 22 mai 2012	L 14 9	4	8.6.2012
<u>4</u>	<u>M</u> REGULAMENTUL (UE) NR. 1224/2012 AL COMISIEI din 18 decembrie 2012	L 34 9	45	19.12.2012
<u>5</u>	<u>M</u> REGULAMENTUL (UE) NR. 517/2013 AL CONSILIULUI din 13 mai 2013	L 15 8	1	10.6.2013
<u>6</u>	<u>M</u> REGULAMENTUL (UE) NR. 1372/2013 AL COMISIEI din 19 decembrie 2013	L 34 6	27	20.12.2013
<u>7</u>	<u>M</u> Astfel cum a fost modificat prin: REGULAMENTUL (UE) NR. 1368/2014 AL COMISIEI din 17 decembrie 2014	L 36 6	15	20.12.2014
<u>8</u>	<u>M</u> REGULAMENTUL (UE) 2017/492 AL COMISIEI din 21 martie 2017	L 76	13	22.3.2017

rectificat prin

- ▶ **C1** [Rectificare, JO L 084, 28.3.2015, p. 74 \(465/2012\)](#)
- ▶ **C2** Rectificare, JO L 296, 1.11.2016, p. 25 (883/2004)

▼B

**REGULAMENTUL (CE) NR. 883/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**

din 29 aprilie 2004

privind coordonarea sistemelor de securitate socială

(Text cu relevanță pentru SEE și pentru Elveția)

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) prin „*activitate salariată*” se înțelege orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă;
- (b) prin „*activitate independentă*” se înțelege orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă;
- (c) prin „*persoană asigurată*” se înțelege, în raport cu diferitele ramuri de securitate socială prevăzute de titlul III capitolele 1 și 3, orice persoană care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului membru competent în temeiul titlului II pentru a avea dreptul la prestații, luând în considerare dispozițiile prezentului regulament;
- (d) prin „*funcționar*” se înțelege orice persoană considerată astfel sau asimilată de către statul membru de care aparține administrația al cărei salariat este;
- (e) prin „*regim special pentru funcționari*” se înțelege orice regim de securitate socială care diferă de regimul general aplicabil salariaților din statul membru interesat și care vizează în mod direct toți funcționarii sau anumite categorii de funcționari publici;
- (f) prin „*lucrător frontalier*” se înțelege orice persoană care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru și care este rezidentă în alt stat membru, în care se întoarce de regulă zilnic sau cel puțin o dată pe săptămână;
- (g) „*refugiat*” are sensul pe care i-l atribuie articolul 1 din Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951;
- (h) „*apatrid*” are sensul pe care i-l atribuie articolul 1 din Convenția privind statutul apatrizilor, semnată la New York la 28 septembrie 1954;
- (i) prin „*membru de familie*” se înțelege:

1.

- (i) orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de către legislația în temeiul căreia sunt acordate prestațiile;
- (ii) în ceea ce privește prestațiile în natură în temeiul titlului III, capitolul 1 pentru boală, maternitate și prestațiile de paternitate asimilate, orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de către legislația statului membru în care este rezidentă;
- 2. în cazul în care legislația statului membru, care este aplicabilă în temeiul punctului (1), nu face deosebire între membrii de familie și alte persoane cărora li se aplică legislația menționată, soțul/soția, copiii minori și copiii aflați în întreținere care au atins vârsta majoratului se consideră a fi membri de familie;
- 3. în cazul în care, în conformitate cu legislația aplicabilă în temeiul punctelor (1) și (2), o persoană este considerată membru de familie sau membru al gospodăriei doar în cazul în care locuiește în aceeași gospodărie cu persoana asigurată sau titularul de pensie, această condiție se consideră îndeplinită dacă persoana respectivă se află în principal în întreținerea asiguratului sau titularului de pensie;
- (j) prin „reședință” se înțelege locul în care o persoană este rezidentă în mod obișnuit;
- (k) prin „ședere” se înțelege reședința temporară;
- (l) prin „legislație” se înțelege pentru fiecare stat membru, actele cu putere de lege și actele administrative, precum și orice alte măsuri de aplicare care se referă la ramurile de securitate socială prevăzute de articolul 3 alineatul (1).

Acest termen exclude clauzele contractuale, altele decât cele care servesc la punerea în aplicare a unei obligații de asigurare care rezultă din actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute la paragraful anterior sau care au făcut obiectul unei decizii a autorităților publice cu privire la caracterul lor obligatoriu sau cu privire la extinderea domeniului de aplicare, cu condiția ca statul membru interesat să facă o declarație în acest sens, notificată președintelui Parlamentului European și președintelui Consiliului Uniunii Europene. Această declarație se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

- (m) prin „autoritate competentă” se înțelege, pentru fiecare stat membru, ministrul, ministrii sau o altă autoritate corespunzătoare de care aparțin regimurile de securitate socială pe întreg teritoriul sau în orice parte a statului membru respectiv;
- (n) prin „comisie administrativă” se înțelege comisia prevăzută la articolul 71;
- (o) prin „regulament de aplicare” se înțelege regulamentul prevăzut la articolul 89;
- (p) prin „instituție” se înțelege, pentru fiecare stat membru, organismul sau autoritatea responsabilă de aplicarea întregii legislații sau a unei părți din aceasta;
- (q) prin „instituție competentă” se înțelege:
 - (i) instituția la care este afiliată persoana în cauză la data la care solicită prestația
sau
 - (ii) instituția de la care persoana în cauză are sau ar avea dreptul să primească prestații, în cazul în care aceasta sau unul sau mai mulți membri ai familiei sale ar fi rezidenți în statul membru în care este situată instituția
sau
 - (iii) instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză
sau
 - (iv) în cazul unui regim referitor la obligațiile angajatorului cu privire la prestațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), fie angajatorul, fie asiguratorul implicat sau, în lipsa acestora, organismul sau autoritatea desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză;
- (r) prin „instituția de la locul de reședință” și „instituția de la locul de ședere” se înțelege instituția care este abilitată să acorde prestații la locul de reședință al persoanei

interesate, respectiv instituția abilitată să acorde prestații la locul de ședere al persoanei interesate, în conformitate cu legislația aplicată de instituția respectivă sau, în cazul în care nu există o astfel de instituție, de instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru în cauză;

(s) prin „*stat membru competent*” se înțelege statul membru în care este situată instituția competentă;

(t) prin „*perioadă de asigurare*” se înțeleg perioadele de cotizare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, definite sau recunoscute ca perioade de asigurare de către legislația în temeiul căreia au fost realizate sau considerate realizate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt considerate de legislația menționată ca fiind echivalente cu perioade de asigurare;

(u) prin „*perioadă de încadrare în muncă*” sau „*perioadă de activitate independentă*” se înțeleg perioade definite sau recunoscute astfel de legislația în temeiul căreia au fost realizate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt recunoscute de legislația menționată ca fiind echivalente cu perioadele de încadrare în muncă sau de activitate independentă;

(v) prin „*perioadă de rezidență*” se înțeleg perioadele definite sau recunoscute ca atare de către legislația în temeiul căreia au fost realizate sau considerate realizate;

▼M1

(va) „prestații în natură” înseamnă:

(i) în sensul titlului III capitolul 1 (prestații de boală, de maternitate și de paternitate asimilate) prestații în natură, prevăzute în legislația unui stat membru, care vizează să acopere, să pună la dispoziție, să plătească direct sau să ramburseze costul îngrijirilor medicale și al produselor și serviciilor auxiliare tratamentului. Acestea includ și prestațiile în natură pentru îngrijirea pe termen lung;

(ii) în sensul titlului III capitolul 2 (accidente la locul de muncă și boli profesionale), toate prestațiile în natură referitoare la accidente la locul de muncă și boli profesionale, astfel cum sunt definite la punctul (i) și prevăzute în cadrul regimurilor privind accidentele de muncă și bolile profesionale ale statelor membre;

▼B

(w) „*pensia*” include, de asemenea, indemnizațiile, prestațiile în capital care le pot substitui și plățile efectuate cu titlu de rambursare a cotizațiilor, precum și, sub rezerva dispozițiilor din titlul III, majorările rezultate din re-evaluare sau alocațiile suplimentare;

(x) prin „*prestație de prepensionare*” se înțeleg toate prestațiile în numerar, altele decât ajutorul de șomaj sau pensia anticipată, acordate începând de la o anumită vârstă lucrătorilor care și-au redus, încetat sau suspendat activitățile profesionale până la vârsta la care îndeplinesc condițiile pentru obținerea unei pensii pentru limită de vârstă sau a unei pensii anticipate, primirea acesteia nefiind condiționată de disponibilitatea persoanei în cauză față de serviciile de ocupare a forței de muncă din statul competent; prin „*prestație anticipată pentru limită de vârstă*” se înțelege o prestație acordată înainte ca persoana în cauză să fi atins vârsta normală de pensionare și care fie continuă să fie furnizată după atingerea vârstei menționate, fie este înlocuită cu o altă pensie pentru limită de vârstă;

(y) prin „*ajutor de deces*” se înțelege orice plată unică făcută în caz de deces, cu excepția prestațiilor în capital prevăzute la litera (w);

(z) „*prestații familiale*”: toate prestațiile în natură sau în numerar pentru acoperirea cheltuielilor familiei, cu excepția avansurilor din pensiile alimentare și a alocațiilor speciale de naștere sau de adopție prevăzute în anexa I.

Articolul 2

Domeniul de aplicare personal

(1) Prezentul regulament se aplică resortisanților unuia dintre statele membre, apatrizilor și refugiaților care sunt rezidenți într-un stat membru și care se află sau s-au aflat sub incidența legislației unuia sau mai multor state membre, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.

(2) Prezentul regulament se aplică, de asemenea, urmașilor persoanelor care s-au aflat sub incidența legislației unuia sau mai multor state membre, indiferent de cetățenia acestor persoane, în cazul în care urmașii lor sunt resortisanți ai unui stat membru sau apatrizi sau refugiați care sunt rezidenți într-unul din statele membre.

Articolul 3

Domeniul de aplicare material

(1) Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială privind:

- (a) prestațiile de boală;
- (b) indemnizațiile de maternitate și de paternitate asimilate;
- (c) indemnizațiile de invaliditate;
- (d) prestațiile pentru limită de vârstă;
- (e) prestațiile de urmaș;
- (f) prestațiile în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale;
- (g) ajutoarele de deces;
- (h) ajutoarele de șomaj;
- (i) prestațiile de prepensionare;
- (j) prestațiile familiale.

(2) Cu excepția cazului în care anexa XI prevede altfel, prezentul regulament se aplică regimurilor de securitate socială generale și speciale, de tip contributiv sau necontributiv, precum și regimurilor referitoare la obligațiile unui angajator sau armator.

(3) Prezentul regulament se aplică și în cazul prestațiilor speciale în numerar, de tip necontributiv, prevăzute la articolul 70.

(4) Cu toate acestea, dispozițiile titlului III din prezentul regulament nu aduc atingere dispozițiile legale ale statelor membre cu privire la obligațiile armatorului.

▼M1

(5) Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) asistenței sociale sau medicale; sau
- (b) prestațiilor acordate în legătură cu care un stat membru își asumă răspunderea pentru prejudiciile cauzate persoanelor și oferă compensații, cum ar fi pentru victimele de război și ale acțiunilor militare sau pentru consecințele acestora; pentru victimele infracțiunilor, ale asasinatelor sau ale actelor teroriste; pentru victimele acțiunilor unor agenți ai statului membru aflați în exercițiul funcțiunii; sau pentru victimele care au suferit nedreptăți din motive politice sau religioase sau legate de familia acestora.

▼B

Articolul 4

Egalitatea de tratament

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse aceluiași obligații, în temeiul legislației unui stat membru, ca și resortisanții acelui stat membru.

Articolul 5

Asimilarea prestațiilor, veniturilor, faptelor sau evenimentelor

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel și în temeiul dispozițiilor speciale de aplicare prevăzute, se aplică următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, beneficiul prestațiilor de securitate socială sau al altor venituri produce anumite efecte juridice, dispozițiile în cauză din legislația respectivă sunt, de asemenea, aplicabile în cazul beneficiului prestațiilor echivalente dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru sau al veniturilor dobândite într-un alt stat membru;

(b) în cazul în care, în temeiul legislației statului membru competent, anumite fapte sau evenimente produc efecte juridice, statul membru respectiv ia în considerare faptele sau evenimentele similare desfășurate în oricare alt stat membru, ca și cum ar fi avut loc pe teritoriul său.

Articolul 6

Cumularea perioadelor

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, instituția competentă a unui stat membru a cărei legislație condiționează:

- dobândirea, menținerea, durata sau recuperarea dreptului la prestații;
- beneficiul unei anumite legislații
- sau
- accesul la sau scutirea de asigurări obligatorii, facultative continue sau voluntare,

de realizarea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență, ia în considerare, atât cât este necesar, perioadele de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

Articolul 7

Eliminarea clauzelor de rezidență

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, prestațiile în numerar care se plătesc în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre sau al prezentului regulament nu pot face obiectul nici unei reduceri, modificări, suspendări, retrageri sau confiscări în temeiul faptului că beneficiarul sau membrii familiei acestuia sunt rezidenți într-un stat membru, altul decât cel în care este situată instituția responsabilă de furnizarea prestației.

Articolul 8

Relațiile dintre prezentul regulament și alte instrumente de coordonare

(1) În domeniul său de aplicare, prezentul regulament înlocuiește orice convenție de securitate socială aplicabilă între statele membre. Cu toate acestea, anumite dispoziții ale convențiilor de securitate socială, realizate de statele membre înainte de data aplicării prezentului regulament continuă să se aplice, în măsura în care acestea sunt mai favorabile pentru beneficiarii lor sau în cazul în care sunt rezultatul unor împrejurări istorice speciale și au un efect limitat în timp. Pentru a rămâne în vigoare, aceste dispoziții trebuie să figureze în anexa II. În cazul în care, din motive obiective, nu este posibil ca unele dintre aceste dispoziții să se extindă la toate persoanele cărora li se aplică prezentul regulament, acest lucru trebuie să fie precizat.

(2) În cazul în care este necesar, două sau mai multe state membre pot încheia între ele convenții în temeiul principiilor prezentului regulament și în spiritul acestuia.

▼M3

Articolul 9

Declarații ale statelor membre privind domeniul de aplicare a prezentului regulament

(1) Statele membre notifică în scris Comisiei Europene declarațiile efectuate în conformitate cu articolul 1 litera (l), legislațiile și regimurile prevăzute la articolul 3, convențiile realizate conform dispozițiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (2), prestațiile minime menționate la articolul 58 și absența unui sistem de asigurări prevăzut la articolul 65a alineatul (1), precum și modificările de fond. Aceste notificări indică data de la care prezentul regulament se va aplica regimurilor specificate de statele membre în declarațiile lor.

(2) Notificările menționate se transmit anual Comisiei Europene și sunt făcute publice în mod corespunzător.

▼B

Articolul 10

Prevenirea cumulului de prestații

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, prezentul regulament nici nu conferă, nici nu menține dreptul de a beneficia de mai multe prestații de același tip, pentru aceeași perioadă de asigurare obligatorie.

TITLUL II

STABILIREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

Articolul 11

Reguli generale

(1) Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În aplicarea prezentului titlu, persoanele cărora li se acordă o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente se consideră că desfășoară activitatea menționată. Această dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, sau al indemnizațiilor pentru accidente de muncă, boli profesionale sau al prestațiilor de boală în numerar, care acoperă tratamentul pentru o perioadă nelimitată.

(3) Sub rezerva articolelor 12-16:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv;

(b) funcționarii se supun legislației din statul membru de care aparține administrația ai căror salariați sunt;

(c) persoana care beneficiază de ajutor de șomaj în conformitate cu articolul 65, în temeiul legislației statului membru de reședință, se supune legislației statului membru respectiv;

(d) persoana convocată sau concentrată pentru îndeplinirea obligațiilor militare sau efectuarea serviciului civil într-un stat membru se supune legislației statului membru respectiv;

(e) orice altă persoană căreia nu i se aplică literele (a)-(d) se supune legislației statului membru de reședință, fără a se aduce atingere altor dispoziții din prezentul regulament, care îi garantează prestații în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.

► **C2** (4) În sensul prezentului titlu, activitatea salariată sau independentă care se desfășoară în mod obișnuit la bordul unei nave pe mare sub pavilionul unui stat membru se consideră activitate desfășurată în statul membru respectiv. ◀ Cu toate acestea, un salariat care își desfășoară activitatea la bordul unei nave sub pavilionul unui stat membru și care este remunerat pentru această activitate de către o întreprindere sau de către o persoană al cărei sediu sau domiciliu se află în alt stat membru, se supune legislației celui de-al doilea stat membru, în cazul în care își are reședința în statul membru respectiv. Întreprinderea sau persoana care plătește remunerația se consideră angajator în sensul legislației menționate.

▼ **M3**

(5) O activitate desfășurată în calitate de membru al echipajului de comandă sau al echipajului de cabină care furnizează servicii de transport aerian de pasageri sau de mărfuri este considerată a fi o activitate desfășurată în statul membru în care se află baza de reședință, astfel cum este definită în anexa III la [Regulamentul \(CEE\) nr. 3922/91](#).

▼ **B**

Articolul 12

Reguli speciale

▼ **M3**

(1) Persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru, și care este detașată de angajatorul respectiv în alt stat membru pentru a lucra pentru angajator continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu fi fost trimisă pentru a înlocui o altă persoană detașată.

▼ **B**

(2) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă într-un stat membru și care se deplasează în alt stat membru pentru a desfășura o activitate similară continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească douăzeci și patru de luni.

Articolul 13

Desfășurarea de activități în două sau mai multe state membre

▼ **M3**

(1) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre face obiectul:

(a) legislației statului membru de reședință, în cazul în care desfășoară o parte substanțială a activității sale în statul membru respectiv; sau

(b) dacă el/ea nu desfășoară o parte substanțială a activității sale în statul membru de reședință:

- (i) legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, dacă persoana este angajată de o întreprindere sau de un angajator; sau
- (ii) legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, dacă persoana este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau angajatori ale căror sedii sau locuri de desfășurare ale activității sunt situate într-un singur stat membru; sau
- (iii) legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului, altul decât statul membru de reședință, dacă persoana este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau angajatori care își au sediile sau locurile de desfășurare a activității în două state membre, unul dintre acestea fiind statul membru de reședință; sau
- (iv) legislației statului membru de reședință, dacă persoana este angajată de două sau mai multe întreprinderi sau angajatori, dintre care cel puțin două (doi) au sediul sau locul de desfășurare a activității în state membre diferite, altele decât statul membru de reședință.

▼B

- (2) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în două sau mai multe state membre se supune:
 - (a) legislației statului membru de reședință, în cazul în care exercită o parte substanțială a activității sale în statul membru respectiv sau
 - (b) legislației statului membru în care este situat centrul de interes al activităților sale, în cazul în care nu își are reședința într-unul din statele membre în care desfășoară o parte substanțială a activității sale.
- (3) Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată și o activitate independentă în state membre diferite se supune legislației statului membru în care desfășoară o activitate salariată sau, în cazul în care exercită o astfel de activitate în două sau mai multe state membre, legislației stabilite în conformitate cu alineatul (1).
- (4) Persoana angajată ca funcționar într-un stat membru și care desfășoară o activitate salariată și o activitate independentă în unul sau mai multe state membre se supune legislației statului membru de care aparține administrația al cărei angajat este.
- (5) În sensul legislației stabilite în conformitate cu aceste dispoziții, persoanele prevăzute la alineatele (1)-(4) sunt tratate ca și cum și-ar desfășura toate activitățile salariate sau independente și și-ar realiza toate veniturile în statul membru interesat.

Articolul 14

Asigurarea voluntară sau asigurarea facultativă continuă

- (1) Articolele 11-13 sunt aplicabile în cazul asigurării voluntare sau în cel al asigurării continue facultative numai în cazul în care, în ceea ce privește una din ramurile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), într-un stat membru există doar un regim voluntar de asigurări.
- (2) În cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru, persoana în cauză se supune asigurării obligatorii în statul membru respectiv, aceasta nu poate fi supusă unui regim de asigurare voluntară sau de asigurare facultativă continuă într-un alt stat membru. În toate celelalte cazuri în care, pentru o ramură dată, există posibilitatea de a alege între mai multe regimuri de asigurare voluntară sau facultativă continuă, persoana în cauză poate fi admisă doar în cadrul regimului pe care l-a ales
- (3) Cu toate acestea, în ceea ce privește prestațiile de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, persoana în cauză poate fi admisă în cadrul regimului de asigurare

voluntară sau facultativă continuă a unui stat membru, chiar dacă aceasta se află în mod obligatoriu sub incidența legislației unui alt stat membru, cu condiția ca, într-o anumită etapă din activitatea sa profesională, să fi fost supusă legislației primului stat membru, luând în considerare că a desfășurat o activitate salariată sau independentă, și în măsura în care acest cumul este permis explicit sau implicit în temeiul legislației primului stat membru.

▼M1

(4) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează dreptul la asigurare voluntară sau la asigurare facultativă continuă de rezidența beneficiarului în statul membru respectiv sau de desfășurarea anterioară a unei activități salariate sau independente, articolul 5 litera (b) se aplică doar în cazul persoanelor care, la un moment dat în trecut, s-au aflat sub incidența legislației statului membru în cauză în temeiul desfășurării unei activități salariate sau independente.

▼B

Articolul 15

►M1 Personal contractual ◀ ai Comunităților Europene

►M1 Personal contractual ◀ ai Comunităților Europene pot alege între aplicarea legislației statului membru în care sunt încadrați în muncă și aplicarea legislației statului membru sub a cărui incidență s-au aflat ultima dată sau a legislației statului membru ai cărui resortisanți sunt, în ceea ce privește alte dispoziții decât cele privind alocațiile familiale, acordate în cadrul regimului aplicabil acestor agenți. Acest drept de opțiune, care poate fi exercitat numai o singură dată, se aplică de la data intrării în serviciu.

Articolul 16

Derogări de la articolele 11-15

(1) Două sau mai multe state membre, autoritățile competente ale acestor state membre sau organismele desemnate de aceste autorități pot prevedea derogări de la articolele 11-15 de comun acord, în interesul anumitor persoane sau categorii de persoane.

(2) Persoana care primește o pensie sau pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre și care își are reședința într-un alt stat membru poate fi scutită, la cererea sa, de aplicarea legislației acestui din urmă stat, cu condiția să nu fie supusă legislației respective pentru că exercită o activitate salariată sau o activitate independentă.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIALE APLICABILE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAPITOLUL 1

Prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate

Secțiunea 1

Persoanele asigurate și membrii familiilor acestora, cu excepția titularilor de pensie și a membrilor familiilor acestora

Articolul 17

Reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent

Persoana asigurată sau membrii familiei acesteia care își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază în statul membru de reședință de prestațiile în natură acordate, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de reședință, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi fost asigurate în temeiul legislației menționate.

Articolul 18

Șederea în statul membru competent, în cazul în care persoana își are reședința într-un alt stat membru. Dispoziții speciale aplicabile membrilor de familie ai lucrătorilor frontaliери

(1) Cu excepția cazului în care alineatul (2) prevede altfel, persoana asigurată și membrii familiei acesteia prevăzuți la articolul 17 pot beneficia, de asemenea, de prestații în natură în timpul șederii în statul membru competent. Prestațiile în natură se acordă de către instituția competentă pe cheltuiala sa, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum persoanele în cauză ar rezida în statul membru respectiv.

▼M1

(2) Membrii de familie ai unui lucrător frontalier au dreptul la prestații în natură pe durata șederii lor în statul membru competent.

Cu toate acestea, în cazul în care statul membru competent este inclus în lista din anexa III, membrii de familie ai unui lucrător frontalier care își au reședința în același stat membru ca și lucrătorul frontalier respectiv au dreptul la prestații în natură în statul membru competent numai în condițiile stabilite la articolul 19 alineatul (1).

▼B

Articolul 19

Șederea în afara statului membru competent

(1) Cu excepția cazului în care alineatul (2) prevede altfel, persoana asigurată și membrii familiei acesteia care au drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent pot beneficia de prestații în natură care se dovedesc necesare din motive medicale în timpul șederii lor, luându-se în considerare natura prestațiilor și durata estimată a șederii. Aceste prestații se acordă, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum persoanele interesate ar fi fost asigurate în temeiul legislației menționate.

(2) Comisia administrativă întocmește o listă de prestații în natură care, pentru a fi acordate în timpul unei șederi într-un alt stat membru, necesită din rațiuni practice un acord prealabil între persoana în cauză și instituția care furnizează îngrijirea medicală.

Articolul 20

Deplasarea în scopul beneficiii de prestații în natură. Autorizația de a primi un tratament adaptat în afara statului membru de reședință

(1) Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, o persoană asigurată care călătorește în alt stat membru pentru a beneficia de prestații în natură în timpul șederii sale trebuie să solicite autorizarea din partea instituției competente.

(2) Persoana asigurată care este autorizată de către instituția competentă să se deplaseze în alt stat membru în scopul de a primi un tratament adaptat stării sale beneficiază de prestațiile în natură acordate, în numele autorității competente, de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum ar fi fost asigurată în temeiul legislației menționate. Autorizația se acordă în cazul în care tratamentul respectiv se află printre prestațiile prevăzute de legislația statului membru pe teritoriul căruia este rezidentă persoana în cauză și în cazul în care acesteia nu i se poate acorda un astfel de tratament într-un termen justificat din punct de vedere medical, avându-se în vedere starea sa actuală de sănătate și evoluția probabilă a bolii sale.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie ai persoanei asigurate.

(4) În cazul în care membrii familiei unei persoane asigurate își au reședința într-un alt stat membru decât statul membru în care își are reședința persoana asigurată și în cazul în care statul membru respectiv a optat pentru o rambursare pe baza unor sume fixe, costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatul (2) se suportă de către instituția de la locul de reședință a membrilor de familie. În acest caz, în sensul alineatului (1), instituția de la locul de reședință a membrilor de familie se consideră instituție competentă.

Articolul 21

Prestațiile în numerar

(1) Persoana asigurată și membrii familiei sale care își au reședința sau au drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază de prestații în numerar acordate de instituția competentă în temeiul legislației pe care o aplică. Cu toate acestea, în cadrul unui acord între instituția competentă și instituția de la locul de reședință sau de ședere, aceste prestații pot fi acordate de către instituția de la locul de reședință sau de ședere în numele instituției competente, în conformitate cu legislația statului membru competent.

(2) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede că prestațiile în numerar se calculează pe baza venitului mediu sau pe baza unei cotizații medii stabilește venitul mediu sau baza de cotizare medie exclusiv în funcție de veniturile înregistrate sau de bazele de cotizare aplicate în timpul perioadelor realizate în temeiul legislației menționate.

(3) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede că prestațiile în numerar se calculează pe baza venitului forfetar ia în considerare exclusiv venitul forfetar sau, după caz, media veniturilor forfetare corespunzătoare perioadelor realizate în temeiul legislației menționate.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* în cazurile în care legislația aplicată de către instituția competentă definește o anumită perioadă de referință, care corespunde în totalitate sau parțial perioadelor pe care persoana în cauză le-a realizat în temeiul legislației unui alt stat membru sau altor state membre.

Articolul 22

Solicitanții de pensie

(1) Persoana asigurată care, la prezentarea sau la examinarea unei cereri de pensie, își pierde dreptul la prestații în natură în temeiul legislației ultimului stat membru competent, își păstrează dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru în care își are reședința, în cazul în care solicitantul de pensie îndeplinește condițiile privind asigurarea prevăzută de legislația statului membru menționat la alineatul (2). Membrii de familie ai solicitantului de pensie beneficiază, de asemenea, de prestații în natură în statul membru de reședință.

(2) Cheltuielile legate de prestațiile în natură sunt suportate de instituția din statul membru care, în cazul acordării pensiei, ar deveni competent prin aplicarea articolelor 23-25.

Secțiunea 2

Titularii de pensii și membrii de familie ai acestora

Articolul 23

Dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru de reședință

O persoană care primește o pensie sau pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre, dintre care unul este statul membru de reședință și care are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației statului membru respectiv, beneficiază, împreună cu membrii familiei sale, de aceste prestații în natură acordate de și în numele instituției de la locul de reședință, ca și cum persoana în cauză ar avea dreptul la pensie numai în temeiul legislației statului membru respectiv.

Articolul 24

Absența dreptului la prestații în natură în temeiul legislației statului membru de reședință

(1) Persoana care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre și care nu beneficiază de prestații în natură în temeiul legislației statului membru de reședință are totuși dreptul la prestații, pentru sine și pentru membrii familiei sale, în măsura în care ar avea acest drept în temeiul legislației statului membru sau, cel puțin, al unuia dintre statele membre cărora le revine rolul de a-i acorda pensia, în cazul în care și-a avut reședința în statul membru respectiv. Prestațiile în natură se acordă, în numele instituției prevăzute la alineatul (2), de către instituția de la locul de reședință, ca și cum persoana în cauză ar beneficia de pensie și de prestații în natură în temeiul legislației statului membru respectiv.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul (1), costul prestațiilor în natură este suportat de instituția stabilită în conformitate cu regulile următoare:

(a) în cazul în care titularul de pensie are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației unui singur stat membru, costul este suportat de instituția competentă din statul membru respectiv;

(b) în cazul în care titularul de pensie are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, costul acestora este suportat de instituția competentă din statul membru în temeiul legislației căruia persoana respectivă s-a aflat pentru perioada de timp cea mai lungă; în cazul în care aplicarea acestei reguli are ca efect atribuirea sarcinii de a acorda prestații mai multor instituții, sarcina îi revine acelei instituții care aplică legislația sub incidența căreia s-a aflat titularul de pensie ultima dată.

Articolul 25

Pensiile prevăzute de legislația unuia sau mai multor state membre, altele decât statul membru de reședință, în timp ce persoana în cauză beneficiază de prestații în natură într-un alt stat membru decât statul membru de reședință

În cazul în care persoana care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre își are reședința într-un stat membru în conformitate cu legislația căruia dreptul la prestații în natură nu este condiționat de existența perioadelor de asigurare, de activitate salariată sau independentă, și nu primește o pensie din partea statului membru respectiv, costul prestațiilor în natură care i se acordă acesteia și membrilor familiei sale este suportat de instituția dintr-unul din statele membre competente cu privire la pensiile sale, stabilită în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), în măsura în care titularul de pensie și membrii familiei sale ar avea dreptul la aceste prestații, în cazul în care ar rezida în statul membru respectiv.

Articolul 26

Membrii de familie care își au reședința într-un alt stat membru decât cel în care își are reședința titularul de pensie

Membrii familiei unei persoane care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre au dreptul, în cazul în care își au reședința într-un alt stat membru decât cel în care își are reședința titularul de pensie, la prestații în natură acordate de instituția de la locul lor de reședință, în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică, în măsura în care titularul de pensie are dreptul la prestații în natură în temeiul legislației unui stat membru. Costurile prestațiilor sunt suportate de instituția competentă răspunzătoare de costurile prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru în care acesta își are reședința.

Articolul 27

Șederea titularului de pensie sau a membrilor familiei sale într-un alt stat membru decât statul membru de reședință. Șederea în statul membru competent. Autorizarea tratamentului necesar în afara statului membru de reședință

(1) Articolul 19 se aplică *mutatis mutandis* persoanei care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre și care beneficiază de o prestație în natură în temeiul legislației unuia dintre statele membre care îi acordă pensia sau pensiile, sau membrilor familiei acesteia, care au drept de ședere într-un alt stat membru decât cel în care sunt rezidenți.

(2) Articolul 18 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor prevăzute la alineatul (1), în cazul în care au drept de ședere în statul membru în care este situată autoritatea competentă responsabilă de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință și în cazul în care statul membru menționat a optat pentru această soluție și este inclus pe lista din anexa IV.

(3) Articolul 20 se aplică *mutatis mutandis* unui titular de pensie și membrilor săi de familie care au drept de ședere într-un alt stat membru decât cel în care își au reședința, cu scopul de a primi acolo tratamentul adaptat stării lor.

(4) Cu excepția cazului în care alineatul (5) prevede altfel, costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatele (1) - (3) se suportă de către instituția competentă răspunzătoare de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință.

(5) Costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatul (3) se suportă de către instituția de la locul de reședință al titularului de pensie sau al membrilor familiei sale, în cazul în care aceste persoane își au reședința într-un stat membru care a optat pentru rambursare pe baza unor sume fixe. În aceste cazuri, în sensul alineatului (3), instituția de la locul de reședință a titularului de pensie sau al membrilor familiei sale se consideră instituție competentă.

Articolul 28

Dispoziții speciale aplicabile lucrătorilor frontaliери pensionați

▼M1

(1) Lucrătorul frontier care s-a pensionat din motive de limită de vârstă sau de invaliditate are dreptul ca, în caz de boală, să continue să beneficieze de prestații în natură în statul membru în care și-a desfășurat ultima dată activitatea salariată sau independentă, în măsura în care aceste prestații reprezintă o continuare a tratamentului care a început în statul membru respectiv. „Continuare a tratamentului” înseamnă continuarea investigării, diagnosticării și tratamentului unei boli pe parcursul întregii ei durate.

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie ai fostului lucrător frontier cu excepția cazului în care statul membru în care lucrătorul frontier și-a desfășurat ultima dată activitatea este inclus în lista din anexa III.

▼B

(2) Titularul de pensie care, în cei cinci ani care au precedat data propriu-zisă a pensionării pentru limită de vârstă sau invaliditate, a desfășurat o activitate salariată sau independentă ca lucrător frontier timp cel puțin doi ani, are dreptul la prestații în natură în statul membru în care a desfășurat activitatea salariată sau independentă ca lucrător frontier, în cazul în care statul membru respectiv, precum și statul membru în care este situată instituția competentă responsabilă de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință au optat pentru această formulă și ambele se află pe lista din anexa V.

(3) Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie ai unui fost lucrător frontier sau urmașilor acestuia, în cazul în care, în timpul perioadelor prevăzute la alineatul (2), aceștia aveau dreptul la prestații în natură în temeiul articolului 18 alineatul (2), chiar dacă lucrătorul frontier a decedat înainte de începerea pensiei, cu condiția ca acesta să fi desfășurat o activitate salariată sau independentă ca lucrător frontier timp de cel puțin doi ani în cei cinci ani care i-au precedat decesul.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică până când persoana în cauză intră sub incidența legislației unui stat membru, pe baza unei activități salariate sau independente.

(5) Costul prestațiilor în natură prevăzute la alineatele (1) - (3) se suportă de către instituția competentă responsabilă de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie sau urmașilor acestuia în statul membru respectiv.

Articolul 29

Prestațiile în numerar pentru titularii de pensii

(1) Prestațiile în numerar se plătesc persoanei care primește una sau mai multe pensii în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre de către instituția competentă a statului membru în care este situată instituția competentă răspunzătoare de costul prestațiilor în natură acordate titularului de pensie în statul membru de reședință. Articolul 21 se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, membrilor familiei titularului pensiei.

Articolul 30

Cotizațiile titularilor de pensii

(1) Instituția unui stat membru care aplică o legislație ce prevede rețineri ale cotizațiilor pentru prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate poate solicita și recupera aceste cotizații, calculate în conformitate cu legislația pe care o aplică, numai în măsura în care cheltuielile legate de prestațiile acordate în temeiul articolelor 23-26 se suportă de către o instituție din statul membru menționat.

(2) Dacă, în cazurile prevăzute la articolul 25, titularul de pensie trebuie să plătească contribuții sau, dacă suma corespunzătoare trebuie să îi fie reținută pentru a fi acoperite prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate, în conformitate cu legislația statului membru în care își are reședința, aceste cotizații nu pot fi recuperate în temeiul respectivei reședințe.

Secțiunea 3

Dispoziții comune

Articolul 31

Dispoziție generală

Articolele 23-30 nu sunt aplicabile titularului de pensie sau membrilor familiei sale în cazul în care persoana în cauză beneficiază de prestații în conformitate cu legislația unui stat membru pe baza unei activități salariate sau independente. Într-un asemenea caz, în sensul prezentului capitol, persoana în cauză este supusă articolelor 17-21.

Articolul 32

Reguli de prioritate privind dreptul la prestații în natură. Dispoziție specială privind dreptul membrilor de familie la prestații în statul membru de reședință

(1) Un drept autonom la prestații în natură, care rezultă din legislația unui stat membru sau din prezentul capitol, are prioritate față de un drept la prestații derivat de care beneficiază membrii de familie. În schimb, un drept derivat la prestații în natură are prioritate față de drepturile autonome, în cazul în care dreptul autonom din statul membru de reședință rezultă direct și exclusiv din faptul că persoana în cauză este rezidentă în statul membru respectiv.

(2) În cazul în care membrii familiei unei persoane asigurate sunt rezidenți într-un stat membru, în temeiul legislației căruia dreptul la prestații în natură nu se acordă sub rezerva condițiilor de asigurare, de activitate salariată sau independentă, prestațiile în natură se acordă în numele instituției competente din statul membru în care sunt rezidenți, în măsura în care celălalt soț sau persoana în îngrijirea căreia se află copiii persoanei asigurate desfășoară o activitate salariată sau independentă în statul membru respectiv sau primește o pensie din partea aceluia stat membru, în temeiul unei activități salariate sau independente.

Articolul 33

Prestații în natură substanțiale

(1) Persoana asigurată căreia i s-a recunoscut, pentru sine sau pentru un membru al familiei sale, dreptul la o proteză, la un aparat mare sau alte prestații în natură substanțiale, de către instituția unui stat membru, înainte de a fi asigurată în temeiul legislației aplicate de instituția unui alt stat membru, beneficiază de aceste prestații în numele primei instituții, chiar dacă acestea au fost acordate atunci când persoana menționată este deja asigurată în temeiul legislației aplicate de a doua instituție.

(2) Comisia administrativă întocmește lista prestațiilor reglementate de alineatul (1).

Articolul 34

Cumulul de prestații pentru îngrijirea pe termen lung

(1) În cazul în care beneficiarul unei prestații în numerar pentru îngrijirea pe termen lung, care trebuie considerate prestații de boală și, prin urmare, se acordă de către statul membru competent pentru plata prestațiilor în numerar în temeiul articolului 21 sau 29, poate să beneficieze concomitent și în condițiile prezentului capitol de prestații în natură destinate aceluiași scop din partea instituției de la locul de reședință sau de ședere dintr-un alt stat membru, iar o instituție din primul stat membru este, de asemenea, solicitată să ramburseze costul acestei prestații în natură în temeiul articolului 35, se aplică dispoziția generală privind prevenirea cumulului de prestații prevăzută la articolul 10 numai cu următoarea restricție: dacă persoana în cauză solicită și primește prestațiile în natură la care are dreptul, valoarea prestației în numerar se reduce cu valoarea prestației în natură care este sau poate fi solicitată de la instituția competentă din primul stat membru care trebuie să ramburseze costurile.

(2) Comisia administrativă întocmește o listă a prestațiilor în numerar și în natură cărora li se aplică alineatul (1).

(3) Două sau mai multe state membre, sau autoritățile lor competente pot conveni asupra altor dispoziții sau asupra dispozițiilor complementare care nu pot fi totuși mai puțin favorabile pentru persoanele în cauză decât cele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 35

Rambursările între instituții

(1) Prestațiile în natură acordate de instituția unui stat membru în numele instituției unui alt stat membru, în temeiul prezentului capitol, determină rambursarea integrală.

(2) Rambursările prevăzute la alineatul (1) se stabilesc și se realizează în conformitate cu modalitățile prevăzute în regulamentul de aplicare, fie la prezentarea dovezii cheltuielilor reale, fie pe baza unor sume forfetare pentru statele membre ale căror structuri juridice sau administrative fac inadecvată rambursarea pe baza cheltuielilor reale.

(3) Două sau mai multe state membre și autoritățile lor competente pot conveni cu privire la alte metode de rambursare sau pot renunța la orice rambursare între instituțiile aflate sub jurisdicția lor.

CAPITOLUL 2

Prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale

Articolul 36

Dreptul la prestații în natură și în numerar

▼M1

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale alineatelor (2) și (2a) din prezentul articol, articolul 17, articolul 18 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (1) se aplică, de asemenea, prestațiilor pentru accidente de muncă sau boli profesionale.

▼B

(2) Persoana care a suferit un accident de muncă sau a contractat o boală profesională și care își are reședința sau are drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent beneficiază de prestații în natură speciale în cadrul regimului care acoperă accidente de muncă și boli profesionale acordate, în numele instituției competente, de instituția de la locul de reședință sau de ședere în conformitate cu legislația pe care aceasta o aplică, ca și cum persoana respectivă ar fi fost asigurată în temeiul legislației menționate.

▼M3

(2a) Instituția competentă nu poate refuza acordarea autorizației prevăzute la articolul 20 alineatul (1) unei persoane asigurate care a suferit un accident la locul de muncă sau care a contractat o boală profesională și care are dreptul la prestații din partea instituției respective, în cazul în care nu i se poate acorda un tratament adecvat stării sale de sănătate în statul membru pe teritoriul căruia își are reședința, într-un termen justificat din punct de vedere medical, avându-se în vedere starea sa actuală de sănătate și evoluția probabilă a bolii.

▼B

(3) Articolul 21 se aplică, de asemenea, prestațiilor prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 37

Cheltuieli de transport

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede acoperirea cheltuielilor de transport pentru victima unui accident de muncă sau o persoană care suferă de o boală profesională, până la locul de reședință al acesteia sau până la o instituție spitalicească, suportă aceste cheltuieli până la locul respectiv aflat într-un alt stat membru în care persoana își are reședința, în măsura în care instituția respectivă a autorizat în prealabil transportul, luând în considerare elementele care îl justifică. Această autorizare nu se solicită în cazul unui lucrător frontalier.

(2) Instituția competentă dintr-un stat membru, a cărei legislație prevede acoperirea cheltuielilor pentru transportul cadavrului unei persoane care a decedat într-un accident de muncă până la locul înhumării, suportă aceste cheltuieli până la locul corespunzător dintr-un alt stat membru în care era rezidentă persoana decedată în momentul accidentului, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

Articolul 38

Prestațiile de boală profesională, în cazul în care persoana care suferă de această boală a fost expusă aceluiași risc în mai multe state membre

În cazul în care, în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, o persoană care a contractat o boală profesională a desfășurat o activitate care, prin natura sa, poate provoca boala respectivă, prestațiile pe care persoana sau urmașii săi o pot solicita se acordă exclusiv în temeiul legislației ultimului dintre statele membre ale căror condiții sunt îndeplinite.

Articolul 39

Agravarea unei boli profesionale

În cazul agravării unei boli profesionale, pentru care o persoană care suferă de această boală a beneficiat sau beneficiază de prestații în temeiul legislației unui stat membru, se aplică următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care persoana în cauză, din momentul în care beneficiază de prestații, nu a desfășurat, în temeiul legislației unui alt stat membru, o activitate salariată sau independentă care să poată provoca sau agrava boala respectivă, instituția competentă din primul stat membru suportă costul prestației în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, luând în considerare agravarea bolii;

(b) în cazul în care persoana interesată, din momentul în care beneficiază de prestații, a desfășurat o astfel de activitate în temeiul legislației unui alt stat membru, instituția competentă din primul stat membru suportă costul prestațiilor în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, fără a lua în considerare agravarea bolii. Instituția competentă din al doilea stat membru acordă un supliment persoanei interesate, a cărui valoare este egală cu diferența dintre valoarea prestațiilor convenite după agravarea bolii și valoarea care ar fi fost convenită înainte de agravare, în conformitate cu legislația pe care o aplică, în cazul în care boala respectivă s-a declanșat în temeiul legislației statului membru respectiv.

(c) clauzele privind reducerea, suspendarea sau retragerea, prevăzute de legislația unui stat membru, nu sunt opozabile beneficiarului prestațiilor acordate de instituțiile din două state membre, în conformitate cu litera (b).

Articolul 40

Reguli pentru luarea în considerare a particularităților unor legislații

(1) În cazul în care nu există o asigurare împotriva accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale în statul membru în care persoana în cauză își are reședința sau are drept de ședere sau în cazul în care există o astfel de asigurare, dar nu există o instituție responsabilă pentru acordarea de prestații în natură, aceste prestații sunt acordate de către instituția de la locul de reședință sau de ședere care este responsabilă de acordarea prestațiilor în natură în caz de boală.

(2) În cazul în care în statul membru competent nu există o asigurare împotriva accidentelor de muncă sau bolilor profesionale, dispozițiile prezentului capitol privind prestațiile în natură se aplică, cu toate acestea, unei persoane care are drept la prestații în caz de boală, de maternitate sau de paternitate asimilate, în temeiul legislației statului membru respectiv, dacă persoana suferă un accident la locul de muncă sau suferă de o boală profesională, pe durata rezidenței sau șederii în alt stat membru. Costurile se suportă de către instituția care este competentă pentru prestațiile în natură, în temeiul legislației statului membru competent.

(3) Articolul 5 se aplică instituției competente dintr-un stat membru în ceea ce privește asimilarea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale care au apărut sau au fost înregistrate ulterior în temeiul legislației unui alt stat membru, atunci când se evaluează gradul de incapacitate, dreptul la prestații sau valoarea acestora, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) accidentul la locul de muncă sau boala profesională, care a apărut sau a fost înregistrată anterior în temeiul legislației pe care o aplică nu a dat naștere indemnizației

și

(b) nu se cuvine nici o compensație privind un accident la locul de muncă sau o boală profesională, care a apărut sau a fost confirmată ulterior, în temeiul legislației celui alt

stat membru, în conformitate cu care a apărut sau a fost confirmat accidentul de muncă sau boala profesională.

Articolul 41

Rambursările între instituții

- (1) Articolul 35 se aplică și prestațiilor prevăzute de prezentul capitol, iar rambursările se realizează pe baza costurilor reale.
- (2) Două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente, pot să prevadă alte metode de rambursare sau să renunțe la orice rambursare între instituțiile aflate sub jurisdicția lor.

CAPITOLUL 3

Ajutorul de deces

Articolul 42

Dreptul la ajutor de deces, atunci când decesul survine sau când beneficiarul își are reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent

- (1) În cazul în care persoana asigurată sau un membru al familiei sale decedează într-un alt stat membru decât statul membru competent, decesul se consideră a fi survenit în statul membru competent.
- (2) Instituția competentă este obligată să acorde ajutorul de deces, care se plătește în temeiul legislației pe care o aplică, chiar dacă beneficiarul își are reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent.
- (3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, în cazul în care decesul este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale.

Articolul 43

Acordarea de ajutoare în cazul decesului titularului pensiei

- (1) În cazul decesului titularului pensiei datorate în temeiul legislației unui stat membru sau al pensiilor datorate în temeiul legislației a două sau mai multor state membre, în cazul în care respectivul titular al pensiei își avea reședința într-un alt stat membru decât cel în care este situată instituția responsabilă de costul prestațiilor în natură prevăzute la articolele 24 și 25, ajutorul de deces plătit în temeiul legislației aplicate de instituția respectivă este suportat de aceasta, ca și cum, în momentul decesului, titularul pensiei și-ar fi avut reședința în statul membru în care este situată instituția.
- (2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* membrilor familiei titularului unei pensii.

CAPITOLUL 4

Prestațiile de invaliditate

Articolul 44

Persoane cărora li se aplică doar legislația de tip A

(1) În sensul prezentului capitol, „legislație de tip A” înseamnă orice legislație în temeiul căreia valoarea prestațiilor de invaliditate este independentă de durata perioadelor de asigurare sau de rezidență și care este inclusă explicit în anexa VI de către statul membru competent, iar „legislația de tip B” înseamnă orice altă legislație.

(2) Persoana care, succesiv sau alternativ, a fost supusă legislației a două sau mai multe state membre și care a realizat perioade de asigurare sau de rezidență exclusiv în temeiul legislațiilor de tip A are dreptul la prestații doar din partea instituției din statul membru a cărui legislație era aplicabilă în momentul în care a apărut incapacitatea de muncă urmată de invaliditate, ținând seama, după caz, de articolul 45, și beneficiază de aceste prestații în conformitate cu legislația respectivă.

(3) Persoana care nu are dreptul la prestații în aplicarea dispozițiilor alineatului (2) beneficiază de prestațiile la care are încă dreptul, în temeiul legislației altui stat membru, ținând seama, după caz, de articolul 45.

(4) În cazul în care legislația prevăzută la alineatul (2) sau (3) prevede clauze de reducere, suspendare sau retragere a prestațiilor de invaliditate în cazul cumulului cu prestații de alt tip, în sensul articolului 53 alineatul (2), sau cu alte venituri, se aplică *mutatis mutandis* articolul 53 alineatul (3) și articolul 55 alineatul (3).

Articolul 45

Dispoziții speciale privind cumularea perioadelor

Instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații de realizarea perioadelor de asigurare sau rezidență aplică *mutatis mutandis* articolul 51 alineatul (1), în cazul în care acest lucru este necesar.

Articolul 46

Persoane care sunt supuse numai legislațiilor de tip B sau legislațiilor de tip A și B

(1) Persoana care, în mod succesiv sau alternativ, a fost supusă legislațiilor a două sau mai multe state membre, dintre care cel puțin una nu este de tip A, are dreptul la prestații în temeiul capitolului 5, care se aplică *mutatis mutandis*, luându-se în considerare alineatul (3).

(2) Cu toate acestea, în cazul în care persoana interesată a fost anterior supusă unei legislații de tip B și suferă de incapacitate de muncă ce conduce la invaliditate în timp ce este supusă unei legislații de tip A, persoana respectivă are dreptul la prestații în conformitate cu articolul 44, în măsura în care:

— îndeplinește condițiile impuse exclusiv de legislația respectivă sau de altele de același tip, ținând seama, după caz, de articolul 45, dar fără a recurge la perioade de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul unei legislații de tip B

— și

— nu solicită eventuale drepturi la prestații pentru limită de vârstă, ținând seama de articolul 50 alineatul (1).

(3) Decizia luată de o instituție a unui stat membru cu privire la gradul de invaliditate al unui solicitant este obligatorie pentru instituția oricărui alt stat membru interesat, în cazul în care în anexa VII se recunoaște concordanța dintre legislația acestor state membre cu privire la condițiile referitoare la gradul de invaliditate.

Articolul 47

Agravarea invalidității

(1) În cazul agravării unei invalidități pentru care persoana beneficiază de prestații în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre, se aplică următoarele dispoziții, luându-se în considerare agravarea:

(a) prestațiile se acordă în conformitate cu capitolul 5, care se aplică *mutatis mutandis*;
(b) cu toate acestea, în cazul în care persoana interesată a intrat sub incidența a două sau mai multe legislații de tip A și, din momentul în care beneficiază de prestație, nu a fost supusă legislației altui stat membru, prestația se acordă în conformitate cu articolul 44 alineatul (2).

(2) În cazul în care valoarea totală a prestației sau prestațiilor plătitabile în temeiul alineatului (1) este mai mică decât valoarea prestației de care beneficia persoana în cauză în numele instituției anterior competente, instituția respectivă îi plătește un supliment, egal cu diferența dintre cele două valori.

(3) În cazul în care persoana în cauză nu are dreptul la prestații în numele unei instituții din alt stat membru, instituția competentă din statul membru care era anterior competent acordă prestațiile în conformitate cu legislația pe care o aplică, ținând seama de agravarea invalidității și, după caz, de articolul 45.

Articolul 48

Convertirea prestațiilor de invaliditate în prestații pentru limită de vârstă

(1) Prestațiile de invaliditate se convertesc, după caz, în prestații pentru limită de vârstă, în condițiile prevăzute de legislația sau legislațiile în temeiul căreia sau cărora sunt acordate și în conformitate cu capitolul 5.

(2) În cazul în care persoana care primește prestații de invaliditate poate revendica prestații de limită de vârstă, în temeiul legislației unuia sau mai multor alte state membre, în conformitate cu articolul 50, orice instituție care este responsabilă pentru furnizarea prestațiilor de invaliditate, în conformitate cu legislația unui stat membru, continuă să acorde acelei persoane prestațiile de invaliditate la care aceasta are dreptul, în temeiul legislației pe care o aplică, până când alineatul (1) devine aplicabil în ceea ce privește instituția respectivă sau atât timp cât persoana în cauză îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de acestea.

(3) În cazul în care prestațiile de invaliditate acordate în temeiul legislației unui stat membru, în conformitate cu articolul 44, se convertesc în prestații pentru limită de vârstă și în cazul în care persoana în cauză încă nu îndeplinește condițiile definite de legislația altui sau altor state membre pentru a avea dreptul la prestații, persoana în cauză beneficiază de prestațiile de invaliditate, din partea statului sau statelor membre respective, începând cu data convertirii.

Aceste prestații de invaliditate se acordă în conformitate cu capitolul 5, ca și cum capitolul respectiv s-ar fi aplicat în momentul apariției incapacității de muncă ce a condus la invaliditate, până când persoana în cauză îndeplinește condițiile impuse de legislațiile naționale interesate pentru a avea dreptul la prestații pentru limită de vârstă sau, în cazul în care această convertire nu este prevăzută, atât timp cât persoana are dreptul la prestații de invaliditate, în temeiul legislației sau legislațiilor respective.

(4) Prestațiile de invaliditate acordate în temeiul articolului 44 se recalculează în conformitate cu capitolul 5, de îndată ce beneficiarul îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea dreptului la prestații de invaliditate în temeiul unei legislații de tip B sau de îndată ce beneficiază de prestații pentru limită de vârstă în temeiul legislației unui alt stat membru.

Articolul 49

Dispoziții speciale pentru funcționari

Articolele 6, 44, 46, 47 și 48, precum și articolul 60 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care beneficiază de un regim special destinat funcționarilor.

CAPITOLUL 5

Pensiile pentru limită de vârstă și de urmaș

Articolul 50

Dispoziții generale

(1) Toate instituțiile competente stabilesc dreptul la prestații al unei persoane, în conformitate cu toate legislațiile statelor membre sub incidența cărora persoana în cauză s-a aflat, cu excepția cazului în care persoana în cauză solicită în mod explicit amânarea acordării prestațiilor pentru limită de vârstă în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.

(2) În cazul în care, la un moment dat, persoana în cauză nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile definite de toate legislațiile statelor membre sub incidența cărora s-a aflat, instituțiile care aplică legislația ale cărei condiții sunt îndeplinite nu iau în considerare, atunci când efectuează calculul în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (a) sau (b), perioadele realizate în temeiul legislațiilor ale căror condiții nu sunt îndeplinite sau nu mai sunt îndeplinite, dacă luarea în considerare a perioadelor menționate permite determinarea unei valori mai mici a prestației.

(3) Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*, atunci când persoana în cauză solicită în mod explicit amânarea acordării prestațiilor pentru limită de vârstă.

(4) Se realizează automat un nou calcul pe măsură ce sunt îndeplinite condițiile impuse de celelalte legislații sau atunci când o persoană solicită acordarea unei prestații pentru limită de vârstă amânate în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care perioadele deja realizate în temeiul altor legislații au fost deja luate în considerare în temeiul alineatului (2) sau (3).

Articolul 51

Dispoziții speciale privind cumularea perioadelor

(1) În cazul în care legislația unui stat membru condiționează acordarea anumitor prestații de realizarea perioadelor de asigurare exclusiv într-o anumită activitate salariată sau independentă ori într-o ocupație supusă unui regim special destinat salariaților sau persoanelor care desfășoară activități independente, instituția competentă din statul membru respectiv ia în considerare perioadele realizate în temeiul legislației altor state membre numai în cazul în care au fost realizate în cadrul unui regim corespunzător sau, în caz contrar, în aceeași ocupație, ori, după caz, în aceeași activitate salariată sau independentă.

În cazul în care, luându-se în considerare perioadele astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de aceste prestații în cadrul unui regim special, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată unuia sau altuia dintre aceste regimuri.

(2) Perioadele de asigurare realizate în cadrul unui regim special a unui stat membru sunt luate în considerare în sensul acordării prestațiilor în cadrul regimului general sau, în absența acestuia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau angajaților, după caz, cu condiția ca persoana în cauză să fi fost afiliată unuia sau altuia dintre aceste regimuri, chiar dacă perioadele respective au fost deja luate în considerare în cel de-al doilea stat membru, în cadrul unui regim special.

▼M1

(3) În cazul în care legislația sau regimul specific al unui stat membru condiționează dobândirea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații de faptul că persoana în cauză este asigurată în momentul materializării riscului, această condiție se consideră îndeplinită în cazul în care persoana a fost asigurată anterior în temeiul legislației sau al regimului specific din acel stat membru și, în momentul materializării riscului, este asigurată pentru același risc în temeiul legislației unui alt stat membru sau, în absența unei astfel de asigurări, are dreptul la prestații pentru același risc în temeiul legislației altui stat membru. Această ultimă condiție se consideră însă îndeplinită în cazurile menționate la articolul 57.

▼B

Articolul 52

Acordarea prestațiilor

(1) Instituția competentă calculează valoarea prestației care se acordă:

(a) în temeiul legislației pe care o aplică, doar în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru dreptul la prestații, exclusiv în temeiul dreptului intern (prestație independentă);
(b) prin calcularea unei valori teoretice și ulterior a valorii reale (prestație pro-rata), după cum urmează:

(i) valoarea teoretică a prestației este egală cu prestația pe care persoana interesată ar putea să o solicite, în cazul în care toate perioadele de asigurare și de rezidență realizate în temeiul legislațiilor celorlalte state membre s-ar fi realizat în temeiul legislației pe care o aplică la data acordării prestației. În cazul în care, în conformitate cu această legislație, valoarea prestației nu depinde de durata perioadelor realizate, valoarea respectivă se consideră valoare teoretică;

(ii) instituția competentă stabilește apoi valoarea reală a prestației pro-rata, prin aplicarea la valoarea teoretică a raportului dintre durata perioadelor realizate înaintea materializării riscului, în temeiul legislației pe care o aplică, în raport cu durata totală a perioadelor realizate înaintea materializării riscului, în temeiul legislațiilor tuturor statelor membre în cauză.

(2) Dacă este cazul, la valoarea calculată în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b), instituția competentă aplică toate clauzele de reducere, suspendare sau retragere, în temeiul legislației pe care o aplică, în limitele prevăzute de articolele 53-55.

(3) Persoana interesată are dreptul să primească din partea instituției competente a fiecărui stat membru în cauză cea mai mare dintre valorile calculate în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b).

▼M1

(4) În cazul în care, într-un singur stat membru, calculul realizat în temeiul alineatului (1) litera (a) are ca rezultat invariabil o prestație autonomă egală sau mai mare decât prestația *pro rata*, calculată în conformitate cu alineatul (1) litera (b), instituția competentă renunță la calculul *pro rata*, în următoarele condiții:

(i) astfel de situații sunt prevăzute în partea 1 din anexa VIII;

- (ii) nicio legislație care cuprinde norme de interzicere a cumulului, astfel cum este prevăzut la articolele 54 și 55, nu este aplicabilă, cu excepția cazurilor în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 55 alineatul (2); și
- (iii) articolul 57 nu este aplicabil, în circumstanțele specifice ale cazului, pentru perioadele desfășurate în temeiul legislației unui alt stat membru.

▼M1

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (1), (2) și (3), calculul *pro rata* nu se aplică regimurilor care acordă prestații pentru care perioadele de timp nu au relevanță pentru calcul, sub rezerva regimurilor enumerate în partea 2 din anexa VIII. În astfel de situații, persoana în cauză are dreptul la prestația calculată în conformitate cu legislația statului membru respectiv.

▼B

Articolul 53

Reguli pentru prevenirea cumulului

- (1) Orice cumul al prestațiilor de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș, calculate sau acordate pe baza perioadelor de asigurare și de rezidență realizate de aceeași persoană, se consideră cumul al unor prestații de același tip.
- (2) Cumulul de prestații care nu pot fi considerate de același tip în sensul alineatului (1) se consideră cumul de prestații de tipuri diferite.
- (3) În sensul clauzelor pentru prevenirea cumulului prevăzute de legislația unui stat membru, în cazul cumulului de prestații de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș cu o prestație de același tip sau de un tip diferit, ori cu alte venituri, se aplică următoarele dispoziții:
 - (a) instituția competentă ia în considerare prestațiile sau veniturile dobândite într-un alt stat membru doar în cazul în care legislația pe care o aplică prevede luarea în considerare a prestațiilor sau veniturilor dobândite în străinătate;
 - (b) instituția competentă ia în considerare valoarea prestațiilor ce trebuie plătite de alt stat membru înaintea deducerii impozitelor, a cotizațiilor de securitate socială și a altor taxe sau rețineri individuale, cu excepția cazului în care legislația pe care o aplică prevede aplicarea unor clauze de prevenire a cumulului după efectuarea unor astfel de deduceri, în conformitate cu modalitățile și procedurile prevăzute în regulamentul de aplicare;
 - (c) instituția competentă nu ia în considerare valoarea prestațiilor dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru acordate pe baza unei asigurări voluntare sau facultative continue;
 - (d) în cazul în care un singur stat membru aplică clauze pentru prevenirea cumulului, deoarece persoana în cauză beneficiază de prestații de același tip sau de tipuri diferite în temeiul legislației altor state membre sau de venituri dobândite în alte state membre, prestația cuvenită se poate reduce doar cu valoarea prestațiilor sau veniturilor respective.

Articolul 54

Cumulul prestațiilor de același tip

- (1) În cazul în care se cumulează prestații de același tip cuvenite în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, clauzele pentru prevenirea cumulului prevăzute de legislația unui stat membru nu se aplică în cazul unei prestații pro-rata.
- (2) Clauzele pentru prevenirea cumulului se aplică unei prestații autonome, doar în cazul în care prestația respectivă este:

(a) o prestație a cărei valoare nu depinde de durata perioadelor de asigurare sau rezidență

sau

(b) o prestație a cărei valoare se determină în funcție de o perioadă creditată, considerată realizată între data la care s-a produs materializarea riscului și o dată ulterioară, care se suprapune cu:

(i) o prestație de același tip, cu excepția cazului în care s-a încheiat un acord între două sau mai multe state membre pentru a se evita ca aceeași perioadă creditată să fie luată în considerare de mai multe ori

sau

(ii) o prestație de tipul prevăzut la litera (a).

Prestațiile și acordurile prevăzute la literele (a) și (b) sunt enumerate în anexa IX.

Articolul 55

Cumulul prestațiilor de tipuri diferite

(1) În cazul în care beneficiul prestațiilor de tipuri diferite sau al altor venituri implică aplicarea regulilor de prevenire a cumulului prevăzute de legislația statelor membre în cauză cu privire la:

(a) două sau mai multe prestații autonome, instituțiile competente împart valorile prestației sau prestațiilor sau ale altor venituri, astfel cum au fost acestea luate în considerare, la numărul de prestații supuse regulilor menționate;

Cu toate acestea, aplicarea prezentului paragraf nu poate lipsi persoana interesată de statutul său de titular de pensie, în sensul aplicării celorlalte capitole din prezentul titlu, în conformitate cu modalitățile și procedurile prevăzute în regulamentul de aplicare;

(b) una sau mai multe prestații pro-rata, instituțiile competente iau în considerare prestația sau prestațiile sau alte venituri, precum și toate elementele prevăzute pentru aplicarea clauzelor de prevenire a cumulului în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare și de rezidență, întocmit pentru calculul prevăzut la articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);

(c) una sau mai multe prestații autonome și una sau mai multe prestații pro-rata, instituțiile competente aplică *mutatis mutandis* litera (a) cu privire la prestațiile autonome și litera (b) cu privire la prestațiile pro-rata.

(2) Instituția competentă nu aplică împărțirea prevăzută cu privire la prestațiile autonome, în cazul în care legislația pe care o aplică prevede luarea în considerare a prestațiilor de tip diferit și a altui venit, precum și a tuturor celorlalte elemente, atunci când se calculează o fracție din valoarea acestora determinată în funcție de raportul dintre perioadele de asigurare și de rezidență prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii).

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care legislația unuia sau mai multor state membre prevede că dreptul la o prestație nu poate fi dobândit în cazul în care persoana în cauză beneficiază fie de o prestație de un tip diferit, care se plătește în temeiul legislației altui stat membru, fie de un alt venit.

Articolul 56

Dispoziții suplimentare pentru calcularea prestațiilor

(1) La calcularea valorilor teoretice și pro-rata prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (b), se aplică următoarele reguli:

(a) în cazul în care durata totală a perioadelor de asigurare și de rezidență realizate înaintea materializării riscului, în temeiul legislațiilor tuturor statelor membre în cauză, este mai lungă decât perioada maximă impusă de legislația unuia dintre aceste state membre pentru a beneficia de o prestație completă, instituția competentă a statului membru respectiv ia în considerare această perioadă maximă, în locul duratei totale a perioadelor realizate. Această metodă de calcul nu are ca rezultat impunerea asupra instituției respective a costului unei prestații mai mari decât prestația completă prevăzută de legislația pe care o aplică. Această dispoziție nu se aplică în cazul prestațiilor a căror valoare nu depinde de durata perioadei de asigurare;

(b) procedura pentru luarea în considerare a perioadelor care se suprapun este prevăzută în regulamentul de aplicare;

(c) în cazul în care legislația unui stat membru prevede ca prestațiile să fie calculate pe baza veniturilor, cotizațiilor, bazelor de cotizare, majorărilor, câștigurilor sau a altor valori medii, proporționale, forfetare sau creditate, sau o combinație a mai multora dintre aceste elemente, instituția competentă:

(i) determină baza de calcul pentru prestații, în conformitate doar cu perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică;

(ii) utilizează, pentru a determina valoarea de calculat în conformitate cu perioadele de asigurare și de rezidență realizate în temeiul legislației celorlalte state membre, aceleași elemente determinate sau înregistrate pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației pe care o aplică,

► **M1** în cazul în care este necesar ◀ în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa XI pentru statul membru în cauză;

▼ **M1**

(d) În cazul în care litera (c) nu se aplică deoarece legislația unui stat membru prevede calcularea prestației nu în funcție de perioadele de asigurare sau de rezidență, ci pe baza altor elemente care nu sunt legate de timp, instituția competentă ia în considerare, pentru fiecare perioadă de asigurare sau de rezidență desfășurată în temeiul legislației unui alt stat membru, valoarea capitalului acumulat, capitalul care este considerat a fi acumulat sau oricare alt element utilizat pentru calcul în temeiul legislației pe care instituția o aplică și împărțit pe unitățile perioadelor corespunzătoare în cadrul regimului de pensii respectiv.

▼ **B**

(2) Dispozițiile legislației unui stat membru cu privire la reevaluarea elementelor luate în considerare pentru calculul prestațiilor se aplică, după caz, elementelor care trebuie luate în considerare de către instituția competentă a statului membru respectiv, în conformitate cu alineatul (1), cu privire la perioadele de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației altor state membre.

Articolul 57

Perioade de asigurare sau de rezidență mai mici de un an

(1) Fără a aduce atingere articolului 52 alineatul (1) litera (b), instituția dintr-un stat membru nu este obligată să acorde prestații pentru perioadele realizate în temeiul legislației pe care o aplică, care sunt luate în considerare în momentul materializării riscului, în cazul în care:

— durata totală a perioadelor menționate este mai mică de un an,

— și

— luându-se în considerare doar aceste perioade, nu se dobândește nici un drept la prestații în temeiul legislației respective.

În sensul prezentului articol, „perioade” înseamnă toate perioadele de asigurare, de activitate salariată, de activitate independentă sau de rezidență, care dau dreptul la prestația respectivă sau o majorează în mod direct.

(2) Instituția competentă a fiecărui stat membru în cauză ia în considerare perioadele prevăzute la alineatul (1), în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i).

(3) În cazul în care, prin aplicarea alineatului (1), toate instituțiile statelor membre interesate sunt scutite de obligațiile ce le revin, prestațiile se acordă exclusiv în temeiul legislației ultimului dintre statele membre ale căror condiții sunt îndeplinite, ca și cum toate perioadele de asigurare și de rezidență realizate și luate în considerare în conformitate cu articolele 6 și 51 alineatele (1) și (2) ar fi fost realizate în temeiul legislației statului membru respectiv.

▼M1

(4) Prezentul articol nu se aplică regimurilor enumerate în partea 2 din anexa VIII.

▼B

Articolul 58

Acordarea unui supliment

(1) Beneficiarului unei prestații căruia i se aplică prezentul capitol nu i se poate acorda, în statul membru în care își are reședința și în temeiul legislației căruia i se plătește prestația, o prestație mai mică decât prestația minimă stabilită prin legislația respectivă pentru o perioadă de asigurare sau de rezidență egală cu toate perioadele luate în considerare pentru plata în conformitate cu prezentul capitol.

(2) Instituția competentă a statului membru respectiv plătește beneficiarului, pe durata cât acesta își are reședința pe teritoriul său, un supliment egal cu diferența dintre totalul prestațiilor convenite în temeiul prezentului capitol și valoarea prestației minime.

Articolul 59

Recalcularea și reevaluarea prestațiilor

(1) În cazul în care metoda de stabilire a prestațiilor sau regulile de calculare a prestațiilor se modifică în temeiul legislației unui stat membru sau în cazul în care situația personală a persoanei în cauză suferă o schimbare pertinentă care, în temeiul legislației respective, ar conduce la o adaptare a valorii prestației, se realizează o recalculare, în conformitate cu articolul 52.

(2) Pe de altă parte, în cazul în care din cauza creșterii costului vieții, a variației nivelului veniturilor sau din alte motive ce necesită adaptarea, prestațiile din statul membru în cauză se modifică cu un procentaj sau cu o valoare determinată, procentajul sau valoarea fixă se aplică direct prestațiilor stabilite în conformitate cu articolul 52, fără a fi necesară o recalculare.

Articolul 60

Dispoziții speciale pentru funcționari

(1) Articolele 6, 50, 51 alineatul (3) și articolele 52-59 se aplică *mutatis mutandis* persoanelor incluse într-un regim special pentru funcționari.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care potrivit legislației unui stat membru competent, dobândirea, acordarea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații în temeiul unui regim special aplicabil funcționarilor sunt condiționate de realizarea tuturor perioadelor

de asigurare în cadrul uneia sau mai multor regimuri speciale pentru funcționari în statul membru respectiv sau de faptul că legislația statului membru respectiv le consideră asimilate unor astfel de perioade, instituția competentă din statul membru respectiv ia în considerare doar perioadele care pot fi recunoscute în temeiul legislației pe care o aplică.

În cazul în care, după luarea în considerare a perioadelor astfel realizate, persoana în cauză nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de aceste prestații, aceste perioade sunt luate în considerare pentru acordarea de prestații în cadrul regimului general sau, în absența acesteia, în cadrul regimului aplicabil muncitorilor sau funcționarilor, după cum este cazul.

(3) În cazul în care, în conformitate cu legislația unui stat membru, prestațiile acordate în temeiul unui regim special aplicabile funcționarilor se calculează în temeiul ultimului salariu sau ultimelor salarii primite în timpul unei perioade de referință, instituția competentă din statul membru respectiv ia în considerare, în scopul calculării, doar acele salarii, reevaluate în mod corespunzător, care au fost primite în timpul perioadei sau perioadelor când persoana în cauză a fost supusă legislației respective.

CAPITOLUL 6

Ajutorul de șomaj

Articolul 61

Reguli speciale privind cumularea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație condiționează dobândirea, menținerea, recuperarea sau durata dreptului la prestații de realizarea fie a perioadelor de asigurare, fie a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă, ia în considerare, în măsura necesară, perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației altui stat membru, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

Cu toate acestea, în cazul în care legislația aplicabilă condiționează dreptul la prestații de realizarea perioadelor de asigurare, a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației unui alt stat membru nu sunt luate în considerare, cu excepția cazului în care perioadele respective ar fi fost considerate perioade de asigurare, dacă ar fi fost realizate în temeiul legislației aplicabile.

(2) Cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 65 alineatul (5) litera (a), aplicarea alineatului (1) din prezentul articol se aplică doar în cazul în care persoana interesată a realizat cel mai recent, în conformitate cu legislația în temeiul căreia se solicită prestația:

- perioade de asigurare, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de asigurare;
- perioade de încadrare în muncă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de încadrare în muncă;
- sau
- perioade de activitate independentă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de activitate independentă.

Articolul 62

Calcularea prestațiilor

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație prevede calcularea prestațiilor pe baza valorii salariului sau venitului profesional anterior ia în considerare exclusiv salariul sau venitul profesional primit de către persoana în cauză pentru ultima sa activitate salariată sau independentă desfășurată în temeiul legislației menționate.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul în care legislația aplicată de instituția competentă prevede o perioadă de referință definită pentru stabilirea salariului care servește ca bază pentru calcularea prestațiilor și în cazul în care, pentru întreaga perioadă sau o parte a acesteia, persoana în cauză a fost supusă legislației unui alt stat membru.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în ceea ce privește ►M1 șomeri ◀ prevăzuți la articolul 65 alineatul (5) litera (a), instituția de la locul de reședință ia în considerare salariul sau venitul profesional primit de persoana în cauză în statul membru a cărui legislație i s-a aplicat în cursul ultimei sale activități salariate sau independente, în conformitate cu regulamentul de aplicare.

▼M3

Articolul 63

Dispoziții speciale pentru renunțarea la clauzele de reședință

În sensul prezentului capitol, articolul 7 se aplică doar în cazurile prevăzute la articolele 64, 65 și 65a și în limitele stabilite de acestea.

▼B

Articolul 64

Șomerii care se deplasează în alt stat membru

(1) Persoana aflată în șomaj total, care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului membru competent pentru a avea dreptul la prestații și care se deplasează în alt stat membru pentru a căuta de lucru, își păstrează dreptul la ajutor de șomaj în numerar, în următoarele condiții și în următoarele limite:

(a) Înaintea plecării, șomerul trebuie să se fi înregistrat ca persoană care caută de lucru și să fi rămas la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent timp de cel puțin patru săptămâni după ce a devenit șomer. Cu toate acestea, serviciile sau instituțiile competente pot autoriza plecarea sa înainte expirării acestui termen;

(b) șomerul trebuie să se înregistreze ca persoană care caută de lucru la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care s-a deplasat, să se supună procedurii de control organizate în statul membru respectiv și să respecte condițiile prevăzute de legislația acestuia. Această condiție se consideră îndeplinită pentru perioada anterioară înregistrării, în cazul în care persoana în cauză se înregistrează în termen de șapte zile de la data la care a încetat să se afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru din care a plecat. În cazuri excepționale, serviciile sau instituțiile competente pot prelungi acest termen;

(c) dreptul la prestații se menține pe o perioadă de trei luni de la data la care șomerul a încetat să se afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru din care a plecat, cu condiția ca durata totală pentru care sunt acordate prestațiile să nu depășească durata totală a perioadei în care șomerul are dreptul la prestații, în temeiul legislației statului membru respectiv; serviciile sau instituțiile competente pot prelungi termenul de trei luni până la maximum șase luni;

(d) prestațiile se acordă de către instituția competentă în conformitate cu legislația pe care o aplică și pe spezele sale.

(2) În cazul în care persoana interesată se întoarce în statul membru competent la expirarea termenului în care are dreptul la prestații în temeiul alineatului (1) litera (c) sau înainte de expirare, aceasta continuă să aibă dreptul la prestații în conformitate cu legislația statului membru respectiv. Persoana interesată pierde orice drept la prestații în temeiul legislației statului membru competent, în cazul în care nu se întoarce acolo la expirarea termenului menționat sau înainte de expirare, sub rezerva dispozițiilor mai favorabile ale legislației respective. În cazuri excepționale, serviciile sau instituțiile competente pot permite persoanei în cauză să se întoarcă la o dată ulterioară, fără a-și pierde dreptul la prestații.

(3) Cu excepția cazului în care legislația statului membru competent este mai favorabilă, între două perioade de încadrare în muncă, perioada totală maximă în care se menține dreptul la prestații, în condițiile stabilite la alineatul (1), este de trei luni. Serviciile sau instituțiile competente pot prelungi această perioadă până la maximum șase luni.

(4) Modalitățile de schimb de informații, de cooperare și de asistență reciprocă dintre instituțiile și serviciile din statul membru competent și din statul membru în care persoana se deplasează pentru a căuta de lucru sunt stabilite în regulamentul de aplicare.

Articolul 65

Șomerii rezidenți într-un alt stat membru decât statul competent

(1) Persoana care se află în șomaj parțial sau intermitent și care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, se pune la dispoziția angajatorului său ori a serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent. Persoana beneficiază de prestații în temeiul legislației statului membru competent, ca și cum ar fi rezidentă în statul membru respectiv. Aceste prestații se furnizează de către instituția statului membru competent.

(2) Persoana aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care continuă să își aibă reședința în statul membru respectiv sau se întoarce în statul membru respectiv, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință. Fără a aduce atingere articolului 64, persoana aflată în șomaj total poate, ca măsură suplimentară, să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru în care și-a desfășurat ultima activitate salariată sau independentă.

Persoana aflată în șomaj, care nu este lucrător frontalier și care nu se întoarce în statul membru de reședință, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată.

(3) Șomerul prevăzut la alineatul (2) prima teză se înregistrează ca persoană care caută de lucru la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care este rezidentă. Acesta se supune procedurii de control organizate în statul membru respectiv și respectă condițiile stabilite de legislația statului membru respectiv. În cazul în care șomerul decide să se înregistreze ca persoană care caută de lucru și în statul membru în care a desfășurat ultima dată o activitate salariată sau independentă, acesta trebuie să respecte obligațiile aplicabile în statul respectiv.

(4) Punerea în aplicare a alineatului (2) a doua teză și a alineatului (3) a doua teză, precum și modalitățile de schimb de informații, de cooperare și de asistență reciprocă dintre instituțiile și serviciile din statul membru de reședință și din statul membru în care persoana a desfășurat ultima dată o activitate profesională sunt prevăzute în regulamentul de aplicare.

(5)

(a) Șomerul prevăzut la alineatul (2) prima și a doua teză beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile legislației din statul membru de reședință, ca și cum ar fi fost supus legislației respective în timpul ultimei sale activități salariate sau independente. Aceste prestații se acordă de către instituția de la locul de reședință.

(b) Cu toate acestea, un lucrător care nu este lucrător frontalier și care a primit prestații în numele instituției competente din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima oară beneficiază mai întâi, la întoarcerea în statul membru de reședință, de prestații în conformitate cu articolul 64, acordarea de prestații în conformitate cu litera (a) fiind suspendată pe perioada în care lucrătorul primește prestații în temeiul legislației care i s-a aplicat ultima dată.

(6) Prestațiile acordate de instituția de la locul de reședință în temeiul alineatului (5) rămân în sarcina acesteia. Cu toate acestea, sub rezerva alineatului (7), instituția competentă din statul membru a cărui legislație s-a aplicat persoanei ultima dată, rambursează instituției de la locul de reședință întreaga valoare a prestațiilor acordate de către această din urmă instituție în primele trei luni de indemnizație. Valoarea rambursării în timpul acestei perioade nu poate fi mai mare decât valoarea care se plătește, în caz de șomaj, în aplicarea legislației statului membru competent. În cazul prevăzut la alineatul (5) litera (b), perioada în care sunt furnizate prestații în temeiul articolului 64 se deduce din perioada prevăzută în prezentul alineat teza a doua. Modalitățile de rambursare sunt prevăzute în regulamentul de aplicare.

(7) Cu toate acestea, perioada de rambursare prevăzută la alineatul (6) se extinde la cinci luni în cazul în care, în timpul celor 24 de luni precedente, persoana interesată a realizat perioade de încadrare în muncă sau de activitate independentă în statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată, în cazul în care aceste perioade ar fi suficiente pentru a-i da dreptul la ajutor de șomaj.

(8) În sensul alineatelor (6) și (7), două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente, pot să prevadă alte metode de rambursare sau să renunțe la orice rambursare între instituțiile aflate în jurisdicția lor.

▼M3

Articolul 65a

Dispoziții speciale pentru lucrătorii frontaliери care desfășoară o activitate independentă aflați în șomaj total, atunci când în statul membru de reședință nu există un sistem de prestații de șomaj care să acopere persoanele care desfășoară activități independente

(1) Prin derogare de la articolul 65, o persoană aflată în șomaj total care a realizat cel mai recent, ca lucrător frontalier, perioade de asigurare în calitate de persoană care desfășoară activități independente sau perioade de activitate independentă recunoscute în scopul acordării unor prestații de șomaj într-un alt stat membru decât statul său membru de reședință și al cărui stat membru de reședință a transmis o notificare conform căreia nu există posibilitatea pentru oricare dintre categoriile de persoane care desfășoară activități independente de a fi acoperite printr-un sistem de prestații de șomaj din statul membru respectiv se înregistrează și se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru în care și-a desfășurat ultima activitate în calitate de persoană care desfășoară o activitate independentă și, în momentul în care solicită să beneficieze de prestații, aderă în mod continuu la condițiile prevăzute în legislația acestui din urmă stat membru. Persoana aflată în șomaj total poate, ca o etapă suplimentară, să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă aflate în statul său membru de reședință.

(2) Se furnizează prestații persoanei aflate în șomaj total menționate la alineatul (1) de către statul membru sub incidența legislației căruia s-a aflat cel mai recent, în conformitate cu legislația pe care o aplică respectivul stat membru.

(3) Dacă persoana aflată în șomaj total menționată la alineatul (1) nu dorește să se pună sau să rămână la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă aflate în statul membru unde și-a desfășurat ultima activitate după ce s-a înregistrat la aceste servicii, ci dorește să caute un loc de muncă în statul membru de reședință, se aplică *mutatis mutandis* articolul 64, cu excepția alineatului (1) litera (a) din acesta. Instituția competentă poate prelungi perioada menționată la prima teză din articolul 64 alineatul (1) litera (c) până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații.

▼B

CAPITOLUL 7

Prestații prepensie

Articolul 66

Prestații

În cazul în care legislația care se aplică condiționează dreptul la prestații prepensie de realizarea unor perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, articolul 6 nu se aplică.

CAPITOLUL 8

Prestații familiale

Articolul 67

Membrii de familie care își au reședința într-un alt stat membru

Persoana are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent, inclusiv pentru membrii familiei sale care își au reședința în alt stat membru, ca și cum aceștia și-ar avea reședința în primul stat membru. Cu toate acestea, titularul unei pensii are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent pentru pensia sa.

Articolul 68

Reguli de prioritate în caz de cumul

(1) În cazul în care, pentru aceleași perioade și pentru aceiași membri de familie, se prevăd prestații în legislația a mai mult de un stat membru, se aplică următoarele reguli de prioritate:

(a) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu titluri diferite, ordinea de prioritate este după cum urmează: în primul rând, drepturile dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, în al doilea rând, drepturile dobândite în temeiul primirii unei pensii și, în ultimul rând, drepturile dobândite în temeiul rezidenței;

(b) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu același titlu, ordinea de prioritate se stabilește cu trimitere la următoarele criterii subsidiare:

(i) în cazul drepturilor dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, locul de reședință al copiilor, cu condiția să existe activitatea menționată și, în subsidiar, după caz, cea mai mare valoare a prestațiilor prevăzută de legislațiile conflictuale. În acest din urmă caz, costul prestațiilor se împarte în conformitate cu criteriile definite în regulamentul de aplicare;

(ii) în cazul drepturilor dobândite în temeiul primirii unei pensii: locul de reședință al copiilor, cu condiția să se plătească o pensie în temeiul legislației sale și, în plus, în cazul în care este necesar, cea mai lungă perioadă de asigurare sau de rezidență realizată în temeiul legislațiilor conflictuale;

(iii) în cazul drepturilor dobândite în temeiul rezidenței: locul de reședință al copiilor.

(2) În cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1). Drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altei sau altor legislații conflictuale se suspendă până la valoarea prevăzută de prima legislație și se acordă, după caz, sub forma unui supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare. Nu este însă necesar ca această diferență suplimentară să fie acordată copiilor care sunt rezidenți într-un alt stat membru, dacă dreptul la prestațiile în cauză se întemeiază exclusiv pe locul de reședință.

(3) În cazul în care, în temeiul articolului 67, se prezintă o cerere de prestații familiale către instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație se aplică, dar nu pe baza dreptului de prioritate, în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol:

(a) instituția respectivă înaintează fără întârziere cererea către instituția competentă din statul membru a cărui legislație se aplică cu prioritate, informează persoana în cauză și, fără a se aduce atingere dispozițiilor regulamentul de aplicare cu privire la acordarea provizorie de prestații, furnizează, dacă este necesar, un supliment reprezentând diferența, prevăzut la alineatul (2);

(b) instituția competentă din statul membru a cărui legislație se aplică cu prioritate tratează cererea ca și cum i-ar fi fost prezentată direct, iar data la care această cerere a fost prezentată primei instituții se consideră data prezentării sale la instituția prioritară.

▼M1

Articolul 68a

Acordarea de prestații

În cazul în care prestațiile familiale nu sunt utilizate pentru întreținerea membrilor de familie de către persoana căreia ar trebui să îi fie acordate, instituția competentă își îndeplinește obligațiile legale, acordând aceste prestații persoanei fizice sau juridice care întreține efectiv membrii de familie, la solicitarea și prin intermediul instituției din statul membru de reședință al acestora sau al instituției desemnate sau organismului stabilit în acest scop de către autoritatea competentă din statul membru de reședință al acestora.

▼B

Articolul 69

Dispoziții suplimentare

(1) În cazul în care, în temeiul legislației desemnate în temeiul articolelor 67 și 68, nu se dobândește nici un drept la plata unor prestații familiale suplimentare sau speciale pentru orfani, aceste prestații se acordă automat și se adaugă celorlalte prestații familiale dobândite în temeiul legislației prevăzute anterior, în temeiul legislației statului membru care i s-a aplicat lucrătorului defunct pentru perioada de timp cea mai lungă, în măsura în care dreptul a fost dobândit în temeiul legislației respective. În cazul în care nu s-a

dobândit nici un drept în temeiul legislației respective, se examinează condițiile pentru dobândirea unui astfel de drept în temeiul legislațiilor celorlalte state membre și se acordă prestații în ordinea descrescătoare a duratei perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate în temeiul legislației statelor membre respective.

(2) Prestațiile plătite sub formă de pensii sau suplimente la pensii se acordă și se calculează în conformitate cu capitolul 5.

CAPITOLUL 9

Prestații speciale în numerar de tip necontributiv

Articolul 70

Dispoziții generale

(1) Prezentul articol se aplică prestațiilor speciale în numerar de tip necontributiv, furnizate în conformitate cu legislația care, dat fiind domeniul său de aplicare personal, obiectivele și condițiile de eligibilitate, are totodată caracteristicile legislației de securitate socială prevăzute la articolul 3 alineatul (1) și ale asistenței sociale.

(2) În sensul prezentului capitol, „prestații speciale în numerar de tip necontributiv” înseamnă prestații:

(a) care sunt destinate să furnizeze:

(i) o acoperire suplimentară, de substituție sau ancilară împotriva riscurilor acoperite de ramurile de securitate socială prevăzute la articolul 3 alineatul (1), care garantează persoanelor în cauză un venit minim de subzistență, avându-se în vedere situația economică și socială din statul membru în cauză

sau

(ii) exclusiv protecție specială pentru persoane cu handicap, în strânsă legătură cu mediul social al acestor persoane din statul membru în cauză

și

(b) în cazul în care finanțarea provine exclusiv din contribuții fiscale obligatorii destinate acoperirii cheltuielilor publice generale și condițiile pentru atribuirea și calcularea prestațiilor nu depind de vreo contribuție din partea beneficiarului acestora. Cu toate acestea, prestațiile furnizate ca supliment al unei prestații de tip contributiv nu se consideră prestații de tip contributiv exclusiv din acest motiv

și

(c) sunt enumerate în anexa X.

(3) Articolul 7 și celelalte capitole din prezentul titlu nu se aplică prestațiilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Prestațiile prevăzute la alineatul (2) se acordă exclusiv în statul membru în care persoana în cauză este rezidentă, în conformitate cu legislația acestuia. Aceste prestații se acordă de către și pe spezele instituției de la locul de reședință.

TITLUL IV

COMISIA ADMINISTRATIVĂ ȘI COMITETUL CONSULTATIV

Articolul 71

Componența și funcționarea Comisiei administrative

(1) Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (denumită în continuare „Comisia administrativă”), constituită pe lângă ►**M3** Comisia Europeană ◀ , este compusă dintr-un reprezentant al guvernului din fiecare dintre statele membre, asistat, în cazul în care acest lucru este necesar, de consilieri de specialitate. Un reprezentant al ►**M3** Comisiei Europene ◀ participă la întrunirile Comisiei administrative în calitate de consultant.

▼**M3**

(2) Comisia administrativă hotărăște cu majoritate calificată, astfel cum se definește în tratate, cu excepția adoptării statutului său, care se stabilește de comun acord de către membrii săi.

Deciziile privind chestiunile de interpretare prevăzute la articolul 72 litera (a) sunt făcute publice în mod corespunzător.

▼**B**

(3) Secretariatul Comisiei administrative este asigurat de serviciile ►**M3** Comisiei Europene ◀ .

Articolul 72

Sarcinile Comisiei administrative

Comisia administrativă:

(a) tratează orice chestiune administrativă sau de interpretare care decurge din dispozițiile prezentului regulament sau din cele ale regulamentului de aplicare, sau din orice acord ori înțelegere încheiată în conformitate cu acestea, fără a aduce atingere dreptului autorităților, instituțiilor și persoanelor în cauză să recurgă la procedurile și jurisdicțiile prevăzute de legislațiile statelor membre, de prezentul regulament sau de tratat;

(b) facilitează aplicarea uniformă a dreptului comunitar, în special prin promovarea schimbului de experiențe și de bune practici administrative;

(c) promovează și dezvoltă cooperarea dintre statele membre și instituțiile acestora în materie de securitate socială, având drept scop, între altele, să ia în considerare problemele speciale ale anumitor categorii de persoane; facilitează realizarea acțiunilor de cooperare transfrontalieră în domeniul coordonării sistemelor de securitate socială;

(d) încurajează utilizarea cât mai extinsă de noi tehnologii, pentru a facilita libera circulație a persoanelor, în special prin modernizarea procedurilor necesare schimbului de informații și prin adaptarea fluxului informațional interinstituțional la schimburile electronice, luând în considerare evoluția prelucrării de date din fiecare stat membru. Comisia administrativă adoptă regulile structurale comune pentru serviciile de prelucrare electronică a datelor, în special cu privire la securitate și la utilizarea standardelor, și stabilește modalitățile de funcționare a părții comune a serviciilor respective;

(e) îndeplinește orice altă funcție care este de competența sa în temeiul prezentului regulament și al regulamentului de aplicare sau al oricărui acord sau al oricărei înțelegeri încheiate în cadrul acestora;

(f) face propuneri relevante ►**M3** Comisiei Europene ◀ cu privire la coordonarea sistemelor de securitate socială, în vederea îmbunătățirii și modernizării acquis-ului comunitar, prin elaborarea de regulamente ulterioare sau prin intermediul altor instrumente prevăzute de tratat;

(g) stabilește factorii care se iau în considerare la întocmirea conturilor privind costurile ce sunt suportate de către instituțiile statelor membre în temeiul prezentului regulament și adoptă conturile anuale între aceste instituții, în baza raportului Comisiei de audit prevăzute la articolul 74.

Articolul 73

Comisia tehnică pentru prelucrarea datelor

(1) O Comisie tehnică pentru prelucrarea datelor (denumită în continuare „Comisia tehnică”) se constituie în cadrul Comisiei administrative. Comisia tehnică propune Comisiei administrative regulile arhitecturale comune pentru gestionarea serviciilor de prelucrare electronică a datelor, în special cu privire la securitate și la utilizarea standardelor; comisia întocmește rapoarte și emite un aviz motivat înainte de luarea unei decizii de către Comisia administrativă, în temeiul articolului 72 litera (d). Componența și modul de funcționare a Comisiei tehnice se stabilesc de către Comisia administrativă.

(2) În acest scop, Comisia tehnică:

- (a) colectează documentele tehnice relevante și întreprinde studiile și lucrările necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale;
- (b) prezintă Comisiei administrative rapoartele și avizele motivate prevăzute la alineatul (1);
- (c) realizează toate celelalte sarcini și studii cu privire la problemele ce i-au fost transmise de către Comisia administrativă;
- (d) asigură orientarea proiectelor pilot comunitare de utilizare a serviciilor de prelucrare electronică a datelor și, pentru partea comunitară, sisteme operaționale utilizând aceleași servicii de prelucrare a datelor.

Articolul 74

Comisia de audit

(1) Se constituie o Comisie de audit în cadrul Comisiei administrative. Componența și modalitățile de funcționare ale Comisiei de audit se stabilesc de către Comisia administrativă.

Comisia de audit:

- (a) verifică metoda de stabilire și calculare a costurilor medii anuale prezentate de statele membre;
- (b) colectează datele necesare și realizează calculele necesare pentru stabilirea situației anuale a creanțelor din fiecare stat membru;
- (c) prezintă Comisiei administrative rapoarte periodice privind rezultatele aplicării prezentului regulament și a regulamentului de aplicare, în special pe plan financiar;
- (d) furnizează datele și rapoartele necesare adoptării deciziilor de către Comisia administrativă, în temeiul articolului 72 litera (g);
- (e) prezintă Comisiei administrative orice sugestie utilă, inclusiv cu privire la prezentul regulament, în legătură cu literele (a) - (c);
- (f) realizează toate lucrările, studiile sau misiunile cu privire la problemele ce i-au fost transmise de către Comisia administrativă.

Articolul 75

Comitetul consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială

(1) Se instituie un Comitet consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (denumit în continuare „Comitetul consultativ”), compus, pentru fiecare stat membru, din:

- (a) un reprezentant al guvernului;
- (b) un reprezentant al organizațiilor sindicale ale lucrătorilor;
- (c) un reprezentant al organizațiilor patronale.

Pentru fiecare dintre categoriile menționate mai sus, se numește un membru supleant din fiecare stat membru.

Membrii și membrii supleanți ai Comitetului consultativ sunt numiți de către Consiliu. Comitetul consultativ este prezidat de un reprezentant al ►**M3** Comisiei Europene ◀ . Comitetul consultativ își stabilește regulamentul de procedură.

(2) La cererea ►**M3** Comisiei Europene ◀ , a Comisiei administrative sau din proprie inițiativă, Comitetul consultativ este împuternicit:

(a) să examineze problemele generale sau de principiu, precum și problemele rezultate din aplicarea dispozițiilor comunitare privind coordonarea sistemelor de securitate socială, în special cu privire la anumite categorii de persoane;

(b) să formuleze avize asupra unor astfel de probleme pentru Comisia administrativă, precum și propuneri privind orice revizuiți ale dispozițiilor menționate.

TITLUL V

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 76

Cooperarea

(1) Autoritățile competente din statele membre își comunică toate informațiile cu privire la:

(a) măsurile luate în aplicarea prezentului regulament;

(b) modificările din legislația lor, care ar putea afecta aplicarea prezentului regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, autoritățile și instituțiile statelor membre își oferă reciproc bunele oficii și acționează ca și cum ar fi vorba despre aplicarea propriei legislații. Asistența administrativă acordată de autoritățile și instituțiile menționate este, de regulă, gratuită. Cu toate acestea, Comisia administrativă stabilește natura cheltuielilor rambursabile și pragurile peste care este prevăzută rambursarea.

(3) În sensul prezentului regulament, autoritățile și instituțiile statelor membre pot comunica direct între ele, precum și cu persoanele în cauză sau cu mandatarii acestora.

(4) Instituțiile și persoanele reglementate de prezentul regulament au obligația să se informeze reciproc și să coopereze pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului regulament.

Instituțiile, în conformitate cu principiul bunei administrări, răspund tuturor solicitărilor într-un termen rezonabil și comunică, în această privință, persoanelor în cauză orice informație necesară pentru exercitarea drepturilor ce le sunt conferite de prezentul regulament.

Persoanele în cauză au obligația de a informa instituțiile din statul membru competent și statul membru de reședință, în cel mai scurt termen, cu privire la orice modificare a situației lor personale sau familiale, care aduce atingere drepturilor la prestațiile prevăzute de prezentul regulament.

(5) Nerespectarea obligației de informare prevăzute la alineatul (4) al treilea paragraf poate face obiectul unor sancțiuni proporționale, în conformitate cu dreptul intern. Cu toate acestea, aceste măsuri sunt echivalente cu cele aplicabile în situații similare, care țin de ordinea juridică internă, astfel încât pentru solicitanți să nu fie imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea practică a drepturilor conferite persoanelor în cauză de prezentul regulament.

(6) În cazul unor dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului regulament, care ar putea pune în pericol drepturile unei persoane pe care acesta le reglementează, instituția din statul membru competent sau din statul membru de reședință al persoanei interesate ia legătura cu instituția sau instituțiile din statul sau statele membre în cauză. În cazul în care nu se poate găsi o soluție într-un termen rezonabil, autoritățile respective pot sesiza Comisia administrativă.

(7) Autoritățile, instituțiile și jurisdicțiile dintr-un stat membru nu pot respinge cererile sau alte documente ce le sunt prezentate, în temeiul faptului că sunt redactate într-o limbă oficială a altui stat membru, în cazul în care această limbă este recunoscută ca limbă oficială a instituțiilor Comunității, în conformitate cu articolul 290 din tratat.

Articolul 77

Protecția datelor cu caracter personal

(1) În cazul în care, în temeiul prezentului regulament sau al regulamentului de aplicare, autoritățile sau instituțiile dintr-un stat membru comunică date cu caracter personal autorităților sau instituțiilor din alt stat membru, această comunicare de date se supune legislației privind protecția datelor din statul membru care le transmite. Orice comunicare din partea autorității sau instituției din statul membru care le primește, precum și stocarea, modificarea sau distrugerea datelor furnizate de statul membru respectiv fac obiectul legislației privind protecția datelor din statul membru care le primește.

(2) Datele necesare pentru aplicarea prezentului regulament și a regulamentului de aplicare sunt transmise de un stat membru altui stat membru, cu respectarea dispozițiilor comunitare privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

Articolul 78

Prelucrarea electronică a datelor

(1) Statele membre utilizează treptat noile tehnologii pentru schimbul, accesarea și prelucrarea datelor necesare pentru aplicarea prezentului regulament și a regulamentului de aplicare. ► **M3** Comisia Europeană ◀ își oferă sprijinul la realizarea unor activități de interes comun, de îndată ce statele membre creează aceste servicii de prelucrare electronică a datelor.

(2) Fiecare stat membru răspunde de gestionarea părții ce îi revine în serviciile de prelucrare electronică a datelor, cu respectarea dispozițiilor comunitare privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

(3) Un document electronic trimis sau emis de o instituție în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul de aplicare nu poate fi respins de nici o autoritate sau instituție dintr-un alt stat membru, în temeiul faptului că a fost primit prin mijloace electronice, în cazul în care instituția care îl primește a declarat că poate primi documente electronice. Reproducerea și înregistrarea acestor documente se presupune a fi o reproducere corectă și exactă a documentului original sau o reprezentare a informațiilor la care acesta se referă, în cazul în care nu există dovezi în sens contrar.

(4) Un document electronic este considerat valabil în cazul în care sistemul informatic în care s-a înregistrat documentul conține elementele de securitate necesare pentru a preveni orice modificare, dezvăluire sau acces neautorizat la înregistrare. Trebuie să existe posibilitatea să se reproducă informația înregistrată, în orice moment, într-o formă care se poate citi imediat. În cazul în care un document electronic este transferat de la o instituție de securitate socială la alta, se iau măsuri adecvate de siguranță, în

conformitate cu dispozițiile comunitare privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

Articolul 79

Finanțarea acțiunilor din domeniul securității sociale

În contextul prezentului regulament și al regulamentului de aplicare, ► **M3** Comisia Europeană ◀ poate finanța total sau parțial:

(a) acțiunile destinate să îmbunătățească schimburile de informații dintre autoritățile și instituțiile de securitate socială din statele membre, în special schimbul electronic de date;

(b) orice altă activitate destinată să furnizeze informații persoanelor reglementate de prezentul regulament, precum și reprezentanților acestora, cu privire la drepturile și obligațiile rezultate din prezentul regulament, utilizându-se cele mai adecvate mijloace.

Articolul 80

Scutiri

(1) Beneficiul scutirilor sau reducerilor de impozite, taxe de timbru, onorarii notariale sau de înregistrare, prevăzute în conformitate cu legislația unui stat membru cu privire la certificatele sau documentele care trebuie prezentate în aplicarea legislației statului membru respectiv, se extinde la certificatele sau documentele similare ce trebuie prezentate în aplicarea legislației unui alt stat membru sau a prezentului regulament.

(2) Toate actele, documentele și certificatele de orice tip ce trebuie prezentate atunci când se aplică prezentul regulament sunt scutite de autentificarea de către autoritățile diplomatice sau consulare.

Articolul 81

Revendicări, declarații sau recursuri

Revendicările, declarațiile sau recursurile care ar fi trebuit introduse, în aplicarea legislației unui stat membru, într-un anumit termen la o autoritate, instituție sau jurisdicție din statul membru respectiv, sunt admise, în cazul în care sunt introduse în același termen menționat la o autoritate, o instituție sau o jurisdicție corespunzătoare dintr-un alt stat membru. În acest caz, autoritatea, instituția sau jurisdicția astfel sesizată transmite fără întârziere aceste revendicări, declarații sau recursuri autorității, instituției sau jurisdicției competente din primul stat membru, fie direct, fie prin intermediul autorităților competente din statul membru în cauză. Data la care aceste revendicări, declarații sau recursuri sunt prezentate unei autorități, unei instituții sau unei jurisdicții din al doilea stat membru se consideră data prezentării lor la autoritatea, instituția sau jurisdicția competentă.

Articolul 82

Examenе medicale

La cererea instituției competente, examenеle medicale prevăzute de legislația unui stat membru pot fi realizate într-un alt stat membru de către instituția de la locul de reședință sau de ședere al solicitantului sau al persoanei care are dreptul la prestații, în condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare sau convenite între autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

Articolul 83

Aplicarea legislațiilor

Dispozițiile speciale de aplicare a legislațiilor anumitor state membre sunt menționate în anexa XI.

Articolul 84

Colectarea cotizațiilor și recuperarea prestațiilor

(1) Colectarea cotizațiilor convenite unei instituții dintr-un stat membru și recuperarea prestațiilor necuvenite acordate de instituția unui stat membru se pot realiza în alt stat membru, în conformitate cu procedurile și cu garanțiile și privilegiile aplicabile în cazul colectării cotizațiilor convenite instituției corespunzătoare din cel de-al doilea stat membru și al recuperării prestațiilor necuvenite acordate de aceasta.

(2) Hotărârile executorii pronunțate de instanțele judecătorești și deciziile emise de autoritățile administrative privind colectarea cotizațiilor, a dobânzilor și a oricăror alte cheltuieli sau recuperarea prestațiilor necuvenite în temeiul legislației unui stat membru sunt recunoscute și puse în executare, la cererea instituției competente într-un alt stat membru, în limitele și în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația și de orice alte proceduri care sunt aplicabile unor decizii similare din statul membru din urmă. Aceste hotărâri și decizii sunt declarate executorii în statul membru respectiv, în măsura în care legislația și orice alte proceduri din statul membru respectiv impun acest lucru.

(3) În caz de executare silită, faliment sau concordat, creanțele instituției dintr-un stat membru beneficiază, în alt stat membru, de privilegii identice cu cele pe care legislația celui de-al doilea stat membru le acordă creanțelor de același tip.

(4) Modalitățile de aplicare a prezentului articol, inclusiv costurile care urmează să fie rambursate, vor fi reglementate de regulamentul de aplicare sau, la nevoie și ca măsură suplimentară, prin intermediul unor acorduri între statele membre.

Articolul 85

Drepturile instituțiilor

(1) În cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru, o persoană beneficiază de prestații ca urmare a unui prejudiciu rezultat din fapte desfășurate într-un alt stat membru, toate drepturile instituției debitoare față de o parte terță care are obligația să furnizeze compensații pentru repararea prejudiciului sunt reglementate de următoarele reguli:

(a) în cazul în care instituția responsabilă de furnizarea prestațiilor este, în temeiul legislației pe care o aplică, subrogată în drepturile pe care beneficiarul le are împotriva părții terțe, această subrogare se recunoaște de fiecare stat membru;

(b) în cazul în care instituția responsabilă de furnizarea prestațiilor are un drept direct împotriva părții terțe, fiecare stat membru recunoaște acest drept.

(2) În cazul în care o persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației unui stat membru ca urmare a unui prejudiciu cauzat de fapte survenite în alt stat membru, dispozițiile legislației menționate, care stabilesc cazurile în care este exclusă răspunderea civilă a angajatorilor sau a personalului lor, sunt aplicabile cu privire la persoana menționată sau la instituția competentă.

Alineatul (1) se aplică, de asemenea, cu privire la orice drepturi ale instituției responsabile de furnizarea prestațiilor împotriva angajatorilor sau a personalului lor, în cazurile în care răspunderea lor nu este exclusă.

(3) În cazul în care, în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) și cu articolul 41 alineatul (2), două sau mai multe state membre ori autoritățile lor competente au

Încheiat un acord prin care renunță la rambursarea între instituțiile aflate sub jurisdicția lor sau în cazul în care rambursarea nu depinde de valoarea prestațiilor acordate, orice drepturi ce rezultă împotriva unei părți terțe responsabile sunt reglementate în următorul mod:

(a) în cazul în care instituția din statul membru de reședință sau de ședere acordă prestații unei persoane cu privire la un prejudiciu produs pe teritoriul său, instituția respectivă exercită, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, dreptul la subrogare sau acțiune directă împotriva părții terțe responsabile pentru repararea prejudiciului;

(b) pentru aplicarea literei (a):

(i) beneficiarul prestațiilor este considerat afiliat la instituția de la locul de reședință sau de ședere

și

(ii) instituția respectivă trebuie să fie instituția responsabilă de furnizarea prestațiilor;

(c) alineatele (1) și (2) rămân aplicabile cu privire la orice prestații care nu sunt prevăzute de acordul de renunțare sau printr-o rambursare care nu depinde de valoarea prestațiilor acordate efectiv.

Articolul 86

Acorduri bilaterale

În ceea ce privește relațiile dintre Luxemburg, pe de o parte, și Franța, Germania și Belgia, pe de altă parte, aplicarea și durata perioadei prevăzute la articolul 65 alineatul (7) vor face obiectul unor acorduri bilaterale.

TITLUL VI

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 87

Dispoziții tranzitorii

(1) În conformitate cu prezentul regulament, nu se dobândesc drepturi pentru perioada anterioară datei aplicării sale.

(2) Orice perioadă de asigurare, precum și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizată în conformitate cu legislația unui stat membru, înainte de data aplicării prezentului regulament în statul membru în cauză, se ia în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul prezentului regulament.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în conformitate cu prezentul regulament, un drept se dobândește chiar dacă se referă la un eveniment desfășurat înaintea datei aplicării regulamentului în statul membru în cauză.

(4) La cererea persoanei în cauză, orice prestație care nu a fost acordată sau a fost suspendată, pe motive de cetățenie sau de loc de reședință a persoanei în cauză, se acordă sau se restabilește de la data aplicării prezentului regulament în statul membru interesat, cu condiția ca drepturile pentru care au fost acordate prestațiile anterior să nu fi dat naștere unei plăți globale.

(5) Drepturile persoanelor în cauză cărora li s-a acordat o pensie într-un stat membru, anterior datei de aplicare a prezentului regulament într-un stat membru, pot fi revizuite la cererea persoanei în cauză, avându-se în vedere dispozițiile prezentului regulament.

(6) În cazul în care cererea prevăzută la alineatul (4) sau (5) se prezintă în termen de doi ani de la data aplicării prezentului regulament într-un stat membru, drepturile dobândite în temeiul prezentului regulament sunt dobândite începând cu data respectivă, fără ca legislația oricărui stat membru privind decăderea din drepturi sau prescrierea drepturilor să poată fi opozabilă persoanelor în cauză.

(7) În cazul în care cererea prevăzută la alineatul (4) sau (5) se prezintă după expirarea termenului de doi ani de la data aplicării prezentului regulament în statul membru în cauză, drepturile care nu devin caduce sau nu sunt prescrise sunt dobândite de la data la care a fost prezentată cererea, sub rezerva oricăror dispoziții mai favorabile din legislația unui stat membru.

▼M1

(8) În cazul în care, în urma aplicării prezentului regulament, o persoană este supusă legislației altui stat membru decât cel determinat în conformitate cu titlul II din [Regulamentul \(CEE\) nr. 1408/71](#), legislația respectivă continuă să se aplice atât timp cât situația relevantă rămâne neschimbată și în orice caz pentru cel mult 10 ani de la data aplicării prezentului regulament, cu excepția cazului în care persoana în cauză solicită să i se aplice legislația aplicabilă în temeiul prezentului regulament. Solicitarea se transmite în termen de trei luni de la data aplicării prezentului regulament instituției competente a statului membru a cărui legislație este aplicabilă în temeiul prezentului regulament, în cazul în care persoana respectivă este supusă legislației statului membru respectiv de la data aplicării prezentului regulament. În cazul în care cererea este transmisă după termenul menționat, schimbarea legii aplicabile are loc din prima zi a lunii următoare.

▼B

(9) Articolul 55 din prezentul regulament se aplică doar în cazul pensiilor care, la data aplicării prezentului regulament, nu fac obiectul dispozițiilor articolului 46c din [Regulamentul \(CEE\) nr. 1408/71](#).

(10) Dispozițiile de la articolul 65 alineatul (2) teza a doua și alineatul (3) teza a doua se aplică pentru Luxemburg în termen de cel mult doi ani de la data aplicării prezentului regulament.

▼M1

(10a) Mențiunile din anexa III privind Estonia, Spania, Italia, Lituania, Ungaria și Țările de Jos încetează să mai producă efecte după patru ani de la data aplicării prezentului regulament.

(10b) Lista cuprinsă în anexa III este reexaminată cel târziu la 31 octombrie 2014, pe baza unui raport al Comisiei administrative. Acest raport include un studiu de impact al semnificației, frecvenței, amplitudinii și costurilor, atât în termeni absoluți, cât și relativi, ale aplicării dispozițiilor anexei III. Acest raport abordează, de asemenea, efectele posibile ale abrogării dispozițiilor respectivei anexa pentru acele state membre care vor fi încă enumerate în respectiva anexă după data menționată la alineatul (10a). Pe baza acestui raport, Comisia decide cu privire la prezentarea unei propuneri privind o listă revizuită, în principiu cu scopul de a o abroga, cu excepția cazului în care raportul Comisiei administrative prezintă motive clare pentru a nu face acest lucru.

▼B

(11) Statele membre asigură furnizarea de informații adecvate cu privire la modificările drepturilor și obligațiilor introduse de prezentul regulament și de regulamentul de aplicare.

▼M3

Articolul 87a

Dispoziții tranzitorii pentru aplicarea [Regulamentului \(UE\) nr. 465/2012](#)

(1) În cazul în care, în urma intrării în vigoare a [Regulamentului \(UE\) nr. 465/2012](#), o persoană, în conformitate cu titlul II din prezentul regulament, face obiectul legislației altui stat membru decât cel stabilit înainte de respectiva intrare în vigoare, legislația statului membru aplicabilă înainte de data respectivă continuă să i se aplice pentru o perioadă tranzitorie atât timp cât situația relevantă rămâne neschimbată și, în orice caz, pentru cel mult 10 ani de la data intrării în vigoare a [Regulamentului \(UE\) nr. 465/2012](#). Persoana în cauză poate solicita ca perioada tranzitorie să nu i se mai aplice. O astfel de cerere se depune la instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință. Cererile depuse până la 29 septembrie 2012 se consideră a produce efecte la 28 iunie 2012. Cererile depuse după 29 septembrie 2012 produc efecte în prima zi a lunii următoare lunii în care s-au depus acestea.

(2) Nu mai târziu de 29 iunie 2014, Comisia administrativă evaluează punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute la articolul 65a din prezentul regulament și prezintă un raport privind aplicarea acestora. Pe baza acestui raport, Comisia Europeană poate, după caz, să prezinte propuneri de modificare a acestor dispoziții.

▼B

Articolul 88

Actualizarea anexelor

Anexele la prezentul regulament se revizuiesc periodic.

Articolul 89

Regulamentul de aplicare

Un regulament ulterior va stabili procedura de aplicare a prezentului regulament.

Articolul 90

Abrogarea

(1) [Regulamentul \(CEE\) nr. 1408/71](#) al Consiliului se abrogă de la data aplicării prezentului regulament.

Cu toate acestea, [Regulamentul \(CEE\) nr. 1408/71](#) rămâne în vigoare și continuă să aibă efect juridic, în sensul următoarelor:

(a) [Regulamentul \(CE\) nr. 859/2003](#) al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor [Regulamentului \(CEE\) nr. 1408/71](#) și [Regulamentului \(CEE\) nr. 574/72](#) la resortisanții unor țări terțe care nu sunt supuși dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie (¹), atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

(b) [Regulamentul \(CEE\) nr. 1661/85](#) al Consiliului din 13 iunie 1985 de stabilire a adaptărilor tehnice la regulile Comunității privind securitatea socială a lucrătorilor migranți cu privire la Groenlanda (²), atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

(c) Acordul privind Spațiul Economic European (³) și Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, cu privire la libera circulație a persoanelor (⁴), precum și alte acorduri care includ o trimitere la [Regulamentul \(CEE\) nr. 1408/71](#), atât timp cât aceste acorduri nu se modifică în funcție de prezentul regulament.

(2) Trimiterile la [Regulamentul \(CEE\) nr. 1408/71](#) din [Directiva 98/49/CE](#) a Consiliului din 29 iunie 1998 privind protecția drepturilor la pensie suplimentară ale salariaților și persoanelor care desfășoară activități independente, care se deplasează în cadrul Comunității (⁵), se consideră trimeri la prezentul regulament.

Articolul 91

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la data intrării în vigoare a regulamentului de aplicare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

ANEXA I

AVANSURI DIN PENSII ALIMENTARE, INDEMNIZAȚII SPECIALE DE NAȘTERE ȘI DE ADOPTIE

[Articolul 1 litera (z)]

I. Avansuri din pensiile alimentare

▼M1

BELGIA

▼B

Avansuri din pensiile alimentare prevăzute de Legea din 21 februarie 2003 de creare a unui serviciu pentru pensiile alimentare neplătite în cadrul serviciului public federal, Ministerul de Finanțe.

▼M1

BULGARIA

Pensii alimentare acordate de stat, în temeiul articolului 92 din Codul Familiei.

▼M1

DANEMARCA

▼B

Plata în avans a pensiei alimentare prevăzute în Legea privind alocațiile familiale.

Plata în avans a pensiei alimentare codificată prin Legea nr. 765 din 11 septembrie 2002.

▼M1

GERMANIA

▼B

Avansuri din pensii alimentare în conformitate cu legea federală germană privind avansurile din pensiile alimentare (Unterhaltsvorschussgesetz) din 23 iulie 1979.

▼M1

ESTONIA

Pensii alimentare în conformitate cu Legea privind pensiile alimentare din 21 februarie 2007.

SPANIA

Avansuri din pensiile alimentare în conformitate cu Decretul regal 1618/2007 din 7 decembrie 2007.

▼M1

FRANȚA

▼B

Alocația de sprijin familial plătită unui copil, când unul dintre părinții săi sau ambii părinți nu își îndeplinesc sau sunt incapabili să-și îndeplinească obligațiile de întreținere ori să plătească o pensie alimentară stabilită prin hotărâre judecătorească.

▼M5

CROAȚIA

Avansuri temporare plătite de centrele pentru bunăstare socială în baza obligației de a furniza alocații temporare de întreținere în temeiul Legii familiei (OG 116/03, modificată).

▼M1

LITUANIA

Plăți din Fondul de pensii alimentare pentru copii în conformitate cu Legea privind Fondul de pensii alimentare pentru copii.

LUXEMBURG

Avansuri din pensii alimentare și recuperarea acestora, în sensul legii din 26 iulie 1980.

▼M1

AUSTRIA

▼B

Avansuri din pensiile alimentare în conformitate cu Legea privind acordarea de avansuri din pensiile alimentare (Unterhaltsvorschussgesetz 1985 – UVG).

▼M1

POLONIA

Prestații din Fondul de pensii alimentare în conformitate cu Legea privind asistența acordată persoanelor cu drept de pensie alimentară.

▼M1

PORTUGALIA

▼B

Avansuri din pensiile alimentare (Legea nr. 75/98 din 19 noiembrie 1998 privind garantarea pensiilor alimentare pentru minori).

▼M1

SLOVENIA

Înlocuirea pensiei alimentare în conformitate cu Legea din 25 iulie 2006 privind fondurile de garantare publică și de pensie alimentară a Republicii Slovenia.

SLOVACIA

Pensia alimentară de înlocuire, în temeiul Legii nr. 452/2004 Coll. privind pensia alimentară de înlocuire, astfel cum a fost modificată prin regulamente ulterioare.

▼M1

FINLANDA

▼B

Pensii alimentare plătite în conformitate cu Legea privind securitatea pensiilor alimentare în favoarea copiilor (671/1998).

▼M1

SUEDIA

▼B

Pensii alimentare plătite în conformitate cu Legea privind pensia alimentară (1996:1030).

II. Indemnizații speciale de naștere și de adopție.

▼M1

BELGIA

▼B

Indemnizație de naștere și indemnizație de adopție.

▼M1

BULGARIA

Indemnizație forfetară de maternitate (Legea privind alocațiile familiale pentru copii).

REPUBLICA CEHĂ

Indemnizație de naștere.

ESTONIA

- a) Indemnizație de naștere.
- b) Indemnizație de adopție.

▼M1

SPANIA

Indemnizații de naștere sub formă de plată unică și indemnizații de adopție.

FRANȚA

▼B

Indemnizații de naștere sau de adopție ca parte a „indemnizației pentru copii” ►M1 , cu excepția cazului în care sunt plătite unei persoane care rămâne sub incidența legislației franceze în temeiul articolului 12 sau articolului 16 ◀ .

▼M5

CROAȚIA

Prestație unică în numerar pentru un nou-născut în conformitate cu Legea privind prestațiile de maternitate și parentale (OG 85/08, modificată)

Prestație unică în numerar pentru un copil adoptat în conformitate cu Legea privind prestațiile de maternitate și parentale (OG 85/08, modificată)

Prestații unice în numerar pentru un nou-născut sau un copil adoptat, prevăzute de reglementările privind autogovernarea locală și regională, în conformitate cu articolul 59 din Legea privind prestațiile de maternitate și parentale (OG 85/08, modificată).

▼M1

LETONIA

- a) Indemnizație de naștere.
- b) Indemnizație de adopție.

LITUANIA

Indemnizație forfetară pentru copii.

▼M1

LUXEMBURG

▼B

Indemnizații prenatale.
Indemnizații de naștere.

▼M1

UNGARIA

Indemnizație de maternitate.

POLONIA

Indemnizație de naștere sub formă de plată unică (Legea privind prestațiile familiale).

ROMÂNIA

- a) Indemnizație de naștere.
- b) Trusou pentru nou-născuți.

SLOVENIA

Indemnizație de naștere.

SLOVACIA

- a) Indemnizație de naștere.
- b) Supliment la indemnizația de naștere.

▼M1

FINLANDA

▼B

Indemnizație globală de maternitate, indemnizație forfetară de maternitate și asistență sub forma unei plăți globale destinate să compenseze costul adopției internaționale, în aplicarea Legii privind indemnizațiile de maternitate.

▼M1

ANEXA II

**DISPOZIȚII ALE CONVENȚIILOR CARE RĂMÂN ÎN VIGOARE ȘI CARE, DACĂ
SUNT APLICABILE, SUNT LIMITATE LA PERSOANELE CĂRORA LI SE APLICĂ
RESPECTIVELE CONVENȚII**

[articolul 8 alineatul (1)]

Observații generale

Trebuie menționat faptul că dispozițiile convențiilor bilaterale care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și care rămân în vigoare între statele membre nu sunt enumerate în prezenta anexă. Acestea includ obligațiile dintre statele membre care rezultă din convențiile care prevăd, de exemplu, dispoziții privind cumularea perioadelor de asigurare efectuate într-o țară terță.

Dispoziții ale convențiilor de securitate socială care rămân în vigoare:

BELGIA-GERMANIA

Articolele 3 și 4 ale Protocolului final din 7 decembrie 1957 la Convenția generală de la aceeași dată, astfel cum este prevăzut în Protocolul complementar din 10 noiembrie 1960 (luând în considerare perioadele de asigurare realizate în anumite zone frontaliere anterior, în timpul și după Al Doilea Război Mondial).

BELGIA-LUXEMBURG

Convenția din 24 martie 1994 privind securitatea socială pentru lucrătorii frontaliери (referitoare la rambursarea forfetară complementară)

BULGARIA-GERMANIA

Articolul 28 alineatul (1) litera (b) din Convenția din 17 decembrie 1997 privind asigurările sociale (menținerea convențiilor încheiate între Bulgaria și fosta Republică Democrată Germană pentru persoanele care au primit deja pensie înainte de 1996).

▼M5

BULGARIA-CROAȚIA

Articolul 35 alineatul (3) din Convenția privind securitatea socială din 14 iulie 2003 (recunoașterea perioadelor de asigurări finalizate până la 31 decembrie 1957 pe cheltuiala statului contractant în care persoana asigurată și-a avut reședința la 31 decembrie 1957).

▼M1

BULGARIA-AUSTRIA

Articolul 38 alineatul (3) din Convenția din 14 aprilie 2005 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 27 noiembrie 1961); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

BULGARIA-SLOVENIA

Articolul 32 alineatul (2) din Convenția din 18 decembrie 1957 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate până la 31 decembrie 1957).

REPUBLICA CEHĂ-GERMANIA

Articolul 39 alineatul (1) literele (b) și (c) din Convenția din 27 iulie 2001 privind asigurările sociale (menținerea convenției încheiate între fosta Republică Cehoslovacă și fosta Republică Democrată Germană pentru persoanele care au primit deja pensie înainte de 1996; luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate într-unul din statele contractante pentru persoanele care au primit deja pensie pentru aceste perioade la 1

septembrie 2002 din celălalt stat contractant în timp ce erau rezidente pe teritoriul acestuia).

REPUBLICA CEHĂ-CIPRU

Articolul 32 alineatul (4) din Convenția din 19 ianuarie 1999 privind asigurările sociale (stabilind competența pentru calcularea perioadelor de încadrare realizate în conformitate cu convenția relevantă din 1976); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

REPUBLICA CEHĂ-LUXEMBURG

Articolul 52 alineatul (8) din Convenția din 17 noiembrie 2000 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare pentru pensie pentru refugiații politici).

REPUBLICA CEHĂ-AUSTRIA

Articolul 32 alineatul (3) din Convenția din 20 iulie 1999 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 27 noiembrie 1961); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

REPUBLICA CEHĂ-SLOVACIA

Articolele 12, 20 și 33 din Convenția din 29 octombrie 1992 privind asigurările sociale (articolul 12 stabilește competența pentru acordarea prestațiilor de urmaș; articolul 20 stabilește competența pentru calcularea perioadelor de asigurare realizate până la data scindării Republicii Federale Cehe și Slovace; articolul 33 stabilește competența pentru plata pensiilor acordate înainte de data scindării Republicii Federale Cehe și Slovace).

DANEMARCA-FINLANDA

Articolul 7 din Convenția nordică din 18 august 2003 privind asigurările sociale (privind asigurarea cheltuielilor de călătorie suplimentare sau a celor necesare în caz de boală pe durata șederii pe teritoriul altui stat nordic, ceea ce ar duce la creșterea costurilor de întoarcere în țara de reședință).

DANEMARCA-SUEDIA

Articolul 7 din Convenția nordică din 18 august 2003 privind asigurările sociale (privind asigurarea cheltuielilor de călătorie suplimentare sau a celor necesare în caz de boală pe durata șederii pe teritoriul altui stat nordic, ceea ce ar duce la creșterea costurilor de întoarcere în țara de reședință).

GERMANIA-SPANIA

Articolul 45 alineatul (2) din Convenția din 4 decembrie 1973 privind asigurările sociale (reprezentare de către autoritățile diplomatice și consulare).

GERMANIA-FRANȚA

(a) Acordul complementar nr. 4 din 10 iulie 1950 la Convenția generală de la aceeași dată, astfel cum este prevăzut în Protocolul complementar nr. 2 din 18 iunie 1955 (luând în considerare perioadele de asigurare realizate între 1 iulie 1940 și 30 iunie 1950).

(b) Titlul I din respectivul acord complementar nr. 2 (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 8 mai 1945).

(c) Punctele 6, 7 și 8 ale Protocolului general din 10 iulie 1950 la Convenția generală de la aceeași dată (dispoziții administrative).

(d) Titlurile II, III și IV ale Acordului din 20 decembrie 1963 (asigurările sociale în regiunea Saar).

▼M5

GERMANIA-CROAȚIA

Articolul 41 din Convenția privind securitatea socială din 24 noiembrie 1997 (reglementarea drepturilor dobândite înainte de 1 ianuarie 1956 în cadrul regimului de securitate socială al celuilalt stat contractant); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

▼M1

GERMANIA-LUXEMBURG

Articolele 4, 5, 6 și 7 din Convenția din 11 iulie 1959 (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate între septembrie 1940 și iunie 1946).

GERMANIA-UNGARIA

Articolul 40 alineatul (1) litera (b) din Convenția din 2 mai 1998 privind asigurările sociale (menținerea convențiilor încheiate între fosta Republică Democrată Germană și Ungaria pentru persoanele care au primit deja pensie înainte de 1996).

GERMANIA-ȚĂRILE DE JOS

Articolele 2 și 3 din Acordul complementar nr. 4 din 21 decembrie 1956 la Convenția din 29 martie 1951 (reglementarea drepturilor obținute în baza regimului de asigurare socială german de către lucrătorii olandezi, între 13 mai 1940 și 1 septembrie 1945).

GERMANIA-AUSTRIA

(a) Articolul 1 alineatul (5) și articolul 8 din Convenția din 19 iulie 1978 privind asigurarea de șomaj și articolul 10 din Protocolul final la această convenție (acordarea de prestații de șomaj lucrătorilor frontalieri de către statul membru unde s-a desfășurat activitatea de muncă) continuă să se aplice în cazul persoanelor care își desfășoară activitatea ca lucrători frontalieri la 1 ianuarie 2005 sau înainte de această dată și devin șomeri înainte de 1 ianuarie 2011.

(b) Articolul 14 alineatul (2) literele (g), (h), (i) și (j) din Convenția din 4 octombrie 1995 privind asigurările sociale (repartiția competențelor între ambele țări în ceea ce privește cazurile de asigurare trecute și perioadele de asigurare obținute); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

GERMANIA-POLONIA

(a) Convenția din 9 octombrie 1975 privind dispozițiile referitoare la limita de vârstă și accidente de muncă, în baza condițiilor și a domeniului de aplicare definite la articolul 27 alineatele (2)-(4) din Convenția din 8 decembrie 1990 privind asigurările sociale (menținerea, în temeiul convenției din 1975, a statutului juridic al persoanelor care și-au stabilit rezidența pe teritoriul Germaniei sau al Poloniei înainte de 1 ianuarie 1991 și care își au în continuare rezidența în statele respective).

(b) Articolul 27 alineatul (5) și articolul 28 alineatul (2) din Convenția din 8 decembrie 1990 privind asigurările sociale (menținerea dreptului la o pensie plătită în temeiul convenției din 1957 încheiate între fosta Republică Democrată Germană și Polonia; luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate de salariații polonezi în conformitate cu convenția din 1988 încheiată între fosta Republică Democrată Germană și Polonia).

GERMANIA-ROMÂNIA

Articolul 28 alineatul (1) litera (b) din Convenția din 8 aprilie 2005 privind asigurările sociale (menținerea convenției încheiate între fosta Republică Democrată Germană și România pentru persoanele care au primit deja pensie înainte de 1996).

GERMANIA-SLOVENIA

Articolul 42 din Convenția din 24 septembrie 1997 privind asigurările sociale (reglementarea drepturilor obținute înainte de 1 ianuarie 1956 în temeiul regimului de securitate socială al celuilalt stat contractant); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

GERMANIA-SLOVACIA

Articolul 29 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf din Acordul din 12 septembrie 2002 (menținerea convenției încheiate între fosta Republică Cehoslovacă și fosta Republică Democrată Germană pentru persoanele care au primit deja pensie înainte de 1996; luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate într-unul din statele contractante pentru persoanele care au primit deja pensie pentru aceste perioade la 1 decembrie 2003 din celălalt stat contractant în timp ce erau rezidente pe teritoriul acestuia).

GERMANIA-REGATUL UNIT

- (a) Articolul 7 alineatele (5) și (6) din Convenția din 20 aprilie 1960 privind asigurările sociale (legislație aplicabilă civililor aflați în serviciul forțelor militare).
- (b) Articolul 5 alineatele (5) și (6) din Convenția din 20 aprilie 1960 privind asigurările de șomaj (legislație aplicabilă civililor aflați în serviciul forțelor militare).

IRLANDA-REGATUL UNIT

Articolul 19 alineatul (2) din Acordul din 14 decembrie 2004 privind asigurările sociale (referitor la transferul și luarea în considerare a unor cotizații creditate privind cazurile de invaliditate).

SPANIA-PORTUGALIA

Articolul 22 din Convenția generală din 11 iunie 1969 (exportarea prestațiilor de șomaj). Această mențiune va rămâne valabilă timp de doi ani de la data aplicării prezentului regulament.

▼M5

CROAȚIA-ITALIA

(a) Acordul dintre Iugoslavia și Italia privind reglementarea obligațiilor reciproce de asigurare socială cu referire la punctul 7 din anexa XIV la Tratatul de Pace, încheiat prin schimb de note la 5 februarie 1959 (luarea în considerare a perioadelor de asigurare finalizate înainte de 18 decembrie 1954); aplicarea rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează respectivul acord.

(b) Articolul 44 alineatul (3) din Convenția privind securitatea socială dintre Republica Croația și Republica Italiană din 27 iunie 1997, privind fosta zonă B din teritoriul liber al regiunii Trieste (luarea în considerare a perioadelor de asigurare finalizate înainte de 5 octombrie 1956); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

CROAȚIA-UNGARIA

Articolul 43 alineatul (6) din Convenția privind securitatea socială din 8 februarie 2005 (recunoașterea perioadelor de asigurare finalizate până la 29 mai 1956 pe cheltuiala statului contractant în care persoana asigurată și-a avut reședința până la 29 mai 1956).

CROAȚIA-AUSTRIA

Articolul 35 din Convenția privind securitatea socială din 16 ianuarie 1997 (luarea în considerare a perioadelor de asigurare finalizate înainte de 1 ianuarie 1956); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

CROAȚIA-SLOVENIA

(a) Articolul 35 alineatul (3) din Acordul privind securitatea socială din 28 aprilie 1997 (recunoașterea perioadelor cu bonus în conformitate cu legislația fostului stat unic).
(b) Articolele 36 și 37 din Acordul privind securitatea socială din 28 aprilie 1997 (prestațiile dobândite înainte de 8 octombrie 1991 rămân obligația statului contractant care le-a acordat); în ceea ce privește perioadele de asigurare finalizate în celălalt stat contractant până la 31 ianuarie 1998, pensiile acordate în perioada 8 octombrie 1991-1 februarie 1998, data intrării în vigoare a acordului susmenționat, fac obiectul recalculării).

▼M1

ITALIA-SLOVENIA

(a) Acordul privind reglementarea obligațiilor reciproce de asigurare socială cu referire la alineatul (7) din anexa XIV la Tratatul de Pace, încheiat printr-un schimb de scrisori la 5 februarie 1959 (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 18 decembrie 1954); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează acordul.

(b) Articolul 45 alineatul (3) din Convenția din 7 iulie 1997 privind asigurările sociale referitor la fosta Zonă B din Teritoriul liber al regiunii Trieste (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 5 octombrie 1956); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

LUXEMBURG-PORTUGALIA

Acordul din 10 martie 1997 (privind recunoașterea hotărârilor de către instituțiile aparținând unei părți contractante referitoare la starea de invaliditate a solicitanților de pensii de la instituțiile celeilalte părți contractante).

LUXEMBURG-SLOVACIA

Articolul 50 alineatul (5) din Convenția din 23 mai 2002 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare de pensie pentru refugiații politici).

UNGARIA-AUSTRIA

Articolul 36 alineatul (3) din Convenția din 31 martie 1999 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 27 noiembrie 1961); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

UNGARIA-SLOVENIA

Articolul 31 din Convenția din 7 octombrie 1957 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 29 mai 1956); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

UNGARIA-SLOVACIA

Articolul 34 alineatul (1) din Convenția din 30 ianuarie 1959 privind asigurările sociale [articolul 34 alineatul (1) din convenție prevede că perioadele de asigurare acordate înainte de data semnării convenției sunt perioade de asigurare ale statului contractant pe teritoriul căruia persoana îndreptățită și-a avut reședința]; aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

AUSTRIA-POLONIA

Articolul 33 alineatul (3) din Convenția din 7 septembrie 1998 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 27 noiembrie 1961); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

AUSTRIA-ROMÂNIA

Articolul 37 alineatul (3) din Acordul din 28 octombrie 2005 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 27 noiembrie 1961); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează acordul.

AUSTRIA-SLOVENIA

Articolul 37 din Convenția din 10 martie 1997 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 1 ianuarie 1956); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

AUSTRIA-SLOVACIA

Articolul 34 alineatul (3) din Convenția din 21 decembrie 2001 privind asigurările sociale (luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate înainte de 27 noiembrie 1961); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.

FINLANDA-SUEDIA

Articolul 7 din Convenția nordică din 18 august 2003 privind asigurările sociale (privind asigurarea cheltuielilor de călătorie suplimentare sau a celor necesare în caz de boală pe durata șederii pe teritoriul altui stat nordic, ceea ce ar duce la creșterea costurilor de întoarcere în țara de reședință).

ANEXA III

**RESTRICȚII PRIVIND DREPTUL MEMBRILOR DE FAMILIE AI UNUI LUCRĂTOR
FRONTALIER LA PRESTAȚII ÎN NATURĂ**

[menționate la articolul 18 alineatul (2)]

DANEMARCA

ESTONIA [această mențiune va fi valabilă pe perioada menționată la articolul 87 alineatul (10a)]

IRLANDA

SPANIA [această mențiune va fi valabilă pe perioada menționată la articolul 87 alineatul (10a)]

▼M5

CROAȚIA

▼M1

ITALIA [această mențiune va fi valabilă pe perioada menționată la articolul 87 alineatul (10a)]

LITUANIA [această mențiune va fi valabilă pe perioada menționată la articolul 87 alineatul (10a)]

UNGARIA [această mențiune va fi valabilă pe perioada menționată la articolul 87 alineatul (10a)]

ȚĂRILE DE JOS [această mențiune va fi valabilă pe perioada menționată la articolul 87 alineatul (10a)]

FINLANDA

SUEDIA

REGATUL UNIT

[▼B](#)

ANEXA IV

**DREPTURI SUPLIMENTARE PENTRU TITULARII DE PENSII CARE SE ÎNTORC ÎN
STATUL MEMBRU COMPETENT**

[Articolul 27 alineatul (2)]

BELGIA

▼M1

BULGARIA

REPUBLICA CEHĂ

[▼B](#)

GERMANIA

GRECIA

SPANIA

FRANȚA

▼M1

CIPRU

▼M1 -----

[▼B](#)

LUXEMBURG

▼M1

UNGARIA

ȚĂRILE DE JOS

[▼B](#)

AUSTRIA

▼M1

POLONIA

SLOVENIA

[▼B](#)

SUEDIA

ANEXA V

DREPTURI SUPLIMENTARE PENTRU FOȘTII LUCRĂTORI FRONTALIERI CARE SE ÎNTORC ÎN STATUL MEMBRU ÎN CARE AU EXERCITAT ANTERIOR O ACTIVITATE SALARIATĂ SAU INDEPENDENTĂ (SE APLICĂ DOAR ÎN CAZUL ÎN CARE STATUL MEMBRU ÎN CARE ESTE SITUATĂ INSTITUȚIA COMPETENTĂ PENTRU PLATA PRESTAȚIILOR ÎN NATURĂ ACORDATE TITULARULUI DE PENSIE ÎN STATUL MEMBRU DE REȘEDINȚĂ ESTE INCLUS ÎN LISTĂ)

[Articolul 28 alineatul (2)]

BELGIA
GERMANIA
SPANIA
FRANȚA
LUXEMBURG
AUSTRIA
PORTUGALIA

ANEXA VI

IDENTIFICAREA LEGISLAȚIEI DE TIP A CARE AR TREBUI SĂ FACĂ OBIECTUL COORDONĂRII SPECIALE

[Articolul 44 alineatul (1)]

▼M1

REPUBLICA CEHĂ

Pensii de invaliditate complete pentru persoane a căror invaliditate totală a survenit înainte împlinirii vârstei de optsprezece ani și care nu erau asigurate pe perioada de timp necesară (secțiunea 42 din Legea nr. 155/1995 Coll. privind asigurarea de pensie).

ESTONIA

- a) Pensii de invaliditate acordate înainte de 1 aprilie 2000 în baza Legii privind alocațiile de stat și care sunt reținute în temeiul Legii privind asigurarea națională de pensie.
- b) Pensii naționale acordate în cazuri de invaliditate, în conformitate cu Legea privind asigurarea națională de pensie.
- c) Pensii de invaliditate acordate în conformitate cu Legea privind serviciul în cadrul forțelor armate, Legea privind serviciile în cadrul forțelor de poliție, Legea referitoare la Parchet, Legea privind statutul magistraților, Legea privind salariile, pensiile și alte garanții sociale ale membrilor Riigikogu și Legea referitoare la indemnizațiile oficiale ale președintelui republicii.

▼M8

d) Alocația privind capacitatea de muncă acordată în baza Legii privind capacitatea de muncă.

▼M1

IRLANDA

Partea 2, capitolul 17 din Legea consolidată din 2005 privind asigurările sociale (Social Welfare Consolidation Act).

▼M1

GRECIA

▼B

Legislația privind regimul de asigurări din agricultură (Organizația asigurărilor din agricultură), introdus prin Legea nr. 4169/1961.

▼M5

CROAȚIA

(a) Pensia de invaliditate cauzată de accidente de muncă sau boli profesionale, în conformitate cu articolul 52 alineatul (5) din Legea privind asigurările de pensie (OG 102/98, modificată).

(b) Alocația pentru vătămare corporală, în conformitate cu articolul 56 din Legea privind asigurările de pensie (OG 102/98, modificată).

▼M1

LETONIA

Pensii de invaliditate (al treilea grup), în temeiul articolului 16 alineatul (1) punctul 2 din Legea din 1 ianuarie 1996 privind pensiile de stat.

▼M4

UNGARIA

Începând cu 1 ianuarie 2012, în temeiul Legii CXCI din 2011 privind prestațiile pentru persoanele cu capacitate de lucru modificată și modificările aduse anumitor alte acte:

(a) alocația de reabilitare;

(b) prestația de invaliditate.

SLOVACIA

Pensie de invaliditate pentru o persoană care a devenit invalidă având statutul de copil aflat în întreținere sau în timpul studiilor de doctorat cu program de zi înainte de vârsta de 26 de ani și în legătură cu care se consideră întotdeauna că a realizat perioada de asigurare necesară [articolul 70 alineatul (2), articolul 72 alineatul (3) și articolul 73 alineatele (3) și (4) din Legea nr. 461/2003 privind asigurarea socială, modificată].

▼M1 -----

▼M1

FINLANDA

Pensii naționale pentru persoane cu handicap din naștere sau care au dobândit un handicap la o vârstă timpurie (Legea privind pensiile naționale, 568/2007).

Pensii de invaliditate stabilite în conformitate cu dispozițiile tranzitorii și acordate înainte de 1 ianuarie 1994 (Legea privind aplicarea legii pensiilor naționale, 569/2007).

▼M8

SUEDIA

Indemnizație de boală în funcție de venit și indemnizație de activitate în funcție de venit (capitolul 34 din Codul de asigurare socială).

REGATUL UNIT

Alocația pentru încadrare în muncă și sprijin (*Employment and Support Allowance – ESA*)

(a) Pentru sumele acordate înainte de 1 aprilie 2016, ESA este o prestație de boală în numerar pentru primele 91 de zile (faza de evaluare). Din ziua a 92-a, ESA (faza principală) devine o prestație de invaliditate.

(b) Pentru sumele acordate la data de 1 aprilie 2016 sau după această dată, ESA este o prestație de boală în numerar pentru primele 365 de zile (faza de evaluare). Din ziua a 366-a, ESA (grup de sprijin) devine o prestație de invaliditate.

Legislația Marii Britanii: Partea 1 din Legea privind reforma protecției sociale 2007.

Legislația Irlandei de Nord: Partea 1 din Legea privind reforma protecției sociale (Irlanda de Nord) 2007.

[▼B](#)

ANEXA VII

CONCORDANȚA DINTRE LEGISLAȚIILE STATELOR MEMBRE CU PRIVIRE LA CONDIȚIILE PRIVIND GRADUL DE INVALIDITATE

[Articolul 46 alineatul (3) din regulament]

BELGIA

State membre	Regimuri aplicate de instituțiile statelor membre care au luat o decizie de recunoaștere a gradului de invaliditate	Regimuri aplicate de instituții din Belgia pentru care decizia este obligatorie, în cazuri de concordanță				
		Regim general	Regim destinat minerilor		Regim destinată marinarilor	Ossom (L'Office de Sécurité Sociale d'Outre-mer)
			Invaliditate generală	Invaliditate profesională		
FRANȚA	1. Regim general:					

— grup III (îngrijire permanentă)	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
— grup II	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
— grup I	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
2. Regim pentru agricultură:					
— invaliditate generală totală	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
— două treimi invaliditate generală	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
— îngrijire permanentă	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
3. Regim destinat minerilor:					
— invaliditate generală parțială	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
— îngrijire permanentă	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
— invaliditate profesională	neconcordanță	neconcordanță	concordanță	neconcordanță	neconcordanță
4. Regim destinat marinarilor					

	— invaliditate generală	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— îngrijire permanentă	concordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— invaliditate profesională	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță
ITALIA	1. Regim general:					
	— invaliditate - muncitori	neconcordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— invaliditate - angajați	neconcordanță	concordanță	concordanță	concordanță	neconcordanță
	2. Regim destinat marinarilor :					
	— inapt pentru navigație	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță
▼M1 -----						
▼B						

FRANȚA

St at e m e	Reg im u r i a p l i c a t e	Regimuri aplicate de instituții din Franța pentru care decizia este obligatorie, în cazuri de concordanță			
		Regim general	Regim pentru agricultură	Regim destinat minerilor	Regim destinat marinarilor

membr e	de instituțiile statelor membre care au luat o decizie de recunoașterea gradului de invaliditate	Grup I	Grup II	Grup III îngrijire permanență	2/3 invaliditate	Invaliditate totală	Îngrijire permanență	2/3 invaliditate generală	Îngrijire permanență	Invaliditate profesională	2/3 invaliditate generală	Invaliditate profesională totală	Îngrijire permanență
BELGIA	1. Regim general	concordanță	necorordanță	necorordanță	concordanță	necorordanță	necorordanță	concordanță	necorordanță	necorordanță	necorordanță	necorordanță	necorordanță
	2. Regim destinat minorilor												

	— i nva lidi tat e g e n e r a l ă p a r ț i a l ă	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță
	— i nva lidi tat e p r o f e s i o n a lă	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță (2)			
	3. R e g i m d e s t i n a t m a r i n a r i l o r	conc orda nță (1)	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță (1)	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță (1)	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță
IT AL IA	1. R e g i m g e n e r a l												
	— i nva lidi tat e — m u n c i t o r i	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță
	— i nva lidi tat e — a n g a j a ți	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	conc orda nță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță	neco ncor danță

2. R e g i m d e s t i n a t m a r i n a r i l o r													
— i n a p t p e n t r u n a v i g a ț i e	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă	neco ncor danț ă
▼M1 -----													
B													
<p>(1) În măsura în care invaliditatea recunoscută de instituțiile belgiene este invaliditate generală.</p> <p>(2) Doar dacă instituția belgiană a recunoscut că lucrătorul este inapt pentru munca în subteran sau la suprafață.</p>													

ITALIA

State memb re	Regimuri aplicate de instituțiile statelor memb re care au luat o decizie de recunoașter e a gradului d e invaliditate	Regimuri aplicate de instituții din Italia pentru care decizia este obligatorie, în cazuri de concordanță		
		Regim general		Angajați
		Marinari inapți pentru navigație	Muncitori	
BELGIA	1. Regim general	neconcordanț ă	neconcordanț ă	neconcordanț ă
	2. Regim destinat minerilor			

	— invaliditate generală parțială	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— invaliditate profesională	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță
	3. Regimuri destinate marinarilor	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță
FRANȚA	1. Regimuri generale:			
	— grup III (îngrijire permanentă)	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— grup II	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— grup I	concordanță	concordanță	neconcordanță
	2. Regim pentru agricultură:			
	— invaliditate generală totală	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— invaliditate generală parțială	concordanță	concordanță	neconcordanță
	— îngrijire permanentă	concordanță	concordanță	neconcordanță
	3. Regim destinate minerilor:			
— invaliditate generală parțială	concordanță	concordanță	neconcordanță	

— îngrijire permanentă	concordanță	concordanță	neconcordanță
— invaliditate profesională	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță
4. Regim destinat marinarilor			
— invaliditate generală parțială	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță
— îngrijire permanentă	neconcordanță	neconcordanță	neconcordanță
— invaliditate profesională			

▼M1 -----

▼M1

ANEXA VIII

CAZURI ÎN CARE SE RENUNȚĂ LA CALCULUL *PRO RATA* SAU ÎN CARE ACESTA NU SE APLICĂ

[articolul 52 alineatele (4) și (5)]

Partea 1: Cazuri în care se renunță la calculul *pro rata* în temeiul articolului 52 alineatul (4)

DANEMARCA

Toate cererile de pensii menționate în legea privind pensiile sociale, cu excepția pensiilor menționate în anexa IX.

IRLANDA

Toate cererile de pensii de stat (de tranziție), pensii de stat (de tip contributiv), pensia de soție supraviețuitoare (de tip contributiv), pensia de soț supraviețuitor (de tip contributiv).

CIPRU

Toate cererile de pensii pentru limită de vârstă, de invaliditate, de soție supraviețuitoare și de soț supraviețuitor.

LETONIA

- (a) Toate cererile de pensii pentru invaliditate (Legea privind pensiile de stat din 1 ianuarie 1996).
- (b) Toate cererile de pensii de urmaș (Legea privind pensiile de stat din 1 ianuarie 1996; Legea privind pensiile finanțate de stat din 1 iulie 2001).

LITUANIA

Toate cererile de pensii de urmaș plătite din fondul asigurărilor sociale de stat, calculate în funcție de cuantumul de bază al pensiei de urmaș (Legea privind pensiile plătite din fondul asigurărilor sociale de stat).

ȚĂRILE DE JOS

Toate cererile de pensii pentru limită de vârstă, în temeiul Legii privind asigurarea generală pentru limită de vârstă (AOW).

AUSTRIA

- (a) Toate cererile de prestații, în temeiul Legii federale din 9 septembrie 1955 privind asigurările sociale generale – ASVG, al Legii federale din 11 octombrie 1978 privind asigurările sociale ale persoanelor care lucrează în domeniul comercial – GSVG, al Legii federale din 11 octombrie 1978 privind asigurările sociale ale agricultorilor – BSVG și al Legii federale din 30 noiembrie 1978 privind asigurările sociale ale persoanelor care desfășoară activități independente (FSVG).
- (b) Toate cererile de pensii de invaliditate pe baza unui cont de pensie în temeiul Legii generale a pensiilor (APG) din 18 noiembrie 2004.

▼M4

(c) Toate cererile de pensii de urmaș bazate pe sistemul de conturi de pensii în temeiul Legii generale a pensiilor (APG) din 18 noiembrie 2004, cu excepția cazurilor prevăzute în partea 2.

▼M1

- (d) Toate cererile de pensii de invaliditate și de urmaș ale Camerelor austriece regionale ale medicilor (Landesärztekammer) fondate pe servicii de bază (prestațiile de bază și toate prestațiile suplimentare sau pensia de bază).
- (e) Toate cererile de ajutor de invaliditate profesională permanentă și de urmaș din fondul de pensii ai Camerei austriece a medicilor veterinari.
- (f) Toate cererile de prestații din fondul de pensii de invaliditate profesională, pensii de soț supraviețuitor și pensii de orfan în conformitate cu partea A din statutul instituțiilor de securitate socială ale Asociațiilor baroului austriac.

▼M4

(g) Toate cererile de prestații în conformitate cu Legea privind securitatea socială a notarilor din 3 februarie 1972 – NVG 1972.

▼M8

POLONIA

Toate cererile de pensii pentru handicap, de limită de vârstă în cadrul regimului întemeiat pe principiul prestațiilor definite și de pensii de urmaș, cu excepția cazurilor în care perioadele de asigurare totalizate realizate în temeiul legislației a mai mult de un stat membru sunt egale cu sau mai mari de 20 de ani pentru femei și 25 de ani pentru bărbați, dar perioadele naționale de asigurare sunt mai mici decât aceste limite (și nu mai mici de 15 ani pentru femei și 20 de ani pentru bărbați), calculul se face în conformitate cu articolele 27 și 28 din Legea din 17 decembrie 1998 (JO 2015, 748).

▼M2

PORTUGALIA

Toate cererile de pensie de invaliditate, pentru limită de vârstă și de urmaș, cu excepția cazurilor în care durata totală a perioadelor de asigurare realizate în temeiul legislației a mai mult de un stat membru este egală cu sau mai mare de 21 de ani calendaristici, dar perioadele naționale de asigurare sunt egale cu sau mai mici de 20 de ani, iar calculul se realizează în conformitate cu articolele 32 și 33 din Decretul-lege nr. 187/2007 din 10 mai 2007.

▼M1

SLOVACIA

(a) Toate cererile de pensii de urmaș (pensia de soție supraviețuitoare, de soț supraviețuitor sau de orfan) calculate în conformitate cu legislația în vigoare înainte de 1 ianuarie 2004, al căror quantum este derivat din pensia care era plătită persoanei decedate.

(b) Toate cererile de pensii calculate în conformitate cu Legea nr. 461/2003 Coll. privind securitatea socială, astfel cum a fost modificată.

▼M8

SUEDIA

(a) Cererile de pensii pentru limită de vârstă sub formă de pensii garantate (capitolele 66 și 67 din Codul asigurărilor sociale).

(b) Cererile de pensii pentru limită de vârstă sub formă de pensii suplimentare (capitolul 63 din Codul asigurărilor sociale).

▼M1

REGATUL UNIT

▼M8

Toate cererile de pensii pentru retragerea din activitate, de pensii de stat în conformitate cu partea 1 din Legea pensiilor din 2014, de prestații pentru soț supraviețuitor sau în caz de deces, cu excepția cazurilor în care în timpul unui exercițiu fiscal început la 6 aprilie 1975 sau după această dată:

▼M1

(i) persoana în cauză a realizat perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de rezidență în temeiul legislației Regatului Unit și al unui alt stat membru; și unul (sau mai multe) dintre exercițiile fiscale prevăzute la punctul (i) nu este considerat ca generator de drepturi, în sensul legislației Regatului Unit;

(ii) perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației în vigoare din Regatul Unit pentru perioadele anterioare datei de 5 iulie 1948 ar fi luate în considerare în sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din regulament, prin aplicarea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de rezidență realizate în temeiul legislației unui alt stat membru.

Toate cererile de pensii suplimentare în temeiul secțiunii 44 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială din 1992 și al secțiunii 44 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (aplicabilă în Irlanda de Nord) din 1992.

Partea 2: Cazuri în care se aplică articolul 52 alineatul (5)

BULGARIA

Pensiile pentru limită de vârstă din asigurarea de pensie complementară obligatorie, în temeiul părții II titlul II din Codul de asigurare socială.

▼M6

REPUBLICA CEHĂ

Pensiile plătite din schema celui de al doilea pilon, stabilită prin Legea nr. 426/2011 col. cu privire la economiile din pensii.

▼M4

DANEMARCA

- (a) Pensii personale.
- (b) Prestații în caz de deces (drepturi dobândite pe baza contribuțiilor la *Arbejdsmarkedets Tillægspension* corespunzând perioadei de dinainte de 1 ianuarie 2002).
- (c) Prestații în caz de deces (drepturi dobândite pe baza contribuțiilor la *Arbejdsmarkedets Tillægspension* corespunzând perioadei de după 1 ianuarie 2002) menționate în Legea consolidată privind pensiile suplimentare pentru piața forței de muncă (*Arbejdsmarkedets Tillægspension*) 942:2009.

▼M1

ESTONIA

Regim obligatoriu finanțat de pensie pentru limită de vârstă.

FRANȚA

Regimuri de bază sau complementare în cadrul cărora prestațiile pentru limită de vârstă sunt calculate pe baza punctelor de pensionare.

▼M5

CROAȚIA

Pensiile din sistemul de asigurări obligatorii bazat pe economiile capitalizate individuale în conformitate cu Legea privind fondurile de pensie obligatorii și voluntare (OG 49/99, modificată) și cu Legea privind societățile de asigurări de pensii și plata pensiilor pe baza economiilor capitalizate individuale (OG 106/99, modificată), cu excepția cazurilor prevăzute la articolele 47 și 48 din Legea privind fondurile de pensie obligatorii și voluntare (pensia de invaliditate pe bază de incapacitate generală de muncă și pensia de urmaș).

▼M1

LETONIA

Pensiile pentru limită de vârstă (Legea privind pensiile de stat din 1 ianuarie 1996. Legea privind pensiile finanțate de stat din 1 iulie 2001).

UNGARIA

Prestațiile de pensii bazate pe afilierea la fonduri private de pensii.

AUSTRIA

▼M6

(a) Pensiile pentru limită de vârstă și pensiile de urmaș derivate din acestea, pe baza unui cont de pensie în temeiul Legii generale a pensiilor (APG) din 18 noiembrie 2004.

▼M1

- (b) Indemnizații obligatorii în temeiul articolului 41 din Legea federală din 28 decembrie 2001, BGB1 I nr. 154 privind fondul general de salarii al farmaciștilor austrieci (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich).
- (c) Pensionarea și pensionarea anticipată a Camerelor austriece regionale ale medicilor fondate pe servicii de bază (prestațiile de bază și toate prestațiile suplimentare sau pensia de bază) și toate prestațiile aferente pensiei Camerelor austriece regionale ale medicilor bazate pe servicii suplimentare (pensiile individuale sau suplimentare).

(d) Ajutorul acordat persoanelor în vârstă din fondul de pensii al Camerei austriece a medicilor veterinari.

(e) Prestațiile, în conformitate cu părțile A și B din statutul instituțiilor de securitate socială ale Asociațiilor baroului austriac, cu excepția cererilor de prestații din fondul de pensii de invaliditate, de soț supraviețuitor și de orfan, în conformitate cu partea A din statutul instituțiilor de securitate socială ale Asociațiilor baroului austriac.

(f) Prestațiile din partea instituțiilor de securitate socială ale Camerei federale a arhitecților și inginerilor consultanți în temeiul Legii camerei austriece a inginerilor de construcții civile (Ziviltechnikerkammergesetz) din 1993 și al statutelor instituțiilor de securitate socială, cu excepția prestațiilor din motive de invaliditate permanentă și ale prestațiilor de urmaș care derivă din prestațiile menționate anterior.

(g) Prestații în conformitate cu statutul instituției de securitate socială a Camerei Federale a Contabililor Profesioniști și a Consultanților Fiscali, în conformitate cu Legea austriacă privind contabilitatea profesioniști și consultanții fiscali (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLONIA

Pensiile pentru limită de vârstă în cadrul regimului întemeiat pe cotizații definite.

▼M2

PORTUGALIA

Pensiile suplimentare acordate în temeiul Decretului-lege nr. 26/2008 din 22 februarie 2008 (sistemul public de capitalizare).

▼M1

SLOVENIA

Pensiile rezultate din asigurarea complementară obligatorie de pensie.

SLOVACIA

Economiile obligatorii pentru pensia pentru limită de vârstă.

▼M8

SUEDIA

Pensiile pentru limită de vârstă sub formă de pensii bazate pe venit și pensii bazate pe prime (capitolele 62 și 64 din Codul asigurărilor sociale).

▼M1

REGATUL UNIT

Prestații proporționale pentru limită de vârstă plătite în temeiul secțiunilor 36 și 37 din Legea asigurărilor naționale din 1965 și al secțiunilor 35 și 36 din Legea asigurărilor naționale (aplicabilă în Irlanda de Nord) din 1966.

▼B

ANEXA IX

PRESTAȚII ȘI ACORDURI CARE PERMIT APLICAREA ARTICOLULUI 54

I. Prestații prevăzute la articolul 54 alineatul (2) litera (a) din regulament, a căror valoare este independentă de durata perioadelor de asigurare sau de rezidență realizate.

▼M1

BELGIA

▼B

Prestațiile acordate în cadrul regimului general de invaliditate, al regimului special de invaliditate pentru mineri și al regimului special pentru navigatorii din marina comercială.

Prestații acordate în cadrul asigurării persoanelor care desfășoară activități independente împotriva incapacității de muncă.

Prestații acordate pentru invaliditate în cadrul regimului de securitate socială în provinciile extracontinentale și al regimului de invaliditate pentru foști angajați din Congo Belgian și Rwanda-Urundi.

▼M1

DANEMARCA

▼B

Pensia națională daneză completă pentru limită de vârstă, dobândită după o perioadă de rezidență de 10 ani de către persoane care ar fi avut dreptul la o pensie până la 1 octombrie 1989 cel târziu.

▼M1

IRLANDA

Pensie de invaliditate de tip A.

▼M1

GRECIA

▼B

Prestații acordate în conformitate cu Legea nr. 4169/1961 privind regimul de asigurări din agricultură (OGA).

▼M1

SPANIA

▼B

Pensiile de urmaș acordate în cadrul regimului general și al regimurilor speciale, cu excepția regimului special pentru funcționari.

▼M1

FRANȚA

▼B

Pensii de invaliditate în cadrul regimului general francez de securitate socială sau în cadrul regimului pentru lucrătorii din agricultură.

Pensie de invaliditate pentru soțul supraviețuitor, în conformitate cu regimul general de securitate socială sau în conformitate cu regimul pentru lucrătorii din agricultură, calculată pe baza pensiei de invaliditate a soțului decedat, acordată în aplicarea articolului 52 alineatul (1) litera (a).

▼M1

LETONIA

Pensii de invaliditate (al treilea grup), în temeiul articolului 16 alineatul (1) punctul 2 din Legea din 1 ianuarie 1996 privind pensiile de stat.

▼M1

ȚĂRILE DE JOS

▼M2

Legea privind asigurarea de invaliditate din 18 februarie 1966, cu modificările ulterioare (WAO)

Legea privind prestațiile de invaliditate pentru persoanele care desfășoară activități independente din 24 aprilie 1997, cu modificările ulterioare (WAZ)

Legea generală privind rudele supraviețuitoare din 21 decembrie 1995 (ANW)

Legea privind munca și veniturile în funcție de capacitatea de muncă din 10 noiembrie 2005 (WIA)

▼M1

FINLANDA

Pensii naționale pentru persoane cu handicap din naștere sau care au dobândit un handicap la o vârstă timpurie (Legea privind pensiile naționale, 568/2007).

Pensii naționale și pensiile soțului stabilite în conformitate cu dispozițiile tranzitorii și acordate înainte de 1 ianuarie 1994 (Legea privind aplicarea legii pensiilor naționale, 569/2007).

Pensia de orfan suplimentară atunci când se calculează prestațiile independente în conformitate cu Legea privind pensiile naționale (Legea privind pensiile naționale, 568/2007).

▼M8

SUEDIA

Indemnizație de boală în funcție de venit și indemnizație de activitate în funcție de venit (capitolul 34 din Codul de asigurare socială).

Pensia garantată și indemnizația garantată care au înlocuit pensiile de stat complete, acordate în temeiul legislației privind pensia de stat aplicată înainte de 1 ianuarie 1993 și pensia de stat completă acordată în temeiul dispozițiilor tranzitorii ale legislației aplicabile de la acea dată.

▼B

II. Prestații prevăzute la articolul 54 alineatul (2) litera (b) din regulament, a căror valoare este stabilită în funcție de o perioadă creditată, considerată realizată între data materializării riscului și o dată ulterioară

▼M1

GERMANIA

▼B

Pensii de invaliditate și de urmaș, pentru care se ia în considerare o perioadă suplimentară. Pensii pentru limită de vârstă, pentru care se ia în considerare o perioadă suplimentară, deja dobândită.

▼M1

SPANIA

▼B

Pensiile pentru încetarea activității sau încetarea activității din cauza unui handicap permanent (invaliditate) din cadrul regimului special pentru funcționari, cuvenite în conformitate cu titlul I din textul consolidat al Legii privind titularii de pensii de stat, în cazul în care, în momentul materializării riscului, beneficiarul era funcționar activ sau era considerat ca atare; ajutoare de deces și pensii de urmaș (persoane văduve, orfani și părinți), cuvenite în conformitate cu titlul I din textul consolidat al Legii privind titularii de pensii de stat, în cazul în care, la data decesului, funcționarul era activ sau era considerat ca atare.

▼M1

ITALIA

▼B

Pensiile italiene pentru incapacitate totală de muncă (inabilită).

▼M1

LETONIA

Pensie de urmaș calculată pe baza perioadelor de asigurare presupuse [articolul 23 alineatul (8) din Legea privind pensiile de stat, din 1 ianuarie 1996].

LITUANIA

- a) Pensii de incapacitate de muncă în cadrul asigurărilor sociale de stat, plătite în baza Legii privind asigurările naționale de pensie.
- b) Pensii de asigurare socială de stat pentru orfani și de urmași, calculate pe baza pensiei de incapacitate de muncă de care a beneficiat defunctul, în temeiul Legii privind asigurările sociale naționale de pensie.

▼M1

LUXEMBURG

▼B

Pensii de invaliditate și de urmaș

▼M1

SLOVACIA

- a) Pensie de invaliditate slovacă și pensie de urmaș derivată din aceasta.

▼M1

FINLANDA

▼B

Pensii pentru salariați, pentru care se iau în considerare perioadele din viitor, în conformitate cu legislația internă

▼M8

SUEDIA

Indemnizație de boală și indemnizație de activitate sub formă de prestații de garantare (capitolul 35 din Codul asigurărilor sociale).

Pensia de supraviețuitor calculată pe baza perioadelor de asigurare în cursul cărora s-au plătit contribuții (capitolele 76-85 din Codul asigurărilor sociale).

▼B

III. Acorduri prevăzute la articolul 54 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din regulament, destinate să prevină luarea în considerare de două sau mai multe ori a aceleiași perioade creditate:

Acordul privind securitatea socială din 28 aprilie 1997 dintre Republica Finlanda și Republica Federală Germania.

Acordul privind securitatea socială din 10 noiembrie 2000 dintre Republica Finlanda și Marele Ducat al Luxemburgului.

▼M1

Convenția nordică din 18 august 2003 privind securitatea socială.

ANEXA X

PRESTAȚII SPECIALE ÎN BANI DE TIP NECONTRIBUTIV

[articolul 70 alineatul (2) litera (c)]

BELGIA

- (a) Alocații de înlocuire a veniturilor (Legea din 27 februarie 1987).
- (b) Venitul garantat pentru persoanele în vârstă (Legea din 22 martie 2001).

BULGARIA

Pensii sociale pentru limită de vârstă (articolul 89 din Codul de asigurare socială).

REPUBLICA CEHĂ

Indemnizații sociale (Legea nr. 117/1995 Sb. privind ajutorul social acordat de stat).

DANEMARCA

Cheltuieli cu locuința pentru pensionari (Legea privind ajutorul pentru locuință individuală, consolidată prin Legea nr. 204 din 29 martie 1995).

GERMANIA

- (a) Venit minim de subzistență pentru persoanele în vârstă și pentru persoanele cu o capacitate limitată de câștig, conform capitolului 4 din cartea XII din Codul social.
- (b) Prestații pentru asigurarea costurilor de subzistență, în temeiul dispozițiilor de bază, pentru persoanele care caută un loc de muncă, cu excepția cazului în care, referitor la aceste prestații, condițiile de eligibilitate pentru un supliment temporar ca urmare a primirii unor prestații de șomaj [articolul 24 alineatul (1) din cartea II din Codul social] sunt îndeplinite.

ESTONIA

- (a) Indemnizații de invaliditate pentru adulți (Legea din 27 ianuarie 1999 privind prestațiile sociale pentru persoanele cu handicap).
- (b) Prestații de șomaj (Legea din 29 septembrie 2005 privind serviciile și sprijinul acordat pe piața muncii).

IRLANDA

- (a) Indemnizație pentru persoanele care caută un loc de muncă [partea 3, capitolul 2, din Legea consolidată din 2005 privind securitatea socială (Social Welfare Consolidation Act)].
- (b) Pensie de stat (de tip necontributiv) (Social Welfare Consolidation Act 2005 – Legea consolidată din 2005 privind securitatea socială și serviciile sociale, partea 3 capitolul 4).
- (c) Pensia de soție supraviețuitoare (de tip necontributiv) și pensia de soț supraviețuitor (de tip necontributiv) (Social Welfare Consolidation Act 2005 – Legea consolidată din 2005 privind securitatea socială și serviciile sociale, partea 3 secțiunea 6).
- (d) Alocație pentru handicap (Social Welfare Consolidation Act 2005 – Legea consolidată din 2005 privind securitatea socială și serviciile sociale, partea 3 capitolul 10).
- (e) Indemnizație de mobilitate (secțiunea 61 din Legea din 1970 privind sănătatea).
- (f) Pensie pentru nevăzători [partea 3 capitolul 5 din Legea consolidată din 2005 privind securitatea socială (Social Welfare Consolidation Act)].

GRECIA

Prestații speciale pentru persoanele în vârstă (Legea nr. 1296/82).

SPANIA

- (a) Venit minim garantat (Legea nr. 13/82 din 7 aprilie 1982).
- (b) Prestații în bani pentru sprijinirea persoanelor în vârstă și a invalizilor incapabili de a desfășura activitate de muncă (Decretul regal nr. 2620/81 din 24 iulie 1981).

(c)

- (i) Pensii de invaliditate și de limită de vârstă, de tip necontributiv, prevăzute la articolul 38 alineatul (1) din textul consolidat al Legii generale privind securitatea socială, aprobat prin Decretul-lege regal nr. 1/1994 din 20 iunie 1994; și
- (ii) prestațiile care completează pensiile sus-menționate, astfel cum sunt prevăzute în legislațiile aparținând Comunidades Autónomas, în cadrul cărora astfel de suplimente garantează un venit minim de subzistență având în vedere situația economică și socială din Comunidades Autónomas respective.
- (d) Indemnizații pentru promovarea mobilității și pentru cheltuielile de transport (Legea nr. 13/1982 din 7 aprilie 1982).

FRANȚA

- (a) Indemnizații suplimentare pentru:
 - (i) Fondul special de invaliditate; și
 - (ii) Fondul de solidaritate pentru vârsta a treia în privința drepturilor dobândite
(Legea din 30 iunie 1956, codificată în cartea VIII din Codul de securitate socială).
- (b) Indemnizații de invaliditate pentru adulți (Legea din 30 iunie 1975, codificată în cartea VIII din Codul de securitate socială).
- (c) Indemnizație specială (Legea din 10 iulie 1952, codificată în cartea VIII din Codul de securitate socială) în privința drepturilor dobândite.
- (d) Indemnizație de solidaritate pentru vârsta a treia (Ordonanța din 24 iunie 2004, codificată în cartea VIII din Codul de securitate socială) începând cu 1 ianuarie 2006.

ITALIA

- (a) Pensie socială pentru resortisanții fără mijloace de subzistență (Legea nr. 153 din 30 aprilie 1969).
- (b) Pensii și indemnizații pentru mutilații și invalizii civili (Legile nr. 118 din 30 martie 1971, nr. 18 din 11 februarie 1980 și nr. 508 din 23 noiembrie 1988).
- (c) Pensii și indemnizații pentru surdomuți (Legile nr. 381 din 26 mai 1970 și nr. 508 din 23 noiembrie 1988).

- (d) Pensii și indemnizații pentru nevăzătorii civili (Legile nr. 382 din 27 mai 1970 și nr. 508 din 23 noiembrie 1988).
- (e) Prestații care completează pensiile minime (Legile nr. 218 din 4 aprilie 1952, nr. 638 din 11 noiembrie 1983 și nr. 407 din 29 decembrie 1990).
- (f) Prestații care completează indemnizațiile de invaliditate (Legea nr. 222 din 12 iunie 1984).
- (g) Alocație socială (Legea nr. 335 din 8 august 1995).
- (h) Majorare socială [articolul 1 alineatele (1) și (12) din Legea nr. 544 din 29 decembrie 1988 și modificările ulterioare].

CIPRU

- (a) Pensie socială [Legea din 1995 privind pensia socială (Legea 25(I)/95), modificată].
- (b) Alocație pentru handicapuri motorii grave (Deciziile Consiliului de Miniștri nr. 38210 din 16 octombrie 1992, nr. 41370 din 1 august 1994, nr. 46183 din 11 iunie 1997 și nr. 53675 din 16 mai 2001).
- (c) Alocație specială pentru nevăzători [Legea privind alocațiile speciale din 1996 (Legea 77(I)/96), modificată].

LETONIA

- (a) Indemnizația de securitate socială de stat (Legea privind prestațiile sociale de stat din 1 ianuarie 2003).
- (b) Indemnizație pentru compensarea cheltuielilor de transport pentru persoanele cu handicap cu mobilitate redusă (Legea privind prestațiile sociale de stat din 1 ianuarie 2003).

LITUANIA

- (a) Pensia de asigurare socială (articolul 5 din Legea din 2005 privind prestațiile de stat pentru asistență socială).
- (b) Indemnizație specială de asistență (articolul 15 din Legea din 2005 privind prestațiile de stat pentru asistență socială).
- (c) Indemnizație specială de transport pentru persoanele cu handicap cu probleme de mobilitate (articolul 7 din Legea din 2000 privind indemnizația de transport).

LUXEMBURG

Venit pentru persoanele cu handicapuri grave [articolul 1 alineatul (2) din Legea din 12 septembrie 2003], exceptând persoanele recunoscute drept lucrători cu handicap și având un loc de muncă pe piața de muncă obișnuită sau într-un mediu protejat.

UNGARIA

- (a) Rentă de invaliditate [Decretul nr. 83/1987 (XII 27) al Consiliului de Miniștri cu privire la renta de invaliditate].
- (b) Pensia de tip necontributiv pentru limită de vârstă (Legea III din 1993 privind administrația și prestațiile sociale).
- (c) Indemnizația de transport [Decretul guvernamental nr. 164/1995 (XII 27) privind indemnizațiile de transport pentru persoane cu handicap fizic sever].

MALTA

- (a) Alocație suplimentară [secțiunea 73 din Legea privind securitatea socială (capitolul 318) din 1987].
- (b) Pensie pentru limită de vârstă [Legea privind securitatea socială (capitolul 318) 1987].

ȚĂRILE DE JOS

▼M3

(a) Legea privind încurajarea muncii și angajării persoanelor tinere cu handicap din 24 aprilie 1997 (Wet Wajong).

▼M1

(b) Legea din 6 noiembrie 1986 (TW) privind prestațiile suplimentare.

AUSTRIA

Supliment compensatoriu (Legea federală din 9 septembrie 1955 privind asigurarea socială generală – ASVG, Legea federală din 11 octombrie 1978 privind asigurarea socială pentru persoane implicate în activități industriale și comerciale – GSVG și Legea federală din 11 octombrie 1978 privind asigurarea socială pentru agricultori – BSVG).

POLONIA

Pensia socială (Legea din 27 iunie 2003 privind pensiile sociale).

PORTUGALIA

(a) Pensia de stat de tip necontributiv pentru limită de vârstă și pensia de invaliditate (Decretul-lege nr. 464/80 din 13 octombrie 1980).

(b) Pensia de văduvie de tip necontributiv (Decret-regulament nr. 52/81 din 11 noiembrie 1981).

(c) Supliment de solidaritate pentru persoanele în vârstă (Decretul-lege nr. 232/2005 din 29 decembrie 2005, modificat prin Decretul-lege nr. 236/2006 din 11 decembrie 2006).

SLOVENIA

(a) Pensie de stat (Legea din 23 decembrie 1999 privind pensiile și asigurarea de invaliditate).

(b) Ajutor bănesc pentru pensionari (Legea din 23 decembrie 1999 privind pensiile și asigurarea de invaliditate).

(c) Alocație de întreținere (Legea din 23 decembrie 1999 privind pensiile și asigurarea de invaliditate).

SLOVACIA

(a) Adaptare acordată înainte de 1 ianuarie 2004 în cazul pensiilor care constituie unica sursă de venit.

(b) Pensie socială acordată înainte de 1 ianuarie 2004.

FINLANDA

(a) Indemnizație de locuință pentru pensionari (Legea 571/2007 privind indemnizația de locuință pentru pensionari).

(b) Sprijinul acordat pe piața muncii (Legea 1290/2002 privind prestațiile de șomaj).

(c) Ajutor special pentru imigranți (Legea 1192/2002 privind ajutorul special pentru imigranți).

SUEDIA

(a) Ajutoare suplimentare de locuință pentru pensionari (Legea 2001:761).

(b) Sprijin financiar pentru persoanele în vârstă (Legea 2001:853).

REGATUL UNIT

(a) Credit de pensie [Legea din 2002 privind creditul de pensie și Legea din 2002 (Irlanda de Nord) privind creditul de pensie].

(b) Alocații pentru persoane care caută un loc de muncă având ca bază veniturile [Legea din 1995 privind persoanele care caută un loc de muncă și Ordinul din 1995 (Irlanda de Nord) privind persoanele care caută un loc de muncă].

▼M3 -----

▼M1

(d) Ajutor suplimentar de mobilitate la alocația pentru persoanele cu handicap [Legea din 1992 privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială și Legea din 1992 (Irlanda de Nord) privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială].

▼M3

(e) Alocația pentru încadrare în muncă și sprijin acordată în funcție de venituri [Legea privind reforma protecției sociale adoptată în 2007 și Legea privind reforma protecției sociale (Irlanda de Nord) adoptată în 2007].

▼M1

ANEXA XI

DISPOZIȚII SPECIALE PENTRU APLICAREA LEGISLAȚIEI STATELOR MEMBRE

[articolul 51 alineatul (3), articolul 56 alineatul (1) și articolul 83]

BULGARIA

Articolul 33 alineatul (1) din Legea bulgară privind asigurarea de sănătate se aplică în cazul tuturor persoanelor pentru care Bulgaria reprezintă statul competent în conformitate cu capitolul 1 din titlul III din prezentul regulament.

REPUBLICA CEHĂ

În scopul definirii membrilor de familie în conformitate cu articolul 1 litera (i), soții includ de asemenea partenerii declarați, astfel cum sunt definiți în Legea cehă nr. 115/2006 Coll. privind parteneriatul declarat.

DANEMARCA

- 1 (a) La calcularea pensiei în temeiul Legii privind pensia socială (lov om social pension), perioadele de activitate salariată sau independentă realizate în temeiul legislației daneze de către un lucrător frontalier sau de către un lucrător care s-a deplasat în Danemarca pentru a efectua o muncă sezonieră sunt considerate perioade de rezidență realizate în Danemarca de către soțul supraviețuitor în măsura în care, în aceste perioade, soțul supraviețuitor a fost legat de lucrătorul în cauză prin căsătorie, fără să existe separare judiciară sau o separare în fapt din motive de incompatibilitate și cu condiția ca în aceste perioade soțul să fi avut reședința pe teritoriul altui stat membru. În sensul prezentei litere, „muncă sezonieră” înseamnă o muncă ce depinde de succesiunea anotimpurilor și se repetă în fiecare an.
(b) La calcularea pensiei în temeiul Legii privind pensia socială (lov om social pension), perioadele de activitate salariată sau independentă realizate în temeiul legislației daneze înainte de 1 ianuarie 1984 de către o persoană căreia nu i se aplică punctul 1 litera (a) sunt considerate perioade de rezidență realizate în Danemarca de către soțul supraviețuitor în măsura în care, în aceste perioade, soțul supraviețuitor a fost unit de lucrătorul în cauză prin căsătorie, fără să existe o separare judiciară sau o separare în fapt pe motive de incompatibilitate, și cu condiția ca în aceste perioade soțul să își fi avut reședința pe teritoriul altui stat membru.
(c) Perioadele care trebuie să fie luate în considerare în temeiul literelor (a) și (b) nu sunt luate în considerare în cazul în care coincid cu perioadele luate în considerare pentru calcularea pensiei cuvenite persoanei în cauză în temeiul legislației privind asigurarea obligatorie dintr-un alt stat membru sau cu perioadele în care persoana în cauză a primit o pensie în temeiul acestei legislații. Aceste perioade sunt, însă, luate în considerare în cazul în care quantumul anual al pensiei menționate reprezintă mai puțin de jumătate din quantumul de bază al pensiei sociale.
- 2 (a) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 6 din prezentul regulament, persoanele care nu au desfășurat o activitate remunerată într-unul sau mai multe state membre au dreptul la o pensie socială în Danemarca numai în cazul în care au reședința permanentă în Danemarca de cel puțin trei ani sau au avut reședința permanentă în Danemarca timp de cel puțin trei ani, fiind supuse limitelor de vârstă prevăzute de legislația daneză. Sub rezerva articolului 4 din prezentul regulament, articolul 7 nu se aplică unei pensii sociale daneze la care aceste persoane au obținut dreptul.
(b) Dispozițiile menționate anterior nu se aplică în cazul dreptului la o pensie socială daneză pe care îl au membrii familiilor persoanelor care desfășoară sau au desfășurat o activitate remunerată în Danemarca sau studenții sau membrii familiilor acestora.
- 3 Prestația interimară acordată șomerilor care au fost admiși pentru sistemul ledighedsydelse („flexjob”) (Legea nr. 455 din 10 iunie 1997) este reglementată de dispozițiile din titlul III, capitolul 6 din prezentul regulament. În privința șomerilor care merg într-un alt stat membru, dispozițiile articolelor 64 și 65 din prezentul regulament se aplică în situația în care statul membru respectiv dispune de condiții de încadrare în muncă similare pentru aceeași categorie de persoane.
- 4 În cazul în care beneficiarul unei pensii sociale în Danemarca are dreptul și la o pensie de urmaș din partea unui alt stat membru, aceste pensii sunt considerate, în vederea aplicării legislației daneze, ca fiind prestații de același tip în sensul articolului 53 alineatul (1) din prezentul regulament, cu condiția ca persoana ale cărei perioade de asigurare sau de rezidență servesc drept bază pentru calcularea pensiei de urmaș să fi dobândit, de asemenea, dreptul la o pensie socială daneză.

GERMANIA

1 Fără a aduce atingere articolului 5 litera (a) din prezentul regulament și articolului 5 alineatul (4) din volumul VI al Codului social (Sozialgesetzbuch VI), o persoană care primește o pensie completă pentru limită de vârstă în temeiul legislației altui stat membru poate solicita asigurarea obligatorie în cadrul regimului german de asigurări de pensii.

▼M3

2 Prin derogare de la articolul 5 litera (a) din prezentul regulament și articolul 7 din volumul VI al Codului Social (Sozialgesetzbuch VI), o persoană care deține o asigurare obligatorie într-un alt stat membru sau care primește o pensie pentru limită de vârstă în temeiul legislației altui stat membru poate subscrie la regimul de asigurare voluntară din Germania.

▼M1

3 În vederea acordării de prestații în bani persoanelor asigurate care trăiesc în alt stat membru, în temeiul articolului 47 alineatul (1) din volumul V al Codului social (SGB V), articolului 47 alineatul (1) din volumul VII al Codului social (SGB VII) și articolului 200 alineatul (2) din Codul german al asigurărilor sociale (Reichsversicherungsordnung), sistemele germane de asigurări calculează remunerația netă, pe baza căreia se evaluează prestațiile, ca și cum persoana asigurată ar trăi în Germania, cu excepția cazului în care persoana asigurată solicită evaluarea pe baza remunerației nete pe care o primește efectiv.

4 Cetățenii altor state membre, al căror domiciliu sau reședință obișnuită este situată în afara Germaniei și care îndeplinesc condițiile regimului german de asigurări de pensii, pot cotiza în mod voluntar la acest regim numai în cazul în care, la un moment dat în trecut, au fost asigurați voluntar sau obligatoriu în cadrul regimului german de asigurări de pensii; această dispoziție se aplică, de asemenea, apatrizilor și refugiaților al căror domiciliu sau reședință obișnuită este în alt stat membru.

5 În conformitate cu articolul 253 din volumul VI al Codului Social (Sozialgesetzbuch VI), perioada forfetară de imputare (pauschale Anrechnungszeit) se stabilește exclusiv cu referire la perioadele germane.

6 În cazurile în care legislația germană privind pensiile, în vigoare la 31 decembrie 1991, se aplică în situația recalculării unor pensii, numai legislația germană menționată se aplică pentru creditarea perioadelor asimilate germane (Ersatzzeiten).

7 Legislația germană cu privire la accidente de muncă și bolile profesionale pentru care se acordă indemnizație în temeiul legii care reglementează pensiile obținute în străinătate și cu privire la prestațiile pentru perioadele de asigurare care pot fi creditate în temeiul legii care reglementează pensiile obținute în străinătate pentru teritoriile menționate la articolul 1 alineatele (2) și (3) din Legea privind persoanele strămutate și persoanele refugiate (Bundesvertriebenengesetz) se aplică în continuare, în domeniul de aplicare al prezentului regulament, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 din Legea privind pensiile obținute în străinătate (Fremdrentengesetz).

- 8 Pentru calcularea cuantumului teoretic menționat la articolul 52 alineatul (1) litera (b) . punctul (i) din prezentul regulament, în regimurile de pensii pentru profesiile liberale, instituția competentă ia drept bază de calcul, pentru fiecare an de asigurare finalizat în temeiul legislației unui alt stat membru, dreptul la pensie mediu și anual, dobândit prin plata cotizațiilor pe parcursul perioadei de afiliere la instituția competentă.

ESTONIA

Pentru calcularea prestațiilor parentale, perioadele de încadrare în muncă în alte state membre decât Estonia se consideră a fi bazate pe același quantum mediu al cotizațiilor sociale plătite în perioadele de încadrare în muncă în Estonia, cu care se cumulează. Dacă, pe durata anului de referință, persoana a fost încadrată în muncă numai în alt stat membru, calculul prestației se face pe baza cuantumului mediu al cotizațiilor sociale plătite în Estonia în perioada dintre anul de referință și concediul de maternitate.

IRLANDA

- 1 Fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (2) și articolului 62 din prezentul . regulament, în scopul calculării câștigurilor săptămânale recunoscute ale unei persoane asigurate pentru acordarea prestației de boală sau a prestației de șomaj în temeiul legislației irlandeze, persoanei respective i se atribuie o sumă egală cu salariul săptămânal mediu al salariaților din anul de referință, pentru fiecare săptămână de activitate salariată realizată sub incidența legislației altui stat membru în anul de referință în cauză.
- 2 Atunci când se aplică articolul 46 din prezentul regulament și în cazul în care . persoana în cauză este în incapacitate de muncă ce conduce la invaliditate în timp ce se află sub incidența legislației unui alt stat membru, Irlanda, pentru aplicarea secțiunii 118 punctul 1 litera (a) din Legea consolidată privind securitatea socială și serviciile sociale (Social Welfare Consolidation Act) din 2005, ia în considerare toate perioadele în care, cu privire la invaliditatea care a urmat incapacității de muncă, persoana ar fi fost considerată în incapacitate de muncă în temeiul legislației irlandeze.

GRECIA

- 1 Legea nr. 1469/84 privind afilierea voluntară la regimul de asigurări de pensii pentru . cetățenii greci și cetățenii străini de origine greacă se aplică cetățenilor altor state membre, apatrizilor și refugiaților, în cazul în care persoanele în cauză, indiferent de domiciliu sau reședință, au fost, la un moment dat în trecut, afiliați voluntar sau obligatoriu la regimul grec de asigurări de pensii.
- 2 Fără a aduce atingere articolului 5 litera (a) din prezentul regulament și articolului 34 . din Legea 1140/1981, o persoană care primește, în temeiul legislației altui stat membru, o pensie pentru accidente de muncă sau boli profesionale, poate solicita asigurarea obligatorie în temeiul legislației aplicate de OGA, în măsura în care această persoană exercită o activitate cuprinsă în domeniul de aplicare a respectivei legislații.

SPANIA

- 1 În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor articolului 52 alineatul (1) litera (b) . punctul (i) din prezentul regulament, anii care îi lipsesc lucrătorului pentru a atinge vârsta de pensionare la cerere sau obligatorie, prevăzută la articolul 31 alineatul (4) din textul consolidat al Legii pensionarilor de stat (Ley de clases pasivas del Estado), sunt considerați drept perioadă de serviciu efectuat doar în cazul în care, în momentul producerii accidentului pentru care se cuvine pensia de invaliditate sau de deces, beneficiarul era acoperit de regimul special spaniol pentru funcționari de stat sau desfășura o activitate asimilată acestui regim sau în cazul în care, în momentul producerii respectivului accident, beneficiarul desfășura o activitate care l-ar fi obligat să fie inclus în regimul special al statului spaniol pentru funcționarii de stat, forțele armate sau justiție, dacă respectiva activitate ar fi fost desfășurată în Spania.
- 2 (a) În temeiul articolului 56 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, . calcularea prestației teoretice spaniole se efectuează pe baza cotizațiilor efective ale persoanei pe parcursul anilor ce preced imediat plata ultimei cotizații la regimul spaniol de securitate socială. În cazul în care, pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei, trebuie să se ia în considerare perioadele de asigurare și/sau de rezidență în temeiul legislației altor state membre, pentru aceste perioade se utilizează baza de cotizare din Spania cea mai apropiată în timp de perioadele de referință, ținându-se cont de evoluția indicelui prețurilor cu amănuntul.
(b) La cuantumul pensiei obținute se adaugă cuantumul majorărilor și reevaluărilor calculate pentru fiecare an ulterior pentru pensiile de aceeași natură.
- 3 Perioadele încheiate în alte state membre, care trebuie luate în calcul în cadrul . regimului special pentru funcționarii de stat, forțele armate și administrația judiciară, sunt asimilate, în scopul aplicării articolului 56 din prezentul regulament, perioadelor celor mai apropiate în timp de cele realizate ca funcționar de stat în Spania.
- 4 Sumele suplimentare calculate în funcție de vârstă, prevăzute în a doua dispoziție . tranzitorie a Legii generale privind securitatea socială, se aplică tuturor beneficiarilor regulamentului care au cotizații pe numele lor, în temeiul legislației spaniole, anterioare datei de 1 ianuarie 1967; nu este posibil, în punerea în aplicare a articolului 5 din prezentul regulament, ca perioadele de asigurare creditate într-un alt stat membru anterior datei sus-menționate să fie asimilate cotizațiilor plătite în Spania doar în sensul prezentului regulament. Datele corespunzătoare datei de 1 ianuarie 1967 sunt 1 august 1970 pentru Regimul special pentru navigatori și 1 aprilie 1969 pentru Regimul special de securitate socială pentru minierii din bazinele carbonifere.

FRANȚA

▼M3 -----

▼M1

- 2 În cazul persoanelor care primesc prestații în natură în Franța în conformitate cu . articolele 17, 24 sau 26 din prezentul regulament, care își au reședința în departamentele franceze Haut-Rhin, Bas-Rhin sau Moselle, prestațiile în natură acordate în numele instituției dintr-un alt stat membru care trebuie să suporte costurile lor includ atât prestațiile acordate de regimul general de asigurări de sănătate, cât și cele acordate de regimul local obligatoriu complementar de asigurări de sănătate din Alsace-Moselle.

3 Legislația franceză aplicabilă unei persoane care desfășoară sau a desfășurat o activitate salariată sau independentă cuprinde, în vederea punerii în aplicare a titlului III capitolul 5 din prezentul regulament, atât regimul (regimurile) de bază privind asigurarea pentru limită de vârstă, cât și regimul (regimurile) complementar(e) de pensii în care a fost inclusă persoana în cauză.

CIPRU

În scopul aplicării dispozițiilor articolelor 6, 51 și 61 din prezentul regulament, pentru orice perioadă începând la sau după 6 octombrie 1980, o săptămână de asigurare în temeiul legislației Republicii Cipru se stabilește împărțind câștigurile totale asigurabile aferente perioadei în cauză la valoarea săptămânală a câștigurilor asigurabile de bază aplicabile în anul de cotizare corespunzător, cu condiția ca numărul de săptămâni stabilite în acest mod să nu depășească numărul de săptămâni calendaristice din perioada în cauză.

MALTA

Dispoziții speciale pentru funcționari

(a) Doar în scopul aplicării articolelor 49 și 60 din prezentul regulament, persoanele încadrate în temeiul Legii privind forțele armate din Malta (capitolul 220 din Legislația Maltei), al Legii privind poliția (capitolul 164 din Legislația Maltei) și al Legii privind penitenciarele (capitolul 260 din Legislația Maltei) sunt considerate funcționari.

(b) Pensiile plătibile în temeiul actelor sus-menționate și în temeiul Ordonanței privind pensiile (capitolul 93 din Legislația Maltei) sunt considerate, în sensul articolului 1 litera (e) din prezentul regulament: „regimuri speciale pentru funcționari”.

ȚĂRILE DE JOS

1 Asigurarea de sănătate

(a) În ceea ce privește dreptul la prestații în natură în temeiul legislației Țărilor de Jos, persoanele care au dreptul la prestații în natură în sensul titlului III capitolele 1 și 2 din prezentul regulament sunt:

(i) persoanele care, în temeiul articolului 2 din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), sunt obligate să încheie o asigurare de sănătate la un asigurator; și

(ii) în măsura în care nu sunt deja incluși la punctul (i), membrii de familie ai personalului militar activ care locuiesc într-un alt stat membru și persoanele care își au reședința într-un alt stat membru și care, în temeiul prezentului regulament, au dreptul la îngrijiri de sănătate în statul lor de reședință, cheltuielile fiind suportate de către Țările de Jos.

(b) Persoanele menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (i) trebuie să încheie, în conformitate cu dispozițiile Zorgverzekeringswet (Legii privind asigurările de sănătate), o asigurare de sănătate la un asigurator, iar persoanele menționate la punctul 1 litera (a) punctul (ii) trebuie să se înregistreze la College voor zorgverzekeringen (Consiliul pentru asigurări de sănătate).

(c) Dispozițiile Zorgverzekeringswet (Legii privind asigurările de sănătate) și ale Algemene wet bijzondere ziektekosten (Legii privind asigurarea generală pentru cheltuielile medicale speciale) referitoare la răspunderea pentru plata cotizațiilor se aplică persoanelor menționate la litera (a) și membrilor familiilor acestora. În privința membrilor de familie, cotizațiile sunt percepute asupra persoanelor din partea cărora provine dreptul la îngrijiri de sănătate, cu excepția membrilor de familie ai personalului militar care locuiesc într-un alt stat membru, caz în care acestea sunt percepute direct.

(d) Dispozițiile Zorgverzekeringswet (Legii privind asigurările de sănătate) privind încheierea tardivă a asigurării se aplică *mutatis mutandis* în cazul înregistrării tardive la College voor zorgverzekeringen (Consiliul pentru asigurări de sănătate) a persoanelor menționate la punctul 1 litera (a) punctul (ii).

(e) Persoanele care au dreptul la prestații în natură în temeiul legislației unui stat membru, altul decât Țările de Jos, care își au reședința în Țările de Jos sau petrec o perioadă de ședere temporară în Țările de Jos, au dreptul la prestații în natură în conformitate cu polița oferită asiguraților din Țările de Jos de către instituția de la locul de reședință sau de la locul de ședere, în conformitate cu articolul 11 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 19 alineatul (1) din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), precum și la prestații în natură prevăzute de Algemene wet bijzondere ziektekosten (Legea privind asigurarea generală pentru cheltuieli medicale speciale).

(f) În sensul articolelor 23-30 din prezentul regulament, următoarele prestații (pe lângă pensiile aflate sub incidența titlului III capitolele 4 și 5 din prezentul regulament) sunt considerate pensii convenite în temeiul legislației Țărilor de Jos:

— pensiile acordate în temeiul Legii din 6 ianuarie 1966 privind pensiile pentru funcționarii publici și urmașii acestora (Algemene burgerlijke pensioenwet) (Legea privind pensiile funcționarilor publici din Țările de Jos);

— pensiile acordate în temeiul Legii din 6 octombrie 1966 privind pensiile militarilor și ale urmașilor acestora (Algemene militaire pensioenwet) (Legea privind pensiile militarilor);

— prestațiile pentru incapacitate de muncă acordate în temeiul Legii din 7 iunie 1972 privind prestațiile pentru incapacitate de muncă acordate militarilor (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (Legea privind incapacitatea de muncă a militarilor);

— pensiile acordate în temeiul Legii din 15 februarie 1967 privind pensiile angajaților NV Nederlandse Spoorwegen (Compania Olandeză de Căi Ferate) și ale urmașilor acestora (Spoorwegpensioenwet) (Legea privind pensiile angajaților Companiei de căi ferate).

2 Punerea în aplicare a ►**M3** ►**C1** Legii generale privind pensiile pentru limită de vârstă ◀ ◀ [Algemene Ouderdomswet (AOW)]

(a) Reducerea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din ►**M3** ►**C1** Legea generală privind pensiile pentru limită de vârstă ◀ ◀ [Algemene Ouderdomswet (AOW)] nu se aplică pentru anii calendaristici dinainte de 1 ianuarie 1957, pe parcursul cărora un beneficiar care nu îndeplinește condițiile necesare pentru asimilarea acestor ani cu perioade de asigurare:

- a avut reședința în Țările de Jos între vârsta de 15 ani și vârsta de 65 de ani; sau
- a avut reședința într-un alt stat membru, dar a lucrat în Țările de Jos pentru un angajator stabilit în Țările de Jos; sau
- a lucrat într-un alt stat membru în perioadele considerate perioade de asigurare în cadrul sistemului de securitate socială al Țărilor de Jos.

Prin derogare de la dispozițiile articolului 7 din AOW, se consideră că orice persoană care a avut reședința sau a lucrat în Țările de Jos numai înainte de 1 ianuarie 1957 conform condițiilor menționate anterior are, de asemenea, dreptul la pensie.

(b) Reducerea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din AOW nu se aplică pentru anii calendaristici dinainte de 2 august 1989 în care, între vârsta de 15 ani și vârsta de 65 de ani, o persoană care este sau a fost căsătorită nu a fost asigurată în temeiul legislației menționate anterior și a avut reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât Țările de Jos, în cazul în care acești ani calendaristici coincid cu perioadele de asigurare realizate de soțul persoanei în temeiul ►**M3** legislației menționate anterior ◀ sau cu ani calendaristici ce sunt luați în considerare în temeiul punctului 2 litera (a), cu condiția ca în perioada respectivă cei doi parteneri să fi rămas căsătoriți.

Prin derogare de la dispozițiile articolului 7 din AOW, se consideră că o astfel de persoană are dreptul la pensie.

(c) Reducerea prevăzută la articolul 13 alineatul (2) din AOW nu se aplică pentru anii calendaristici dinainte de 1 ianuarie 1957 în cazul în care soțul titularului pensiei, care nu îndeplinește condițiile necesare pentru asimilarea acestor ani cu perioade de asigurare:

- a avut reședința în Țările de Jos între vârsta de 15 ani și vârsta de 65 de ani; sau
- a avut reședința într-un alt stat membru, dar a lucrat în Țările de Jos pentru un angajator stabilit în Țările de Jos; sau
- a lucrat într-un alt stat membru în perioadele considerate perioade de asigurare în cadrul sistemului de securitate socială al Țărilor de Jos.

(d) Reducerea prevăzută la articolul 13 alineatul (2) din AOW nu se aplică pentru anii calendaristici dinainte de 2 august 1989 în care, între vârsta de 15 ani și vârsta de 65 de ani, soțul titularului pensiei, având reședința în alt stat membru decât Țările de Jos, nu a fost asigurată în temeiul legislației menționate, în cazul în care acești ani calendaristici coincid cu perioadele de asigurare realizate de titular în temeiul acestei legislații sau cu ani calendaristici ce sunt luați în considerare în temeiul punctului 2 litera (a), cu condiția ca în perioada respectivă cei doi parteneri să fi rămas căsătoriți.

(e) Punctul 2 literele (a), (b), (c) și (d) nu se aplică perioadelor care coincid cu:
— perioadele care pot fi luate în considerare pentru calcularea drepturilor la pensie în temeiul legislației privind asigurarea pentru limită de vârstă a unui stat membru, altul decât Țările de Jos; sau
— perioadele pentru care persoana în cauză a beneficiat de o pensie pentru limită de vârstă în temeiul respectivei legislații.

Perioadele de asigurare voluntară în cadrul sistemului unui alt stat membru nu sunt luate în considerare în sensul prezentei dispoziții.

(f) Punctul 2 literele (a), (b), (c) și (d) se aplică numai în cazul în care persoana în cauză are reședința în unul sau mai multe state membre timp de șase ani după vârsta de 59 de ani și numai pentru perioada în care persoana respectivă își are reședința în

3 Aplicarea ► **M3** Legii generale privind rudele supraviețuitoare ◀ [Algemene nabestaandenwet (ANW)]

(a) În cazul în care soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș în temeiul Legii generale privind rudele supraviețuitoare [Algemene Nabestaandenwet (ANW)], în conformitate cu articolul 51 alineatul (3) din prezentul regulament, pensia respectivă se calculează conform dispozițiilor articolului 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament.

În vederea aplicării acestor dispoziții, perioadele de asigurare anterioare datei de 1 octombrie 1959 sunt, de asemenea, considerate perioade de asigurare realizate în temeiul legislației Țărilor de Jos în cazul în care, în aceste perioade, persoana asigurată, după vârsta de 15 ani:

- și-a avut reședința în Țările de Jos; sau
- și-a avut reședința într-un alt stat membru, dar a lucrat în Țările de Jos pentru un angajator stabilit în Țările de Jos; sau
- a lucrat într-un alt stat membru în perioadele considerate perioade de asigurare în cadrul sistemului de securitate socială al Țărilor de Jos.

(b) Nu se iau în considerare perioadele prevăzute a fi luate în considerare în temeiul punctului 3 litera (a), care coincid cu perioade de asigurare obligatorie realizate în temeiul legislației privind pensiile de urmaș dintr-un alt stat membru.

(c) În sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, doar perioadele de asigurare realizate după vârsta de 15 ani în temeiul legislației Țărilor de Jos sunt luate în considerare ca perioade de asigurare.

(d) Prin derogare de la dispozițiile articolului 63a alineatul (1) din ANW, persoana cu reședința într-un stat membru, altul decât Țările de Jos, al cărei soț are o asigurare obligatorie în temeiul ANW, este autorizată să încheie o asigurare voluntară în temeiul ► **M3** legislației menționate anterior ◀ , cu condiția ca perioada de asigurare să fi început deja la data aplicării prezentului regulament, dar numai pentru perioadele în care soțul are asigurare obligatorie.

Această autorizare expiră la data încetării asigurării obligatorii a soțului în temeiul ANW, cu excepția cazului în care asigurarea obligatorie a soțului încetează ca urmare a decesului acestuia, iar soțul supraviețuitor primește doar o pensie în temeiul ANW.

În orice caz, autorizarea privind asigurarea voluntară expiră la data la care persoana atinge vârsta de 65 de ani.

Cotizația care trebuie plătită pentru asigurarea voluntară se stabilește în conformitate cu dispozițiile referitoare la stabilirea cotizației pentru asigurarea voluntară în temeiul ANW. Cu toate acestea, în cazul în care asigurarea voluntară urmează unei perioade de asigurare precum cea prevăzută la punctul 2 litera (b), cotizația se stabilește în conformitate cu dispozițiile referitoare la stabilirea cotizației pentru asigurarea obligatorie în temeiul ANW, considerându-se că venitul care este luat în considerare a fost obținut în Țările de Jos.

- 4 Aplicarea legislației olandeze privind incapacitatea de muncă
- . (a) În cazul în care, în temeiul articolului 51 alineatul (3) din prezentul regulament, persoana în cauză are dreptul la o prestație de invaliditate în Țările de Jos, cuantumul prevăzut la articolul 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament pentru calcularea prestației se stabilește:
 - (i) în cazul în care, în perioada imediat anterioară apariției incapacității de muncă, persoana a desfășurat o activitate salariată în înțelesul articolului 1 litera (a) din prezentul regulament:
 - în conformitate cu dispozițiile prevăzute de ►**M3** Legea privind asigurarea de invaliditate ◀ [Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO)], în cazul în care incapacitatea de muncă a survenit înainte de 1 ianuarie 2004; sau
 - în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Legea privind munca și veniturile în funcție de capacitatea de muncă [Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA)], în cazul în care incapacitatea de muncă a survenit după data de 1 ianuarie 2004 inclusiv;
 - (ii) în cazul în care, în perioada imediat anterioară apariției incapacității de muncă, persoana în cauză a desfășurat o activitate independentă în înțelesul articolului 1 litera (b) din prezentul regulament, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de ►**M3** Legea privind prestațiile de invaliditate pentru persoanele care desfășoară activități independente ◀ [Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ)], în cazul în care incapacitatea de muncă a survenit înainte de 1 august 2004.
 - (b) Pentru calcularea prestațiilor, în temeiul WAO, WIA sau WAZ, instituțiile din Țările de Jos iau în considerare:
 - perioadele de activitate remunerată și perioadele asimilate acestora, realizate în Țările de Jos înainte de 1 iulie 1967;
 - perioadele de asigurare realizate în temeiul WAO;
 - perioadele de asigurare realizate de persoana în cauză, după vârsta de 15 ani, în temeiul Legii generale privind incapacitatea de muncă [Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW)], în măsura în care acestea nu coincid cu perioadele de asigurare realizate în temeiul WAO;
 - perioadele de asigurare realizate în temeiul WAZ;
 - perioadele de asigurare realizate în temeiul WIA.

AUSTRIA

- 1 În scopul acumulării de perioade pentru asigurarea de pensie, frecventarea unei școli sau a unei instituții de învățământ comparabile într-un alt stat membru este considerată echivalentă cu frecventarea unei școli sau a unei instituții de învățământ în temeiul articolului 227 alineatul (1) punctul 1 și al articolului 228 alineatul (1) punctul 3 din Legea generală privind securitatea socială [Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)], cu articolul 116 alineatul (7) din Legea federală privind asigurările sociale ale persoanelor care lucrează în domeniul comercial [Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)] și cu articolul 107 alineatul (7) din Legea privind securitatea socială a agricultorilor [Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)], în cazul în care persoana în cauză a fost pentru o perioadă sub incidența legislației austriece, în temeiul faptului că a desfășurat o activitate salariată sau independentă, și sunt plătite cotizațiile speciale prevăzute la articolul 227 alineatul (3) din ASVG, la articolul 116 alineatul (9) din GSVG și la articolul 107 alineatul (9) din BSVG, în scopul achitării respectivelor perioade de școlarizare.

- 2 La calcularea prestației *pro rata* prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, nu se iau în considerare majorările speciale ale cotizațiilor pentru asigurări suplimentare și prestațiile suplimentare pentru mineri în temeiul legislației austriece. În aceste cazuri, la prestația *pro rata* calculată fără aceste cotizații se adaugă, dacă este cazul, majorările speciale nereduse ale cotizațiilor pentru asigurări suplimentare și prestațiile suplimentare pentru mineri.
- 3 În cazul în care, în conformitate cu articolul 6 din prezentul regulament, au fost realizate perioade asimilate în temeiul unui regim austriac de asigurări de pensii, dar acestea nu pot constitui o bază de calcul în temeiul articolelor 238 și 239 din Legea generală privind securitatea socială [Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)], al articolelor 122 și 123 din Legea federală privind asigurările sociale ale persoanelor care lucrează în domeniul comercial [Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)] și al articolelor 113 și 114 din Legea privind securitatea socială a agricultorilor [Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)], se utilizează baza de calcul pentru perioadele de îngrijire a copilului în conformitate cu articolul 239 din ASVG, cu articolul 123 din GSVG și cu articolul 114 din BSVG.

FINLANDA

- 1 În scopul stabilirii dreptului la pensie și al calculării cuantumului pensiei naționale finlandeze în temeiul articolelor 52-54 din prezentul regulament, pensiile dobândite în temeiul legislației unui alt stat membru sunt tratate în același mod ca pensiile dobândite în temeiul legislației finlandeze.
- 2 La aplicarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din prezentul regulament, la calcularea câștigurilor pentru perioada creditată în temeiul legislației finlandeze privind pensiile în funcție de venit, în cazul în care persoana are perioade de asigurare de pensie bazate pe desfășurarea unei activități salariate sau independente într-un alt stat membru pentru o parte din perioada de referință prevăzută de legislația finlandeză, câștigurile aferente perioadei creditate sunt echivalente cu suma câștigurilor obținute în partea din perioada de referință petrecută în Finlanda, împărțită la numărul de luni pentru care au existat perioade de asigurare în Finlanda în timpul perioadei de referință.

SUEDIA

- 1 Atunci când indemnizația de concediu parental este plătită în temeiul dispozițiilor articolului 67 din prezentul regulament unui membru de familie care este șomer, plata indemnizației se face la nivelul de bază sau la nivelul minim.
- 2 În scopul calculării indemnizației de concediu parental în conformitate cu capitolul 4 punctul 6 din Lag (1962:381) om allmän försäkring (Legea asigurărilor naționale) pentru persoanele eligibile pentru o indemnizație de concediu parental în baza încadrării în muncă, se aplică următoarele dispoziții:

Pentru un părinte pentru care prestațiile de boală care generează venit sunt calculate în baza veniturilor provenite din activități profesionale lucrative în Suedia, cerința de a fi fost asigurat pentru prestații de boală pentru o perioadă care depășește nivelul minim de 240 zile consecutive înainte de nașterea copilului trebuie îndeplinită dacă, în timpul perioadei menționate, părintele a avut, în alt stat membru, venituri din activități profesionale lucrative care corespund unei asigurări peste nivelul minim.

- 3 Dispozițiile prezentului regulament privitoare la cumularea perioadelor de asigurare și a perioadelor de reședință nu se aplică dispozițiilor tranzitorii din legislația suedeză privind dreptul la pensie garantată al persoanelor născute înainte de 1937 inclusiv, care au avut reședința în Suedia pentru o perioadă determinată înainte de a depune cererea de pensie (Legea 2000:798).
- 4 În vederea calculării venitului pentru indemnizațiile teoretice de boală și indemnizațiile teoretice de reinserție profesională în funcție de venit, în conformitate cu capitolul 8 din Legea asigurărilor naționale [Lag (1962:381) om allmän försäkring], se aplică următoarele dispoziții:
- (a) în cazul în care, pe parcursul perioadei de referință, o persoană asigurată s-a aflat și sub incidența legislației unui alt stat membru sau a mai multor state membre, în baza desfășurării unei activități salariate sau independente, venitul din statul membru (statele membre) în cauză este considerat echivalent cu venitul mediu brut obținut în Suedia de persoana asigurată în acea parte din perioada de referință petrecută în Suedia, venit calculat prin împărțirea câștigurilor obținute în Suedia la numărul de ani în care au fost obținute aceste câștiguri;
- (b) în cazul în care prestațiile sunt calculate în temeiul articolului 46 din prezentul regulament și persoana nu este asigurată în Suedia, perioada de referință este stabilită în conformitate cu dispozițiile capitolului 8 punctele 2 și 8 din legea sus-menționată, ca și cum persoana în cauză ar fi asigurată în Suedia. În cazul în care persoana în cauză nu are, în această perioadă, un venit care să îi confere dreptul la pensie în temeiul Legii privind pensia de vârstă bazată pe venit (1998:674), perioada de referință se calculează începând de la data la care persoana asigurată a încasat prima oară un venit dintr-o activitate lucrativă în Suedia.
- 5 (a) Pentru calcularea capitalului de pensie teoretic în vederea stabilirii pensiei de urmaș în funcție de venit (Legea 2000:461) și în cazul în care nu este îndeplinită cerința legislației suedeze privind o perioadă de cel puțin trei ani care să dea dreptul la pensie din cei cinci ani calendaristici care precedă imediat decesul persoanei asigurate (perioada de referință), se iau în considerare și perioadele de asigurare realizate în alte state membre, ca și cum acestea ar fi fost realizate în Suedia. Perioadele de asigurare realizate în alte state membre sunt considerate a fi întemeiate pe media veniturilor care acordă dreptul la pensie în Suedia. În cazul în care persoana în cauză are un singur an în Suedia care îi acordă dreptul la pensie, fiecare perioadă de asigurare realizată într-un alt stat membru este considerată echivalentă cu această valoare.
- (b) Pentru calcularea punctelor de pensie teoretice în vederea stabilirii pensiei de soț supraviețuitor, pentru decesele survenite după 1 ianuarie 2003 inclusiv, în cazul în care nu este îndeplinită cerința legislației suedeze cu privire la punctele de pensie acumulate pe parcursul unei perioade de cel puțin doi ani din cei patru ani care precedă imediat decesul persoanei asigurate (perioada de referință) și în cazul în care au fost realizate perioade de asigurare într-un alt stat membru în timpul perioadei de referință, anii în cauză se consideră întemeiați pe aceleași puncte de pensie ca și anul din Suedia.

REGATUL UNIT

- 1 În cazul în care, în conformitate cu legislația Regatului Unit, o persoană poate avea dreptul la pensie la retragerea din activitate în cazul în care:
 - (a) cotizațiile unui fost soț sunt luate în considerare ca și cum ar fi cotizațiile persoanei în cauză; sau
 - (b) soțul sau fostul soț al persoanei în cauză îndeplinește condițiile necesare cu privire la cotizație; în orice astfel de situație, în cazul în care soțul sau fostul soț desfășoară sau a desfășurat o activitate salariată sau independentă și a fost sub incidența legislației a două sau mai multe state membre, se aplică dispozițiile titlului III capitolul 5 din prezentul regulament în vederea stabilirii dreptului la pensie în temeiul legislației Regatului Unit. În acest caz, trimiterile la „perioade de asigurare” din capitolul 5 menționat anterior se interpretează ca trimiteri la perioade de asigurare realizate de:
 - (i) soț sau fostul soț, în cazul în care solicitarea este făcută de:
 - o femeie căsătorită; sau
 - o persoană a cărei căsătorie a încetat în alt mod decât prin decesul soțului; sau
 - (ii) fostul soț, în cazul în care solicitarea este făcută de:
 - un văduv care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocația de părinte supraviețuitor; sau
 - o văduvă care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocație de mamă văduvă, la alocație de părinte supraviețuitor sau la pensie de văduvă sau care are dreptul doar la o pensie de văduvă în funcție de vârstă, calculată în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament; în acest sens, „pensie de văduvă în funcție de vârstă” înseamnă o pensie de văduvă plătită la o rată redusă în conformitate cu secțiunea 39 punctul 4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act) din 1992.
- 2 În scopul aplicării articolului 6 din prezentul regulament dispozițiilor care reglementează dreptul la o alocație de asistență, la o alocație de îngrijitor și la o alocație de subzistență pentru persoanele cu handicap, o perioadă de activitate salariată, independentă sau de rezidență desfășurată pe teritoriul unui stat membru, altul decât Regatul Unit, este luată în considerare în măsura în care este necesar pentru a îndeplini condițiile referitoare la perioadele obligatorii de prezență în Regatul Unit, anterior datei la care rezultă prima dată dreptul la prestația în cauză.
- 3 În scopul aplicării articolului 7 din prezentul regulament, în cazul prestațiilor în bani pentru invaliditate, limită de vârstă sau de urmaș, precum și al pensiilor pentru accidente de muncă sau boli profesionale și al ajutoarelor de deces, orice beneficiar al unei prestații în temeiul legislației Regatului Unit care locuiește pe teritoriul altui stat membru se consideră, în cursul șederii sale, ca având reședința pe teritoriul statului membru respectiv.

4 Atunci când se aplică articolul 46 din prezentul regulament, în cazul în care persoana în cauză se află în incapacitate de muncă ce duce la invaliditate în timp ce se află sub incidența legislației unui alt stat membru, Regatul Unit ia în considerare, în sensul secțiunii 30A alineatul (5) din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act) din 1992, toate perioadele în care persoana în cauză a primit, pentru această incapacitate de muncă:

(i) prestații de boală în bani, un salariu sau o remunerație; sau

(ii) prestații în înțelesul titlului III capitolele 4 și 5 din prezentul regulament, acordate pentru invaliditatea care a urmat incapacității de muncă, în temeiul legislației celui alt stat membru, ca și cum ar fi perioade de prestații pentru incapacitate temporară de scurtă durată plătite în conformitate cu secțiunea 30A punctele 1-4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act) din 1992.

La aplicarea acestei dispoziții se iau în considerare doar perioadele în care persoana s-ar fi aflat în incapacitate de muncă în sensul legislației Regatului Unit.

5 1. Pentru calcularea factorului „câștig”, în vederea stabilirii dreptului la prestații în temeiul legislației Regatului Unit, pentru fiecare săptămână de activitate salariată sub incidența legislației altui stat membru și care a început în anul fiscal corespunzător în înțelesul legislației Regatului Unit, se consideră că persoana în cauză a plătit cotizații ca salariat sau are câștiguri pentru care s-au plătit cotizații, pe baza unor câștiguri echivalente cu două treimi din limita superioară a câștigurilor din anul respectiv.

2. În sensul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din prezentul regulament, atunci când:

(a) în orice an fiscal care a început după data de 6 aprilie 1975 inclusiv, o persoană care a desfășurat o activitate salariată a realizat perioade de asigurare, de muncă salariată sau de rezidență într-un stat membru, altul decât Regatul Unit, și din punerea în aplicare a punctului 5.1 de mai sus rezultă că anul respectiv este generator de drepturi în temeiul legislației Regatului Unit, în înțelesul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din prezentul regulament, se consideră că persoana în cauză a fost asigurată pentru 52 de săptămâni din anul respectiv în celălalt stat membru;

(b) orice an fiscal care a început după data de 6 aprilie 1975 inclusiv nu este considerat generator de drepturi în temeiul legislației Regatului Unit, în înțelesul articolului 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din prezentul regulament, toate perioadele de asigurare, de muncă salariată sau de rezidență realizate în anul respectiv nu sunt luate în considerare.

3. În vederea convertirii unui factor „câștig” în perioade de asigurare, factorul „câștig” realizat în anul fiscal corespunzător în sensul legislației Regatului Unit se împarte la limita inferioară a câștigurilor pe anul respectiv. Rezultatul se exprimă ca număr întreg, ignorându-se zecimalele. Se consideră că valoarea astfel calculată reprezintă numărul de săptămâni de asigurare realizate în temeiul legislației Regatului Unit în anul respectiv, cu condiția ca această cifră să nu depășească numărul de săptămâni din anul respectiv în care persoana a fost sub incidența acestei legislații.

(¹) JO L 124, 20.5.2003, p. 1.

(²) JO L 160, 20.6.1985, p. 7.

(³) JO L 1, 3.1.1994, p. 1.

(⁴) JO L 114, 30.4.2002, p. 6, acord modificat ultima dată de [Decizia nr. 2/2003](#) al Comitetului mixt UE-Elveția (JO L 187, 26.7.2003, p. 55).

(⁵) JO L 209, 25.7.1998, p. 46.